

BELGISCHE **K**AMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE **B**ELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE PLENAIRE VERGADERING
VAN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA SÉANCE PLÉNIÈRE
DU

29-06-2000
namiddag

29-06-2000
après-midi

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud**Donderdag 29 juni 2000, 14.15 uur****PLEN 065**

BERICHTEN VAN VERHINDERING	6
MONDELINGE VRAGEN	6
- Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Luc Sevenhans en Karel Pinxten aan de eerste minister en aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de geplande aanwezigheid van de minister van Buitenlandse Zaken op de 40ste verjaardag van de Congolese onafhankelijkheid"	
(Het antwoord werd verstrekt door de eerste minister)	6
- Mondelinge vraag van de heer Francis Van den Eynde aan de eerste minister en aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de verandering van politiek met betrekking tot Oostenrijk"	
(Het antwoord werd verstrekt door de eerste minister)	8
- Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de sociale Maribel"	9
- Mondelinge vraag van de heer Alfons Borginon aan de minister van Justitie over "de noodzaak aan juridische maatregelen om het beschermen en verhandelen van domeinnamen waarmee de gerechtigde geen reële band heeft te beperken"	10
- Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Jos Ansoms en Luc Sevenhans aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "het koninklijk besluit over het telefoongebruik in de wagen"	
(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling)	11
- Mondelinge vraag van de heer Aimé Desimpel aan de minister van Financiën over "de faillissementen in de Belgische transportsector"	13
- Mondelinge vraag van de heer Alfons Borginon aan de minister van Financiën over "de financieringswet"	14
- Mondelinge vraag van de heer Jean-Pol Poncelet aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de rondzendbrief van de minister van Binnenlandse Zaken betreffende de taalwetten"	
(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Financiën)	15
- Mondelinge vraag van de heer Robert Denis aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de eventuele afschaffing van de aan de koopjes voorafgaande sperperiode"	16

Sommaire**Jeudi 29 juin 2000, 14.15 heures****PLEN 065**

EXCUSES	6
QUESTIONS ORALES	6
- Questions orales jointes de MM. Luc Sevenhans et Karel Pinxten au premier ministre et au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "la présence prévue du ministre des Affaires étrangères à l'occasion du 40ème anniversaire de l'indépendance du Congo"	
(La réponse a été donnée par le premier ministre)	6
- Question orale de M. Francis Van den Eynde au premier ministre et au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "le changement de politique à l'égard de l'Autriche"	
(La réponse a été donnée par le premier ministre)	8
- Question orale de M. Joos Wauters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "le Maribel social"	9
- Question orale de M. Alfons Borginon au ministre de la Justice sur "la nécessité de mesures juridiques pour limiter la protection et le commerce de dénominations de sites Internet avec lesquels leur détenteur n'a pas de lien réel"	10
- Questions orales jointes de MM. Jos Ansoms et Luc Sevenhans à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur "l'arrêté royal relatif à l'utilisation du téléphone dans la voiture"	
(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable)	11
- Question orale de M. Aimé Desimpel au ministre des Finances sur "les faillites dans le secteur belge du transport"	13
- Question orale de M. Alfons Borginon au ministre des Finances sur "la loi de financement"	14
- Question orale de M. Jean-Pol Poncelet au ministre de l'Intérieur sur "la circulaire du ministre de l'Intérieur interprétative des lois linguistiques"	
(La réponse a été donnée par le ministre des Finances)	15
- Question orale de M. Robert Denis au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la suppression éventuelle des 'présoldes'"	16

STAND VAN ZAKEN VAN DE SCHRIFTELIJKE VRAGEN	17	BILAN DES QUESTIONS ECRITES	17
DEBAT OVER HET FEDERAAL VEILIGHEIDS- EN DETENTIEPLAN	19	DEBAT SUR LE PLAN FEDERAL DE SECURITE ET DE POLITIQUE PENITENTIAIRE	19
bespreking	19	discussion	19
<i>Speakers</i> : Claude Desmedt , rapporteur, Tony Van Parys , Joëlle Milquet		<i>Orateurs</i> : Claude Desmedt , rapporteur, Tony Van Parys , Joëlle Milquet	
GOEDKEURING VAN DE AGENDA	29	ADOPTION DE L'ORDRE DU JOUR	29
DEBAT OVER HET FEDERAAL VEILIGHEIDS- EN DETENTIEPLAN (VOORTZETTING)	30	DEBAT SUR LE PLAN FEDERAL DE SECURITE ET DE POLITIQUE PENITENTIAIRE (CONTINUATION)	30
<i>Speakers</i> : Bart Laeremans , Karel Van Hoorebeke , Hugo Coveliers , voorzitter van de VLD-fractie, Tony Van Parys , Marc Van Peel , voorzitter van de CVP-fractie, Vincent Decroly , Fred Erdman , Charles Michel , Fauzaya Talhaoui , Karine Lalieux , Jo Vandeurzen , Jean-Pierre Viseur , Daniël Vanpoucke , Marie-Thérèse Coenen , Kristien Grauwels , Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs</i> : Bart Laeremans , Karel Van Hoorebeke , Hugo Coveliers , président du groupe VLD, Tony Van Parys , Marc Van Peel , président du groupe CVP, Vincent Decroly , Fred Erdman , Charles Michel , Fauzaya Talhaoui , Karine Lalieux , Jo Vandeurzen , Jean-Pierre Viseur , Daniël Vanpoucke , Marie-Thérèse Coenen , Kristien Grauwels , Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
INOVERWEGINGNEMING VAN VOORSTELLEN	65	PRISE EN CONSIDERATION DE PROPOSITIONS	65
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	66	ORDRE DES TRAVAUX	66
Schorsing	66	Suspension	66
STEMMINGEN	66	VOTES	66
- Moties ingediend tot besluit van de interpellatie van mevrouw Greta D'Hondt over "de 'pensioenpijlers' en meer in het bijzonder de uitbouw van de 'tweede pijler'" (nr. 419)	66	- Motions déposées en conclusion de l'interpellation de Mme Greta D'Hondt sur "les 'piliers des pensions' et plus particulièrement le développement du 'second pilier'" (n° 419)	66
- Wetsontwerp tot wijziging van artikel 2, eerste lid, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (overgezonden door de Senaat) (519/4)	67	- Projet de loi modifiant l'article 2, alinéa 1er, de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population et aux cartes d'identité et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques (transmis par le Sénat) (519/4)	67
- Wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois tot wijziging van artikel 72, 5°, van de nieuwe gemeentewet (652/1)	68	- Proposition de loi de M. Geert Bourgeois modifiant l'article 72, 5°, de la nouvelle loi communale (652/1)	68
- Wetsvoorstel van de heer Hugo Coveliers tot wijziging van artikel 1ter van de wet van 6 augustus 1931 houdende vaststelling van de onverenigbaarheden en ontzeggingen betreffende de ministers, gewezen ministers en ministers van Staat, alsmede de leden en de gewezen leden van de wetgevende Kamers (665/1)	68	- Proposition de loi de M. Hugo Coveliers modifiant l'article 1er ter de la loi du 6 août 1931 établissant des incompatibilités et interdictions concernant les ministres, anciens ministres et ministres d'Etat, ainsi que les membres et anciens membres des Chambres législatives (665/1)	68
- Voorstel van resolutie van de heer Jef Valkeniers inzake de landhervormingen in Zimbabwe (643/4)	69	- Proposition de résolution de M. Jef Valkeniers relative aux réformes agraires au Zimbabwe (643/4)	69
- Voorstel van resolutie van de heer Ferdie Willems betreffende de tegen de Koerdische PKK-leider Öcalan uitgesproken doodstraf (21/8)	69	- Proposition de résolution de M. Ferdie Willems relative à la condamnation à mort prononcée à l'encontre du leader kurde du PKK, M. Öcalan (21/8)	69
- Voorstel van resolutie van mevrouw Claudine Drion c.s. betreffende het standpunt van België in de verhoudingen tussen de Europese Unie en de Staat Israël (399/1)	69	- Proposition de résolution de Mme Claudine Drion et consorts relative à la position de la Belgique dans les relations entre l'Union européenne et l'Etat d'Israël (399/1)	69

- Voorstel van resolutie van de heer Lode Vanoost betreffende Leonard Peltier, strijder voor de mensenrechten van de Noord-Amerikaanse autochtone volkeren (nieuw opschrift) (483/4)	70	- Proposition de résolution de M. Lode Vanoost relative à Leonard Peltier, militant des droits de l'homme des peuples autochtones d'Amérique du Nord (nouvel intitulé) (483/4)	70
- Voorstellen van resolutie ingediend in het kader van het debat over het federaal veiligheids- en detentieplan (716/3)	70	- Propositions de résolution déposées dans le cadre du débat sur le plan fédéral de sécurité et de politique pénitentiaire (716/3)	70
1. Voorstel van resolutie van de heren Tony Van Parys, Servais Verherstraeten en Jo Vandeurzen	70	1. Proposition de résolution de MM. Tony Van Parys, Servais Verherstraeten et Jo Vandeurzen	70
2. Voorstel van resolutie van de heren Bert Schoofs en Bart Laeremans	70	2. Proposition de résolution de MM. Bert Schoofs et Bart Laeremans	70
3. Voorstel van resolutie van de heren Fred Erdman, Thierry Giet en Vincent Decroly en mevrouw Karine Lalieux en de heren Claude Desmedt, Charles Michel en Hugo Coveliers	71	3. Proposition de résolution de MM. Fred Erdman, Thierry Giet et Vincent Decroly et Mme Karine Lalieux et MM. Claude Desmedt, Charles Michel et Hugo Coveliers	71
BIJLAGE	73	ANNEXE	73
STEMMINGEN	73	VOTES	73
DETAIL VAN DE NAAMSTEMMINGEN	73	DETAIL DES VOTES NOMINATIFS	73
INTERNE BESLUITEN	77	DÉCISIONS INTERNES	77
COMMISSIES	77	COMMISSIONS	77
SAMENSTELLING	77	COMPOSITION	77
INTERPELLATIEVERZOEKEN	77	DEMANDES D'INTERPELLATION	77
INGEKOMEN	77	DEMANDES	77
VOORSTELLEN	77	PROPOSITIONS	77
INOVERWEGINGNEMING	77	PRISE EN CONSIDERATION	77
TOELATING TOT DRUKKEN	79	AUTORISATION D'IMPRESSION	79
MEDEDELINGEN	80	COMMUNICATIONS	80
COMMISSIE	80	COMMISSION	80
VERSLAG	80	RAPPORT	80
ARBITRAGEHOF	80	COUR D'ARBITRAGE	80
ARRESTEN	80	ARRETS	80
VERZOEKSCHRIFT	84	PETITION	84
JAARVERSLAG	84	RAPPORT ANNUEL	84
CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING	84	CENTRE POUR L'EGALITE DES CHANCES ET LA LUTTE CONTRE LE RACISME	84

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

JEUDI 29 JUIN 2000

14.15 heures

PLENAIRE VERGADERING

van

DONDERDAG 29 JUNI 2000

14.15 uur

De vergadering wordt geopend om 14.15 uur door de heer **Herman De Croo**, Kamervoorzitter.

La séance est ouverte à 14.15 heures par M. **Herman De Croo**, président de la Chambre.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering :

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance :

Guy Verhofstadt.

De **voorzitter** : De vergadering is geopend.

La séance est ouverte.

Een reeks interne besluiten en mededelingen moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in de bijlage bij de handelingen van deze vergadering opgenomen worden.

Une série de décisions internes et de communications doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe des annales de cette séance.

Berichten van verhindering**Excusés**

Geert Bourgeois, Elio Di Rupo, Fred Erdman, Josée Lejeune, wegens ambtsplicht / pour obligation de mandat;

Daan Schalck, wegens ziekte / pour raison de santé;

Alexandra Colen, Fientje Moerman, Marilou Vanden Poel-Welkenhuysen, wegens familieaangelegenheden / pour raisons familiales;

Denis D'hondt, NATO / OTAN;

Gerolf Annemans, Georges Clerfayt, Raad van Europa / Conseil de l'Europe;

Hubert Brouns, Claudine Drion, Stef Goris, Yvon Harmegnies, Jean-Pol Henry, Jean-Paul Moerman, Danny Pieters, Peter Vanhoutte, Lode Vanoost, Geert Versnick, Jean-Jacques Viseur, buitenslands / à l'étranger.

Uw vlijt en uw stiptheid ten opzichte van de Kamer zijn voorbeeldig, mijnheer de eerste minister. Jammer genoeg is dat niet wederkerig want de leden die u vragen willen stellen zijn nog niet aanwezig.

Mondelinge vragen**Questions orales**

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Luc Sevenhans en Karel Pinxten aan de eerste minister en aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de geplande aanwezigheid van de minister van Buitenlandse Zaken op de 40ste verjaardag van de Congolese onafhankelijkheid"

(Het antwoord zal worden verstrekt door de eerste minister)

Questions orales jointes de MM. Luc Sevenhans et Karel Pinxten au premier ministre et au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "la présence prévue du ministre des Affaires étrangères à l'occasion du 40ème anniversaire de l'indépendance du Congo"

(La réponse sera donnée par le premier ministre)

De heer **Luc Sevenhans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, u kent mijn bezorgdheid omtrent de situatie in Congo.

Luc Sevenhans

Ik heb er moeite mee dat ons land thans meedoet aan de viering naar aanleiding van de 40ste verjaardag van de Congolese onafhankelijkheid.

Zelf reageerde u terughoudend op de uitnodiging van de heer Kabila, waarvoor mijn dank, mijnheer de eerste minister. Het ware echter aangewezen mocht u terzake eens ernstig overleg plegen met uw collega, minister Michel, die hierin blijkbaar geen enkel probleem ziet.

Vorige week verscheen er een vernietigend rapport over de Congolese beleidsvoerders. Hierin staat dat de mensenrechten geenszins worden gerespecteerd, door geen enkele politieke partij en evenmin door de partij van mijnheer Kabila. Deze laatste noem ik nog steeds mijnheer Kabila, aangezien hij nog geen president is, al zal hij dat binnenkort misschien wel worden.

Hoe dan ook, uit de berichten die mij momenteel bereiken omtrent de heer Kabila kan ik slechts besluiten dat wij momenteel beter uit Congo wegblijven. Door onze handelwijze geven wij hem immers steeds meer legitimiteit en daartegen wens ik te protesteren. De heer Kabila gaf nooit enige blijk van bereidwilligheid om de problemen op te lossen, integendeel. In dat verband verwijs ik onder andere naar het feit dat hij tegenstribbelde inzake de uitvoering van de Lusaka-akkoorden.

Bovendien stoort die viering mij, omdat zij plaatsvindt op een ogenblik dat Congo voor de helft wordt bezet en dat honderdduizenden personen in de grootste ellende leven. Dat doet mij denken aan het liedje : "Tout va bien, madame la marquise". Hoe dan ook, ik ben van oordeel dat België zich zou moeten beperken tot felicitaties, maar niet mocht worden vertegenwoordigd op die viering; dat is cynisch en dat is betreurenswaardig. Hopelijk zal zulks niet meer gebeuren in de toekomst.

De heer **Karel Pinxten** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, uw regering en meer bepaald uw minister van Buitenlandse Zaken voeren een erg logisch beleid. Ik verklaar mij nader.

Enkele weken geleden verklaarde minister Michel in de marge van een interview dat er belangrijker aangelegenheden bestaan dan het respecteren van de mensenrechten in Congo. Dat zei hij uiterekend op een moment dat er op zijn bureau een rapport ligt van Amnesty International, waarin bladzijde na bladzijde wordt aangetoond dat tegenwoordig in Congo continu mensen worden opgepakt zonder enige vorm van proces, dat zij worden gemarteld en gefolterd, verkracht en zelfs vermoord.

Hieruit kan ik slechts besluiten dat voor de minister van Buitenlandse Zaken en voor de regering het respect van de mensenrechten wel een belangrijke aangelegenheid is zolang het gaat over Europa en de Europeanen, maar van geen tel meer is zodra men over zwarte Afrikanen praat.

De minister van Buitenlandse Zaken is gisteren naar Congo vertrokken. Morgen zal hij aan de feestdis voor de veertigste verjaardag plaatsnemen. Waarschijnlijk zal hij ook hier en daar een schouderklopje uitdelen en daarmee een regime legitimeren dat op een stuitende manier continu de mensenrechten schendt en de laatste tijd systematisch het akkoord van Lusaka ondergraaft.

Ik zou graag twee dingen van u vernemen, mijnheer de eerste minister. Ten eerste, is de minister van Buitenlandse Zaken in samenspraak met zijn collega's uit de regering naar Congo vertrokken ? Is hij vertrokken in samenspraak met u en ook met zijn collega's uit Agalev en de SP ? Ten tweede, welke boodschap zal de heer Michel morgen aan de feestdis aan de Congolese president Kabila meegeven ?

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Mijnheer de voorzitter, wij hebben inderdaad een uitnodiging gekregen om deel te nemen. Ik heb die uitnodiging zelf gekregen. Ik niet alleen, mijnheer de voorzitter, u en de voorzitter van de Senaat zijn ook uitgenodigd. Ik weet niet wie nog allemaal, maar ik heb de indruk dat heel wat mensen een uitnodiging hebben gekregen om deel te nemen aan deze veertigjarige herdenking van de Congolese onafhankelijkheid.

Naar aanleiding van die uitnodigingen hebben wij op het niveau van de regering een overleg gehad. Wat doen we ermee ? De zaken die men hier onderstreept zijn juist. De mensenrechtensituatie verbetert niet en de uitvoering van de akkoorden van Lusaka zit in het slop. De intercongolese dialoog die in de resolutie van de Veiligheidsraad werd opgenomen, komt maar niet op gang. Dan spreek ik nog niet over andere elementen uit de Lusaka-akkoorden die werkelijk in het slop zitten.

Dus naar aanleiding van de ontvangst van die uitnodiging, hebben wij ons de vraag gesteld of wij al dan niet naar deze herdenking van de veertigjarige onafhankelijkheid moesten gaan. De regering heeft besloten dat ik als regeringsleider niet zou gaan en België alleen door de minister van Buitenlandse Zaken zou worden vertegenwoordigd. Op die manier willen wij aan de machthebbers in Congo duidelijk maken dat wij ontgoocheld en ontevreden zijn over de ontwikkelingen die zich daar de voorbije weken en maanden hebben afgespeeld. Ik denk aan de mensenrechtensituatie en de gebrekkige uitvoering van de akkoorden van Lusaka.

De minister van Buitenlandse Zaken is niet zo maar naar Congo vertrokken. Hij heeft een boodschap bij. Hij zal de boodschap brengen die ik hier heb uiteengezet, namelijk dat wij hoe dan ook wensen dat er ontwikkelingen gebeuren, dat het democratiseringsproces op gang komt, dat de mensenrechtensituatie verbetert en dat het proces van Lusaka uit het slop zou kunnen worden gehaald. Hij zal dat doen naar aanleiding van die herdenkings-

Guy Verhofstadt

plechtigheid. Daarna zal hij niet in Congo blijven, zoals u suggereert, maar onmiddellijk - op 1 juli - naar Burundi doorreizen, waar in Bujumbura de achtendertigste verjaardag van de onafhankelijkheid van Burundi wordt herdacht.

Mijnheer de voorzitter, men suggereert hier dat de heer Michel naar Congo zou gaan met de intenties die hem onder meer door de heer Pinxten worden toegeschreven. Het is juist het tegenovergestelde.

Ik herinner mij dat de heer Sevenhans en andere collega's in het kader van mijn reis naar Rwanda hebben gesuggereerd dat ik dan ook zeker naar Congo moest gaan bij de veertigjarige onafhankelijkheid. Wij hebben gezegd dat we dat niet zullen doen. Wij moeten een duidelijk signaal geven dat de ontwikkelingen in Congo ons niet zinnen. Dat is de boodschap waarmee de minister van Buitenlandse Zaken als vertegenwoordiger van de Belgische regering naar Congo is vertrokken en die hij daar op 30 juni tot uitdrukking zal brengen.

De heer **Luc Sevenhans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister ik wil geloven dat u goede intenties hebt. Dit is echter minder het geval voor de minister van Buitenlandse Zaken. We kunnen niet negeren dat minister Michel uitdrukkelijk onderstreept heeft dat mensenrechten ondergeschikt kunnen zijn aan hogere belangen. Als dat het ethisch beleid van onze regering is, breekt mijn klomp.

Mijnheer de eerste minister, ik protesteer tegen een dergelijke houding en dring erop aan dat u uw regering op een lijn zet en uw minister op zijn rare kronkels in het buitenlands beleid wijst. Enerzijds, heeft hij er geen enkel probleem mee om zijn vriend Kabila te bezoeken. Anderzijds, speelt hij ten opzichte van Chili en Oostenrijk de moraalridder. Dit is een zeer eigenaardig buitenlands beleid.

De heer **Karel Pinxten** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, niemand kan ontkennen dat inzake de mensenrechten en de uitvoering van de akkoorden van Lusaka zich een aantal negatieve evoluties voordoen.

Uiterekend op zo'n moment spreken u en de regering af om de minister van Buitenlandse Zaken die tevens vice-premier is, naar de viering van veertig jaar onafhankelijkheid van Congo te sturen.

Mijnheer de eerste minister, onze aanwezigheid op de viering zal geïnterpreteerd worden als een legitimering van een regime dat meer en meer in opspraak komt. Dit is, mijns inziens, in tegenstrijd met de houding van dezelfde minister van Buitenlandse Zaken in andere, vooral Europese dossiers zoals Oostenrijk.

Mijnheer de eerste minister, met onze aanwezigheid op de viering doet u afbreuk aan de voor ons zo belangrijke neutraliteit in Centraal-Afrika en vermindert u het gezag van ons land in die regio.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Francis Van den Eynde aan de eerste minister en aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de verandering van politiek met betrekking tot Oostenrijk"

(Het antwoord zal worden verstrekt door de eerste minister)

Question orale de M. Francis Van den Eynde au premier ministre et au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "le changement de politique à l'égard de l'Autriche"

(La réponse sera donnée par le premier ministre)

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, ik heb er helemaal geen moeite mee dat u zult antwoorden omdat de eerste minister eveneens verantwoordelijk is voor het buitenlands beleid van dit land.

Mijnheer de eerste minister, Oostenrijk is in de ogen van uw regering wellicht veel erger dan Kabila. minister Michel naar Oostenrijk sturen voor een of andere viering is - zo vrees ik - nog niet voor morgen.

Ik wens u te herinneren aan twee bemerkingen die ik 14 dagen geleden heb gemaakt naar aanleiding van een interpellatie waarbij de heer Michel eveneens aanwezig was. Ik heb niet alleen beklemtoond dat de hetze van België tegen Oostenrijk ons land belachelijk maakte maar ook voorspeld dat deze regering bezig was met zich vast te rijden. Mijn woorden waren amper koud, of we konden vernemen dat de regering ten opzichte van Oostenrijk een koerswijziging zal doorvoeren. Men gaat 3 onderzoekers van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens naar Wenen sturen om te onderzoeken of de mensenrechten in Oostenrijk geschonden worden. België - hoe grootmoedig - kan zich met dit initiatief verzoenen.

Mijnheer de eerste minister, dit initiatief vernedert Oostenrijk opnieuw. Men vertrekt immers niet langer van het vermoeden van onschuld maar van schuld. Het is zonneklaar dat men een ontsnappingsroute heeft gezocht omdat, zoals ik u had voorspeld, ons land zich heeft vastgereden. Het zal niet lang meer duren of Europa laat u ook met woorden vallen. Dat weet u.

Francis Van den Eynde

Mijnheer de eerste minister, wanneer zult u eindelijk stoppen met deze zaak en doodgewoon toegeven dat u zich hebt vergist. Laat de Oostenrijkers kiezen voor wie ze willen. Laat de Oostenrijkers leven zoals zij het willen. Laten we een goede relatie onderhouden met de Alpenrepubliek waar de democratie in tegenstelling tot de zogenaamde democratische republiek Congo nog steeds bestaat en leeft.

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Mijnheer de voorzitter, ik kan alleen het standpunt herbevestigen dat de Belgische regering van bij het begin in deze zaak heeft ingenomen. Wij zijn van oordeel dat de genomen maatregelen verder moeten gelden. Deze maatregelen zijn afgesproken met de 14 lidstaten van de Europese Unie zonder Oostenrijk.

Ik kan aan de Kamer wel meedelen dat er een initiatief wordt voorbereid door het Portugese voorzitterschap. Ik heb daarover gisteren met hen contact gehad. Dit initiatief wil in de eerste plaats de maatregelen voortzetten. Daarnaast wil het de situatie evalueren door de voorzitter van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Hij zou hiervoor drie deskundigen aanduiden. Deze evaluatie heeft zowel betrekking op de naleving van de mensenrechten als op de ontwikkeling van het politieke karakter van de FPÖ als partij.

Op basis van dit verslag dat in de toekomst wordt uitgebracht, zal men de zaak onderzoeken. Dit wordt door het Portugese voorzitterschap voorbereid. Toen ik gisteren met hen contact had, heb ik onmiddellijk de instemming van de Belgische regering betuigd. Dit standpunt gaat immers opnieuw uit van de gezamenlijke intentie van de 14 lidstaten om door te gaan met de genomen maatregelen. Ondertussen laten we op het terrein een evaluatie uitvoeren.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, arme Portugezen. Ze hebben gisteren niet alleen verloren op Euro 2000, vandaag moeten ze de vastgereden Belgische buitenlandse politiek inzake Oostenrijk opnieuw lostrekken. Als voorzitter van de EU kan men leukere opdrachten krijgen.

Mijnheer de eerste minister, de sancties die u en uw regering tegen Oostenrijk hebben geëist zijn al maanden oud. Daarom is het eigenaardig dat men nu pas zal onderzoeken wat er aan de hand is. Als smoes is het niet helemaal slecht gevonden, maar het is wel veel te laat. Een veroordeling spreekt men pas uit na een onderzoek. Dat zou een jurist zoals u tenminste moeten weten.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de sociale Maribel"

Question orale de M. Joos Wauters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "le Maribel social"

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, gelukkig worden de Fransen na de Portugezen voorzitter. De Fransen hebben gewonnen, dus zullen ze ook wel een goede oplossing vinden voor het vorige probleem.

De sociale Maribel is een tewerkstellingsmaatregel in de non-profitsectoren. De lastenverlaging die daar wordt toegekend dient eigenlijk voor bijkomende tewerkstelling, anders krijgt men geen centen in de instelling. Het is wettelijk vastgelegd dat men ook bijkomende mensen in dienst moet nemen. De sociale partners in Vlaanderen - werkgevers en werknemers - hebben een akkoord gesloten over arbeidsduurvermindering voor bijna alle personeelsleden. Zij willen daarvoor de middelen van de sociale Maribel gebruiken. Ik neem aan dat dit voor de compenserende tewerkstelling is.

Omdat het wettelijk niet is geregeld dat er bijkomende tewerkstelling moet zijn, stel ik volgende vragen. Kan de sociale Maribel gebruikt worden voor compenserende aanwervingen in het kader van de arbeidsduurvermindering op het niveau van de gemeenschappen én op het federale niveau ? Het akkoord dat u gesloten hebt met de werkgevers- en werknemersorganisatie voorziet niet in een bijkomende arbeidsduurvermindering voor andere groepen dan degene die het lastig hebben, de zogenaamde zware beroepen.

Is arbeidsduurvermindering daarvoor ook mogelijk ? Ten slotte, hoe zult u deze lacune wettelijk verhelpen ?

Minister **Laurette Onkelinx** : Mijnheer de voorzitter, het meerjarenplan voor de federale non-profitsector werd goedgekeurd door vertegenwoordigers van werknemers en werkgevers op 1 maart jongstleden. Het voorziet in nieuwe maatregelen voor werknemers op het einde van hun loopbaan, met name de geleidelijke vermindering van de werktijd voor het voltijds verzorgend personeel vanaf 45 jaar vanaf oktober 2001.

Daartoe wordt 2,5 miljard vrijgemaakt.

Il est également prévu que si cette enveloppe est suffisante, elle puisse servir au financement de cette réduction du temps de travail pour les personnes qui effectuent au moins un mi-temps.

La question est de savoir si on pourrait utiliser le Maribel social tant pour le personnel qui n'est pas prévu dans le cadre du plan de mars dernier que pour le personnel des communautés et des régions (secteur non marchand) afin de compenser le coût des embauches compensatoires en cas de réduction du temps de travail.

Laurette Onkelinx

Où se situe la difficulté ?

Trois conditions sont définies dans la réglementation sur le Maribel social :

1. créer des emplois supplémentaires; c'est le cas;
2. augmenter le volume global de l'emploi; ce n'est pas le cas;
3. améliorer les conditions de travail.

Pour ma part, je suis favorable à ce que le Maribel social puisse permettre d'appuyer les accords non marchands des communautés et des régions et d'élargir le champ de la négociation du 1er mars au personnel qui n'était pas concerné. A cette fin, il est nécessaire de modifier la réglementation et je suis prête à le faire dès 2001. Mais une modification de la législation ne sera pas suffisante, il faudra également prévoir ce changement dans le cadre des différentes conventions collectives dans les commissions paritaires concernées.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mevrouw de minister, ik herinner u eraan dat inderdaad 2,5 miljard frank voor de nieuwe maatregelen is ingeschreven, bovenop de middelen voor de sociale Maribel.

U zegt dat u voorstander bent van een arbeidsduurvermindering voor die categorieën. Uit de pers kregen wij de indruk dat u al de beslissing had genomen om het akkoord in de Vlaamse Gemeenschap op federaal niveau over te nemen en het zelfs uit te breiden tot de categorieën die niet in het akkoord zijn opgenomen. Ik zag graag dat het niet bij een intentie blijft, maar dat u de wet aanpast. Immers, het is onontkoombaar dat er over deze materie CAO's zullen worden gesloten.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Dames en heren, de eerste minister heeft het woord gevraagd.

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Mijnheer de voorzitter, ik heb nog even het woord gevraagd omdat ik intussen de bevestiging heb gekregen dat het standpunt van het Portugese voorzitterschap dat ik zopas naar aanleiding van de vraag van de heer Van den Eynde heb verwoord, nu officieel is. Er is inderdaad zopas een bericht binnengekomen van het Portugese voorzitterschap namens de 14 lidstaten, waarbij bevestigd wordt dat de maatregelen doorgang vinden. Bovendien wordt er een evaluatie aangekondigd, zoals ik die in mijn antwoord reeds heb beschreven.

Ik wou deze mededeling niet aan de Kamer onthouden.

De **voorzitter** : De heer Van den Eynde zal dit ongetwijfeld lezen.

Mondelinge vraag van de heer Alfons Borginon aan de minister van Justitie over "de noodzaak aan juridische maatregelen om het beschermen en verhandelen van domeinnamen waarmee de gerechtigde geen reële band heeft te beperken"

Question orale de M. Alfons Borginon au ministre de la Justice sur "la nécessité de mesures juridiques pour limiter la protection et le commerce de dénominations de sites Internet avec lesquels leur détenteur n'a pas de lien réel"

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wist niet goed of ik nu bij u moest zijn, mijnheer Verwilghen, dan wel bij uw collega Daems of uw collega Picqué, maar ik neem aan dat u zult antwoorden namens de regering.

Het probleem betreft de domeinnamen op het internet. Zoals u weet, bestaat de naam van een website uit een aantal onderdelen, met per topleveldomein een domeinnaam. Voor het.be-topleveldomein kende vroeger de universiteit de domeinnamen toe, nu is dat een VZW. Voor de meer bekende algemene.com en.org wordt dit door Amerikaanse bedrijven gedaan.

Nu blijkt dat er mensen zijn die aan cybersquatting doen. Dat wil zeggen dat zij tienduizenden namen beschermen, waarmee zij eigenlijk geen enkele band hebben. Daar proberen zij dan munt uit te slaan. Zo was er recent het geval van een Vlaamse arts die wel honderdduizend namen heeft beschermd.

Het is een oud probleem. De regering heeft er ook reeds aandacht aan besteed. Ik dacht dat het de heer Demotte was die in november 1999 een voorontwerp heeft gemaakt om daaraan iets te doen. Toch denk ik dat het om een erg dringend probleem gaat.

Het is ethisch onverantwoord en immoreel dat mensen zich namen zouden kunnen toe-eigenen. Wanneer iemand mijn naam zou deponeren, zou ik in de onmogelijkheid verkeren hem nog te gebruiken. Dezelfde problematiek bestaat onder meer bij merknamen en handelsnamen.

Er bestaan nochtans heel wat juridische beschermingsmechanismen in het kader van de bescherming van merken en handelsnamen. Zij beletten dat iemand een recht zou kunnen uitoefenen op een naam waarmee hij geen enkele band heeft. Wanneer men dus een merk deponeert dat door iemand anders wordt gebruikt, is men te kwader trouw en zal het merk niet in aanmerking worden genomen.

Volgens het Strafwetboek zou men dit soort cybersquatting al kunnen bestraffen als oplichting. In het Strafwetboek staan trouwens heel wat bepalingen die een maatschappelijk minder schadelijk gedrag bestraffen.

Alfons Borginon

Mijn vraag aan de regering is : wat doet u eraan ?

De **voorzitter** : Mijnheer de minister, u antwoordt namens verscheidene collega's, dus kan de tekst van de nota u misschien van dienst zijn.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Borginon, bescherming van de domeinnamen betekent eigenlijk bescherming van de naam waaronder een persoon of een vennootschap op de website bekend is. Bij ons wordt dat geregeld door een compositie bestaande uit een topleveldomeinnaam en een secondleveldomeinnaam.

Mijnheer de voorzitter, ik kan dit illustreren met een voorbeeld dat u kent : www.dekamer.be. Daarvan is.be de toplevel die wordt beheerst door de VZW die u daarstraks hebt genoemd, DNSBE. Bij het andere deel van de naam, de secondleveldomeinnaam, hebben we op een bepaald ogenblik vastgesteld dat er misbruiken zouden kunnen ontstaan.

Hoe kan men zich hiertegen verweren ? Juridisch bestaan daarvoor reeds twee middelen. Voor een merknaam kan men de Benelux-wetgeving op de bescherming van de merknamen invoeren. Afgezien daarvan wordt ook de handelsnaam, waarop u alludeerde, beschermd door de wet van 1991 op de geldige commerciële handelspraktijken. Ook deze kan hiervoor worden ingeroepen.

Een derde mechanisme bestaat erin dat de VZW in kwestie aan zelfregulering zou kunnen doen en specifiek erop zou toezien of dergelijke problemen zich voordoen. Wat dit laatste betreft kan ik u gerust stellen. Dit wordt bewezen door het feit dat er bijzonder weinig discussie bestaat over de bescherming van de naam zoals ze door u wordt ingeroepen. Tot nader order zijn de bestaande juridische beschermingsmaatregelen dus eigenlijk voldoende.

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Eigenlijk ben ik het niet met u eens. Waarschijnlijk zijn er weinig problemen met de topleveldomeinnaam.be.

Er zijn wel enorm veel problemen met de Amerikaanse namen.

Mijnheer de minister, iemand moet het initiatief nemen om op internationaal niveau dit probleem aan te kaarten. Zolang geen enkel land er werkelijk een zaak van maakt, zal men dergelijke laakbare praktijken kennen.

Zelfs de eigen bescherming die wij hebben met de merkenwetgeving is niet voldoende voor mensen die een bepaald merk nog niet hebben gedeponneerd. Er is wel een bescherming tegen het deponeren als merk door iemand anders, maar er is geen bescherming tegen het

gebruik door derden van een website-naam, wanneer een bepaalde naam niet als merk werd gedeponneerd. Onze bescherming is terzake niet voldoende gegarandeerd. Wetgevend werk dringt zich in deze dan ook op.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, u beschrijft het fenomeen waarbij bepaalde Amerikaanse namen circuleren die eventueel aanleiding geven tot misbruiken. Op het ogenblik worden wij met dergelijke problemen nog niet geconfronteerd. Ik ben wel bereid om deze problematiek op het Europese niveau aan te kaarten, want dit probleem geldt niet alleen voor België, maar voor heel de Europese Unie.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mme Milquet n'étant pas présente, je dois malheureusement passer sa question.

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Jos Ansoms en Luc Sevenhans aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "het koninklijk besluit over het telefoongebruik in de wagen"

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling)

Questions orales jointes de MM. Jos Ansoms et Luc Sevenhans à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur "l'arrêté royal relatif à l'utilisation du téléphone dans la voiture"

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable)

De heer **Jos Ansoms** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik betreur dat de vice-premier, mevrouw Durant, niet zelf aanwezig is, want ik wenste haar te feliciteren met haar eerste maatregel. Reeds één jaar is zij minister en eindelijk is zij erin geslaagd inzake verkeersveiligheid een eerste maatregel uit te vaardigen. Ik wenste haar daarvoor te feliciteren, maar gezien het dringende karakter van deze vraag zal ik ze aan de staatssecretaris stellen.

Volgens het koninklijk besluit, uitgevaardigd door mevrouw Durant, zullen wij vanaf zaterdag in dit land niet meer al telefonierend mogen autorijden en dat is terecht, want het is zeer gevaarlijk. Vandaar dat wij reeds jaren geleden een wetsvoorstel in die zin hebben ingediend. Nog vorig jaar, tijdens deze legislatuur, hebben wij een wetsvoorstel ingediend om het telefoneren tijdens het autorijden te verbieden. Tot mijn spijt heeft de meerderheid dit wetsvoorstel enkele maanden geleden hier in

Jos Ansoms

deze zaal verworpen, omdat mevrouw Durant zelf de pluim op haar hoed wou steken. Ik vrees dat het koninklijk besluit, dat twee dagen geleden in het Staatsblad is verschenen, niet zal werken.

Eerst en vooral staat er een zeer grote fout in en ten tweede, zal al vlug blijken dat het onuitvoerbaar is. Wat lezen wij in dit koninklijk besluit? "Behalve wanneer zijn voertuig stilstaat of geparkeerd is, mag de bestuurder geen gebruik maken van een draagbare telefoon die hij in de hand houdt". Betekent dit, mijnheer de staatssecretaris, dat wanneer men in een auto rijdt met een vaste telefoon, een zogenaamde autotelefoon, zoals men die aantreft in de meeste ministeriële auto's en directiewagens, dat men dan rustig verder mag telefoneren en autorijden? Er staat hier namelijk dat een draagbare telefoon niet mag. Is dat zo? Ik kan mij niet voorstellen dat het de bedoeling was van mevrouw Durant om voor deze wagens een uitzondering te maken.

Ten tweede, de veiligheidsdiensten hebben reeds laten weten dat zij niet staan te trappelen om de handhaving van dit koninklijk besluit naar zich toe te halen. Zij hebben wel wat anders te doen, zeggen zij, maar ik vind wel dat het belangrijk is, vooral omdat iedereen weet dat het aantal alternatieve, handvrije toestellen even groot is als het aantal merken. Vele van deze toestellen zijn veel gevaarlijker in het gebruik, dan het telefoneren terwijl men met de auto rijdt. De minister heeft dit ingezien en zegt nu dat zij een werkgroep zal installeren om de technische vereisten vast te leggen. Dit is ongehoord.

Eerst wordt een koninklijk besluit uitgevaardigd, waaraan zware straffen worden verbonden en dan wil men een werkgroep samenstellen om de technische voorwaarden voor de handvrije kits uit te werken. Kunt u mij de waarborg geven dat deze werkgroep op zeer korte termijn een resultaat zal boeken en dat er inderdaad een uniform, goedkoop en veilig alternatief zal ter beschikking zijn?

De heer **Luc Sevenhans** (Vlaams Blok): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik onderschrijf volledig dat autorijden en telefoneren niet samengaan. Dat was ook de bedoeling van het koninklijk besluit, neem ik aan. De bedoeling was zeer goed, maar de praktijk wordt helemaal anders. Collega Ansoms heeft reeds op de onvolmaaktheden gewezen. Het was uiteraard een zeer ongelukkige samenloop van omstandigheden dat op het ogenblik dat het koninklijk besluit verscheen, een studie van de Verenigde Naties werd gepubliceerd waarin erop wordt gewezen dat alle vormen van telefoneren in de auto zeer gevaarlijk zijn. Men heeft nu een koninklijk besluit uitgevaardigd voor één bepaalde vorm van telefoneren in de auto. Ik ben deze week proefondervindelijk te werk gegaan, want ook ikzelf ben op zoek om een nieuw systeem in mijn wagen te installeren. Ik heb in een dure wagen, een Jaguar, plaats-

genomen en ik heb kunnen vaststellen dat het vormen van een nummer in een wagen met vast systeem pas echt gevaarlijk is en nog veel gevaarlijker dan met een gewoon mobieltje in de hand.

Het koninklijk besluit hangt met haken en ogen aan elkaar. Ik vraag mij ook af wat de juridische waarde ervan is, want vanaf 1 juli wordt men strafbaar. Deze boodschap zal ook zo bij de politiediensten zijn aangekomen. Zij hebben reeds zoveel rond hun oren dat zij zeker geen boeten zullen uitschrijven, want de kans is groot dat ze naderhand toch zal moeten worden geseponeerd. Ik betreurt dat wij hier een kans hebben gemist om iets voor de verkeersveiligheid te doen. Ik ben dan ook benieuwd naar de mogelijkheden die wij nog hebben en hoop dat dit koninklijk besluit snel wordt ingetrokken.

Staatssecretaris **Olivier Deleuze**: Mijnheer de voorzitter, collega's, het koninklijk besluit van minister Durant voert een complementair artikel in het verkeersreglement in. Het bepaalt dat de bestuurder geen gebruik mag maken van een draagbare telefoon die hij in de hand houdt, behalve als het voertuig geparkeerd staat. Bovendien bepaalt artikel 8.3 van het verkeersreglement dat elke chauffeur in staat moet zijn te sturen. Hij moet steeds in staat zijn alle nodige rijbewegingen uit te voeren en voortdurend zijn voertuig goed in de hand hebben. Dit is in alle omstandigheden zo en deze regel is dus ook van toepassing op de vast geïnstalleerde autotelefoons.

Het expliciteren van de regeling voor de draagbare telefoons werd in de verkeersreglementering ingeschreven om de bestuurders te sensibiliseren. Minister Durant heeft deze maatregel onmiddellijk genomen toen zowel binnen- als buitenlandse studies een verhoogd risico aantoonde. Vanaf 1 juli 2000 zal vooral informerend en sensibiliserend gewerkt worden via verschillende kanalen, folders, het BIVV, de politiediensten en de leveranciers. Er is gevraagd aan de providers om al hun klanten te informeren. De campagnes met betrekking tot het GSM-gebruik in de wagen, waar een onderdeel verkeersstoezicht aan wordt gekoppeld, zullen in de campagneplanning van het BIVV voor 2001 worden ingeschreven. De regeling staat met het nieuwe koninklijk besluit in het verkeersreglement. Bij een overtreding kunnen de politiediensten optreden. Het koninklijk besluit werd overigens in nauwe samenwerking met de verbindingsofficier van de rijkswacht opgesteld. De rijkswacht is bijgevolg op de hoogte van alle aspecten. Wij zullen samen met de rijkswacht evalueren of dit een prioriteit moet worden en of er dus eventueel gerichte controles moeten komen.

Omwille van het succes van de draagbare telefoon was het immers aangewezen om onmiddellijk actie te ondernemen. Langer wachten zou alleen tot gevolg hebben gehad dat het gevaarlijk gedrag ingeburgerd raakte. Deze maatregel wordt ook genomen in Italië en Portugal.

Olivier Deleuze

Met de sector van importeurs-fabrikanten van telefoon-toestellen is van gedachten gewisseld over het al dan niet opnemen van autotelefoons in het nieuwe koninklijk besluit. Er werd ons echter verzekerd dat de GSM de autotelefoon vrijwel volledig van de markt heeft verdrongen. Autotelefoons bieden nog alleen een voordeel in gebieden die buiten GSM-bereik vallen. De nieuwe generatie autotelefoons is eveneens handenvrij.

Ten slotte is er niet zozeer sprake van een uniforme kit maar wel van verbindingskabels tussen de car kit en de GSM. Momenteel zijn er car kits in de handel waarop verschillende types GSM-toestellen kunnen worden aangesloten door een simpele vervanging van de verbindingsskabel. In de toekomst zal de verbinding tussen de GSM en de car kit draadloos verlopen via de blue 2-techniek, de internationale standaard voor afstandsbediening. De werkgroep zal deze evolutie op de voet volgen. Er zal ook voor gezorgd worden dat er goedkope systemen worden opgenomen.

De heer **Jos Ansoms** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, het koninklijk besluit is maar twee regels lang maar de staatssecretaris heeft twee bladzijden nodig gehad om te proberen een aanvaardbare uitleg te geven die mij echter niet overtuigd heeft. De eerste persoon die een proces-verbaal krijgt op basis van dit koninklijk besluit en zich tot het Arbitragehof wendt, zal er onmiddellijk voor zorgen dat dit koninklijk besluit vernietigd wordt omdat het gelijkheidsbeginsel geschonden is. Er wordt immers een uitzondering gemaakt voor diegene die telefoneert met een vast toestel. Dat zal vrij vlug gebeuren.

Ten tweede zegt u dat er technische vereisten zullen worden uitgewerkt in de werkgroep. Op basis van het verkeersreglement kunt u echter geen technische vereisten opleggen aan een auto.

De voorzitter weet dat uit een vorig leven. Hiervoor moet u zich op de technische voertuigenwet baseren en deze wet moet daarvoor worden gewijzigd. Dat was precies de bedoeling van mijn wetsvoorstel, dat de meerderheid heeft verworpen om de pluim op de hoed van minister Durant te kunnen steken. Dit koninklijk besluit zal grote moeilijkheden veroorzaken en de verkeersveiligheid zal er spijtig genoeg geen voordeel bij hebben.

De heer **Luc Sevenhans** (Vlaams Blok) : Ik kan alleen vaststellen dat het koninklijk besluit kunst- en vliegwerk is geworden. Het levert geen essentiële bijdrage tot de verkeersveiligheid, wat uiteindelijk de bedoeling zou moeten geweest zijn.

Als men het probleem werkelijk wil aanpakken, moet men drastische en geen halve maatregelen nemen. Deze halve maatregelen zetten de zwaktes en de wetteloosheid van het hele systeem in de verf. Ik vraag mij af wat wij zaterdag 1 juli 2000 zullen meemaken en welke agent zich zal geroepen voelen om op te treden ?

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Aimé Desimpel aan de minister van Financiën over "de faillissementen in de Belgische transportsector"

Question orale de M. Aimé Desimpel au ministre des Finances sur "les faillites dans le secteur belge du transport"

De heer **Aimé Desimpel** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de Belgische transportsector gaat zienderogen achteruit en wordt bijna dagelijks met nieuwe faillissementen geconfronteerd. De oorzaak is uiteraard niet alleen de moordende concurrentie uit het buitenland maar ook de prijs van de diesel, die gisteren, 28 juli 2000, naar 32 frank is gestegen.

Deze sector is voor onze economie nochtans van zeer groot belang. Hij heeft een omzet van ongeveer 200 miljard frank op jaarbasis en verschaft aan meer dan 50 000 mensen werk. Hij brengt elk jaar ongeveer 50 miljard frank in de Belgische staatskas. Iedere vrachtwagen in de Belgische transportsector die verdwijnt, betekent een verlies voor de staatskas van 1.5 miljoen frank.

Mijnheer de minister, ik wens over deze problematiek een aantal vragen te stellen.

Ten eerste, zou de Belgische transportsector niet beter als een sector in moeilijkheden, dus in crisis, worden beschouwd ?

Ten tweede, zou deze sector niet beter in diverse commissies worden gehoord, uiteraard in onze commissie voor de Financiën, maar misschien ook in de commissie voor het Verkeer en de commissie voor de Sociale Zaken ?

Ten derde, ik heb vernomen dat in Nederland maatregelen voor de transportsector inzake de prijs van de diesel werden genomen. Er kunnen natuurlijk nog veel maatregelen worden genomen, zoals onder meer tegen het zwart werk. Mijnheer de minister, wat is uw visie terzake ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Desimpel, mijn antwoord zal drieledig zijn.

Ten eerste, ik ben een beetje laat omdat ik een vergadering had met de transportsector. Dat is dus een positieve zaak. Ik had een rondetafelvergadering met mijn collega bevoegd voor transport, minister Durant en de vertegen-

Didier Reynders

woordigers van de werkgevers en werknemers van de transportsector. Wij hebben met de sector een programma opgesteld dat vergaderingen tot en met september 2000 plant en een globale aanpak van deze problematiek beoogt.

Ten tweede, het is inderdaad perfect mogelijk om een hoorzitting inzake deze problematiek met de commissie voor de Financiën te beleggen met eventueel andere commissies in de Kamer. Ik heb reeds een dergelijk voorstel voor de horecasector ingediend, dat een kwestie in de bouwsector betrof. Het is mijn bedoeling om inzake de transportsector eenzelfde werkwijze te volgen. Het is perfect mogelijk om een gezamenlijke vergadering met meerdere commissies te beleggen.

Ten derde, het is inderdaad mogelijk een aantal fiscale maatregelen te nemen. Er zijn op dit vlak een drietal mogelijkheden. Ten eerste, we kunnen overwegen een maandelijkse betaling van de verkeersbelasting in te voeren. Dit is reeds mogelijk voor het Eurovignet en eenzelfde wetsontwerp kan misschien worden uitgewerkt voor de verkeersbelasting. Ten tweede, we zijn bereid een aantal maatregelen te nemen inzake milieuvriendelijker producten. Ik denk bijvoorbeeld aan benzine maar ook aan diesel met minder zwavel. Het is perfect mogelijk een vermindering van accijnzen door te voeren voor dergelijke producten. Ten derde, het is misschien mogelijk een terugbetaling van accijnzen door te voeren voor vrachtvervoerders, publieke maatschappijen als De Lijn en taxiondernemingen. Een dergelijk stelsel bestaat reeds in Nederland en Frankrijk. Misschien kunnen wij een gelijkaardig stelsel ook in België invoeren. Dit is echter een heel dure maatregel : het toekennen van een vermindering van accijnzen van 1 frank per liter kost de Schatkist, op een verbruik van meer dan 5 miljard liter diesel per jaar, meer dan 5 miljard Belgische frank. Er zijn misschien andere en betere oplossingen. We zouden bijvoorbeeld ook kunnen denken aan een bijkomende verlaging van de werkgeversbijdragen. U weet dat de lonen meer dan 40% bedragen in de kosten van een transportonderneming terwijl de brandstofkosten slechts 15 tot 20% bedragen. Vandaag vond trouwens een eerste vergadering plaats met mevrouw Durant en de vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers uit de sector.

De heer **Aimé Desimpel** (VLD) : Mijnheer de minister, ik heb vorige week een gesprek gevoerd met de drie meest representatieve organisaties. Ze hebben zopas een werkstuk afgeleverd waarin niet minder dan 42 maatregelen zijn opgesomd. Ik weet niet of dit document reeds heeft ontvangen. Zo niet kan ik het u per Taxipost laten bezorgen. Ik dank u in elk geval voor uw belangstelling.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik wil enkel opmerken dat ik uit het antwoord van minister Reynders heb begrepen dat mevrouw Durant ook in

vergadering was met de transportsector. De heer Reynders doet de moeite om te komen antwoorden op vragen van parlementsleden. Ik vind het niet correct dat mevrouw Durant haar antwoord laat voorlezen door staatssecretaris Deleuze. U hebt zelf reeds meermaals gewezen op het feit dat de ministers hier horen te zijn. Mijnheer de voorzitter, een vergadering met vertegenwoordigers van de transportsector mag volgens mij geen voorrang hebben op het antwoorden op vragen van parlementsleden.

De **voorzitter** : Mijnheer Van Peel, u hebt gelijk. Gewoonlijk laat ik mij inlichten over de reden waarom een minister afwezig is. Ik was niet op de hoogte van de afwezigheid van mevrouw Durant. Ik verneem ze samen met u. Ik zal haar dit laten opmerken.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Alfons Borginon aan de minister van Financiën over "de financieringswet"

Question orale de M. Alfons Borginon au ministre des Finances sur "la loi de financement"

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zou eerst een kort historisch overzicht willen geven.

De Vlaamse regering had een plan om een korting ten belope van 3,2 miljard Belgisch frank toe te kennen op de personenbelasting. In de marge van de discussies over het Sint-Elooiakkoord werd een overlegcomité opgericht waarin men tot het besluit kwam dat een dergelijke verlaging niet in strijd is met de financieringswet.

Enkele maanden geleden hebt u op interpellaties geantwoord dat een belastingkorting van 20 tot 30 miljard frank volgens u niet in strijd is met de economische en monetaire unie. De Vlaamse regering heeft vervolgens een nieuw, aangepast voorstel opgesteld waarin 10 miljard frank afcentiemen worden goedgekeurd. Zowel de PS als de Waalse regering schreeuwen nu moord en brand. Zij eisen overleg terzake en u stelt een ontwerp van koninklijk besluit voor waarin u de marges bepaalt.

Welnu, ik heb geen problemen met enig overleg, want dat is in de financieringswet opgenomen. Men moet echter goed beseffen dat overleg iets anders is dan een akkoord. Meer moeite heb ik met uw plan tot ontwerp van een koninklijk besluit. Ten eerste bent u niet verplicht dit te doen : dit is slechts als mogelijkheid in de wet opgenomen. Ten tweede stel ik mij de vraag hoe u in het nieuwe eurotijdperk nog kunt spreken over divergenties die van aard zijn om de economische en monetaire unie op te blazen : een verschil tussen Wallonië en Vlaande-

Alfons Borginon

ren dat kleiner is dan een verschil in fiscaal systeem tussen België en Nederland, kan niet van aard zijn om de EMU op te blazen. Ten derde vind ik het bijzonder inopportuun om nu dergelijk ontwerp van koninklijk besluit te maken, vermits dit voorafgaat aan de discussie rond de herziening van de financieringswet, die toch in het verlengde ligt van de discussie over de onderwijs-financiering die einde 2001 rond zou moeten zijn.

Mijn eerste vraag is dus concreet wat er in dat ontwerp van koninklijk besluit staat. Hoe ver staat men daarmee? Bestaat daarover een politiek akkoord? Bent u het ten tweede met mij eens dat, in afwachting van de herziening van de financieringswet, het niet opportuun is dat ontwerp van koninklijk besluit ook werkelijk uit te vaardigen?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer Borginon, u stelt mij twee vragen : het overleg en de marges via een koninklijk besluit. Ten eerste is er het overleg. Wij hebben allen eerst overlegd in december 1999. Nu is er een beslissing van het overlegcomité voor een vermindering van de personenbelasting in Vlaanderen voor een bedrag van 3,2 miljard frank en met een lineair of forfaitair stelsel. Dit is de enige beslissing tot nog toe. Ik heb vernomen dat een gewestregering om overleg vraagt, dus zal ik overleg houden met de gewestregeringen. Dat wordt trouwens bepaald in de wet. Er moet nog overleg worden gepleegd. Tot nog toe heb ik dus een ontwerp van decreet en ik wacht nu op het advies van de Raad van State. Dan zullen we zien. Het is perfect mogelijk om overleg te plegen en ik zal een voorstel doen aan de Ministerraad en aan de regering.

Ten tweede zijn er de marges. U hebt gelijk : dit is een kwestie van opportuniteit. Ik zal een ontwerp van koninklijk besluit voorleggen aan de Ministerraad, want die moet de beslissing nemen. Het is ook een opportuniteit die in de wet is opgenomen. Het is perfect mogelijk om de twee wegen te bewandelen, namelijk overleg met het Vlaams Gewest wat de belastingvermindering betreft en een ontwerp van koninklijk besluit in uitvoering van de bijzondere wetten wat de marges betreft. Ik zal de twee sporen volgen.

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Mijnheer de minister, ik vrees dat u bewust alles op een hoopje gooit. Indien de Vlaamse regering een korting toe wil kennen, kan zij dat zonder toestemming van het overlegcomité. Men moet daarover overleggen, maar als er geen akkoord is, dan is er geen akkoord. Ik zie echter een politieke koehandel ontstaan wanneer men het akkoord met de vermindering van 10 miljard frank aan belastingen van de Vlaamse regering gaat afkopen met een koninklijk besluit dat dan voor de toekomst de marges zal bepalen. Ik kijk nu naar de VLD-banken, want het is toch wel belangrijk dat ook zij daarvan op de hoogte zijn. Ik vind

het onaanvaardbaar dat men een onderdeel van de herziening van de financieringswet, ook al is dat dan een koninklijk besluit dat nadien bij wet moet worden goedgekeurd, daaruit zou wegnemen en buiten de grotere discussie zou houden. Ik vind dat een gevaarlijke evolutie en wil de Vlaamse federale meerderheidspartijen erop wijzen dat zij hiervoor op hun hoede moeten zijn.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Question orale de M. Jean-Pol Poncelet au ministre de l'Intérieur sur "la circulaire du ministre de l'Intérieur interprétative des lois linguistiques"

(La réponse sera donnée par le ministre des Finances)

Mondelinge vraag van de heer Jean-Pol Poncelet aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de rondzendbrief van de minister van Binnenlandse Zaken betreffende de taalwetten"

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Financiën)

M. Jean-Pol Poncelet (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, j'avais, en effet, l'intention de poser une question très précise au ministre de l'Intérieur.

Un certain nombre de problèmes se posent dans la périphérie.

Des décrets ont été mis en cause devant le Conseil d'Etat et l'auditeur général a remis un rapport qui confirme la thèse des francophones.

Il y a quelques mois, j'ai demandé au ministre de l'Intérieur s'il avait l'intention de concrétiser sans tarder le rapport de l'auditeur général. Il m'a répondu qu'il préférerait attendre l'arrêt imminent du Conseil d'Etat avant de prendre une décision.

Trois mois se sont écoulés et je ne vois toujours rien venir.

Comme sans doute plusieurs d'entre nous, j'ai eu des contacts avec des mandataires de la périphérie qui confirment la dégradation très nette de la situation de leur travail de mandataire.

Vous allez sans doute me dire que ces propos sont ceux d'un membre de l'opposition et que je noircis la situation.

J'ai pourtant été très surpris de constater, en début de semaine, que des présidents de parti, et non des moindres puisqu'il s'agit des présidents du PRL et du FDF, emboîtaient le pas. Ainsi, M. Ducarme, dans une espèce de grande virilité retrouvée, a exigé un certain nombre de

Jean-Pol Poncelet

choses parmi lesquelles l'adoption, par le ministre de l'Intérieur, d'une circulaire interprétative - nous voilà donc revenus à la question posée il y a quelques mois - qui irait dans le sens du rapport de l'auditeur général et qui annulerait les effets des circulaires en question.

Le ministre de l'Intérieur a-t-il l'intention de répondre aux exigences de son président de parti et de procéder, dans les meilleurs délais, à la publication d'une telle circulaire ?

M. Didier Reynders, ministre : Monsieur le président, chers collègues, c'est toujours un plaisir de répondre à vos questions, que ce soit pour mon département ou en lieu et place d'un de mes collègues.

Je ne me permettrais pas de dire que c'est en raison de votre présence dans l'opposition que vous noircissez le tableau. Nous y sommes restés un certain nombre d'années, mais nous ne l'avons jamais fait. Ce n'est donc pas nécessairement une pratique de l'opposition de noircir le tableau.

Je n'ai pas connaissance de demandes particulières du président du PRL. Mais cela ne m'étonne pas car je n'avais pas connaissance non plus de sa perte de virilité que vous avez évoquée.

En ce qui concerne le fond du problème, la position du ministre de l'Intérieur n'a pas changé. Il s'agit d'attendre la décision du Conseil d'Etat, en toute sérénité et en ayant confiance dans une institution qui rend des décisions dans un grand nombre d'autres domaines. Il est entendu que sa décision devrait intervenir dans un délai que je n'oserais qualifier de raisonnable, sinon cela ferait allusion à des avis antérieurs de la même institution. Dès que cette décision interviendra, elle devra bien entendu être appliquée. Pour l'instant, la position du ministre de l'Intérieur est d'attendre, en toute sérénité, la décision d'une haute juridiction administrative dans laquelle nous devons placer notre confiance.

M. Jean-Pol Poncelet (PSC) : Monsieur le président, j'ai bien entendu la réponse du ministre. Je ferai d'abord une remarque sur la forme : la semaine dernière, on parlait de "poissons qui ne se noyaient pas"; aujourd'hui, on parle de la virilité du M. Ducarme. Cela devient dangereux.

Quant au fond, je vous transmettrai, monsieur le ministre, une copie des déclarations de M. Ducarme. Il a exigé une circulaire. Je constate donc la duplicité de l'attitude politique des libéraux qui, d'un côté, réclament quelque chose parce que cela fait bonne impression en période électorale, mais, de l'autre, savent très bien que le gouvernement ne prendra aucune initiative dans ce sens. Au contraire, il a placé la zone de police de Wemmel

dans une zone flamande. Un certain nombre d'événements du même genre se sont produits. Je pense que les électeurs comprendront clairement la duplicité de l'attitude politique adoptée en cette matière.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Question orale de M. Robert Denis au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la suppression éventuelle des 'présoldes'"

Mondelinge vraag van de heer Robert Denis aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de eventuele afschaffing van de aan de koopjes voorafgaande sperperiode"

M. Robert Denis (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, les journaux de ce matin relancent le débat sur la problématique des pratiques du commerce, et en particulier les soldes. Face à cette problématique, plusieurs prises de position sont possibles. La première est celle de la fédération de la grande distribution, à laquelle se joint d'ailleurs Test-Achats. Elle préconise la suppression pure et simple des soldes et des présoldes.

La deuxième position est celle de l'Union des classes moyennes qui, elle, veut le maintien de présoldes car elles constitueraient le dernier rempart des petits commerçants face à la grande distribution.

Enfin, il y a la position adoptée par un membre de votre cabinet qui a déclaré qu'en septembre, un projet de loi serait déposé visant à réformer substantiellement la loi sur les pratiques du commerce.

Comme il n'appartient pas, monsieur le président, à un membre du parlement d'interroger le ministre sur ses intentions, je demanderai simplement au ministre des Affaires économiques de me faire connaître sa réaction et ses commentaires face à l'effet d'annonce d'un membre de son cabinet.

M. Charles Picqué, ministre : Monsieur le président, chers collègues, les présoldes sont un sujet qui a l'air simple mais qui est bien plus complexe qu'on le pense. Comme vous le savez - mais certains ne le savent peut-être pas -, il s'agit de la période qui précède celle des soldes et qui représente douze semaines puisqu'il s'agit de deux périodes de six semaines. Pendant ce laps de temps, il y a interdiction de faire de la promotion commerciale en annonçant des réductions de prix.

Charles Picqué

Il est très important de préciser sur quoi porte cette définition des présoldes. Pourquoi a-t-on voulu cette période des présoldes ? Parce qu'elle permettait d'éviter une promotion commerciale pouvant s'apparenter aux soldes et que le consommateur ne soit en mesure de comparer la différence entre ce qui était pratiqué pendant la période présoldes et pendant la période de soldes.

Je tiens à signaler que cela n'empêche nullement un commerçant de diminuer ses prix pendant la période de présoldes. Il s'agit du principe de la promotion commerciale.

Certaines voix, auxquelles je suis sensible, se font entendre pour faire remarquer que :

1. cette interdiction a des effets sur le soutien de la vente, parce que la période pendant laquelle il n'y a aucune promotion commerciale, correspond à une période d'attente : les consommateurs attendent les soldes pour faire leurs achats;
2. ce système est nuisible à la concurrence : il est défavorable aux consommateurs, étant donné l'absence de promotion commerciale à ce moment-là;
3. en établissant une comparaison avec les législations en vigueur à l'étranger, nous constatons qu'en ce domaine, notre pays est le plus directif et le plus contraignant. Et au moment où on circule aussi facilement, empêcher une promotion commerciale pendant cette période en Belgique peut évidemment être préjudiciable au commerce belge également;
4. selon l'avis de mon inspection économique, tout cela est extrêmement compliqué et la crédibilité même de ce contrôle est sérieusement engagée.

Dès lors, il importe de réfléchir, en effet, sans hypocrisie aucune, à l'utilité de cette période de présoldes pour des raisons qui tiennent à la protection du consommateur, à la règle de concurrence, etc.

Je ne me prononcerai pas définitivement aujourd'hui. Je peux toutefois vous avouer que je m'interroge sur l'utilité de cette période de présoldes et cela m'engage à reprendre ce débat quand il conviendra.

M. Robert Denis (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, je remercie le ministre pour la précision de sa réponse. Je suis sûr, lorsqu'il élaborera un projet de loi, qu'il veillera à l'intérêt tant des petits commerçants que de la grande distribution.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Bilan des questions écrites
Stand van zaken van de schriftelijke vragen

Chers collègues, je voudrais, avant d'entamer la débat à l'ordre du jour de notre séance, vous communiquer l'état des questions écrites auxquelles il a été répondu dans les délais ou non.

De Conferentie van voorzitters heeft mij gevraagd deze tabel geregeld bij te houden. Ik heb het anders opgesteld omdat de minister van Financiën het grootste aantal gestelde vragen heeft. Ik heb hier het detail van de situatie op 29 juni 2000.

Je rappelle aux membres du gouvernement que l'article 86, 2, de notre Règlement donne vingt jours ouvrables aux ministres pour répondre aux questions. Jamais ce délai ne fut contesté. Cela fait donc l'objet d'un contrôle tout à fait normal et régulier de la part de nos collègues.

De ene vraag is de andere niet. De tabel die ik liet opstellen toont aan dat sommige ministers 441 vragen hebben gekregen en andere 17. Het verschil is dus enorm.

Mijnheer Reynders, u leverde een inspanning om het percentage onbeantwoorde vragen sterk te laten dalen.

De vragen zijn heel verschillend. De twee collega's die daarmee het meest worden geplaagd, zijn hier aanwezig.

Nous devons évidemment tenir compte du fait que les réponses à certaines questions, notamment d'ordre fiscal ou juridique, sont délicates. En effet, fort souvent, la réponse donnée est utilisée pour donner une solution à des litiges, qu'ils soient d'ordre fiscal ou juridique. Nous comprenons cela. Mais il est également de mon devoir de veiller à ce que les réponses interviennent dans un délai convenable.

Sans vouloir entrer dans le détail, voici les chiffres que je tiens à vous soumettre :

<i>Ministre</i> — <i>Minister</i>	<i>Nombre de questions posées</i> — <i>Aantal gestelde vragen</i>	<i>Sans réponse dans les délais fixés</i> — <i>Aantal niet tijdig beantwoord</i>	<i>Pourcentage</i> — <i>Percentage</i>
<i>Reynders</i>	411	122	29,6 %
<i>Verwilghen</i>	233	46	19,7 %
<i>Aelvoet</i>	232	5	2,1 %
<i>Durant</i>	230	34	14,7 %
<i>Duquesne</i>	215	28	13 %
<i>Vandenbroucke</i>	196	26	13,2 %
<i>Daems</i>	151	0	
<i>Picqué</i>	135	19	14 %
<i>Onkelinx</i>	118	1	0,8 %
<i>Flahaut</i>	80	3	3,7 %
<i>Vande Lanotte</i>	78	4	5,1 %
<i>Gabriëls</i>	72	1	1,3 %
<i>Michel</i>	68	0	
<i>Vandenbossche</i>	68	0	
<i>Verhofstadt</i>	47	0	
<i>Deleuze</i>	30	0	
<i>Boutmans</i>	29	0	
<i>Chevalier</i>	17	0	

Chers collègues, je ne ferai pas cet exercice tous les deux mois.

Mais le Bulletin des questions et réponses est ce qu'il est. Il y a des élèves très méritants, dont la cote s'améliore.

Ik dring er bij de kabinetten en de administraties op aan deze vorm van controle te respecteren, ondanks het grote aantal vragen. Dit kan trouwens als verontschuldiging gelden voor de twee ministers die hier aanwezig zijn.

De vragen die niet tijdig werden beantwoord, komen trouwens terug in de vorm van mondelinge vragen wat de zaken alleen maar bemoeilijkt.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, het verheugt mij dat u deze problematiek vandaag aankaart omdat wij toevallig vanmorgen in de fractie hebben afgesproken dat wij een stand van zaken zouden opmaken van de onbeantwoorde vragen.

Toch wil ik opmerken dat u wel de cijfers citeert, maar daarmee geen overzicht geeft van de vragen die onbeantwoord blijven sinds het begin van de legislatuur. Er zijn vragen bij van oktober, november en december vorig

jaar. Op deze manier kunt u de indruk geven dat er gewoon een achterstand is van een of twee maanden. Ik wil u vragen daarvan een overzicht te maken en een aantal maatregelen voor te stellen. Weliswaar zegt u dat de collega's de kans hebben een mondelinge vraag te stellen, maar ik denk niet dat dat de bedoeling is. Wij hebben een voorstel van wijziging ingediend bij de commissie voor het Reglement om op termijn in een vorm van sanctie te voorzien voor de betrokken ministers.

Uiteraard wil ik ook abstractie maken van het argument dat sommige departementen zeer veel vragen moeten verwerken en van de moeilijkheidsgraad van de vragen. Ook namens mijn collega's wil ik uitdrukkelijk vragen dat vragen die nog uit 1999 dateren zouden worden beantwoord voor het zomerreces. Zo niet verzoek ik u als voorzitter van de Kamer maatregelen te nemen.

De voorzitter : Mevrouw, als ik dit overzicht heb gegeven was het met de bedoeling dat het zou worden opgenomen in het Beknopt Verslag en in de Handelingen. Uiteraard kan ik ook een overzicht opmaken van de duur van de vertraging. Ik zal dat overmaken aan de fractie-leiders van de Kamer of aan de Conferentie van voorzitters.

Débat sur le plan fédéral de sécurité et de politique pénitentiaire

Debat over het federaal veiligheids- en detentieplan

Nous passons au débat sur le plan fédéral de sécurité et de politique pénitentiaire.

Wij gaan over tot het debat over het federaal veiligheids- en detentieplan. **(716/1 tot 3)**

In de Conferentie van voorzitters hebben wij gisteren een timing afgesproken. Ik zou willen dat iedereen zich aan de maximale spreektijd houdt. De oppositie neemt - terecht - het leeuwendeel van de spreektijd voor zijn rekening. De CVP en het Vlaams Blok hebben mij 60 minuten gevraagd, ECOLO-AGALEV 40 minuten, VU&ID, VLD, PRL, SP en PSC 30 minuten en de PS 20 minuten.

Je demande à tout le monde de bien vouloir faire un effort, sinon, nous en aurons pour 5 heures de débat, et nous avons déjà consacré beaucoup de temps à cela en commission.

Mijnheer Van Peel, wij moeten geen 5 uur debat houden. Wij hebben alleen een benadering gemaakt van de spreektijd van de diverse sprekers.

De bespreking is geopend.

La discussion est ouverte.

M. Claude Desmedt, rapporteur : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, l'accord de gouvernement conclu en juillet 1999 a prévu l'élaboration d'un plan fédéral de sécurité. Ce plan s'inscrit dans l'action générale du gouvernement. La sécurité est en effet un droit fondamental auquel peuvent prétendre les citoyens. Il s'agit d'un point prioritaire.

Dès lors le gouvernement a décidé, dans les limites de ses compétences et en respectant celles des Communautés et Régions, de confier au ministre de la Justice l'élaboration de ce plan. Celui-ci concerne également la politique pénitentiaire.

Le ministre de la Justice a donc présenté ce plan au parlement en soulignant que la lutte contre l'insécurité passe par une plus grande efficacité de l'appareil judiciaire et policier.

L'avis de nombreuses instances concernées a été sollicité dans le cadre de la préparation de ce plan.

Citons le collège des procureurs généraux, le service de la politique criminelle, l'Etat-major général de la gendarmerie, le Commissariat général de la police judiciaire, la Sûreté de l'état, la Police générale du royaume, et bien d'autres encore.

Le plan dégage un certain nombre de priorités qu'il est utile de citer :

- diminuer le nombre de délits avec violence;
- circonscrire et combattre la criminalité organisée;
- mieux dépister et réprimer la criminalité en col blanc;
- lutter contre la traite des êtres humains et des autres formes d'exploitation - prévenir au maximum les délits sexuels;
- combattre la délinquance des jeunes;
- endiguer le hooliganisme;
- limiter les troubles et la criminalité liés à la drogue;
- réduire les accidents de la circulation entraînant des dommages corporels.

Pour chacune de ces priorités, le plan prévoit comme modèle méthodologique des instruments spécifiques et des moyens d'action.

Le plan définit la sécurité comme un droit fondamental et une condition nécessaire au maintien de l'Etat de droit.

Il prévoit une gestion intégrale et nécessaire de la sécurité en trois stades : la prévention, la répression et le suivi aussi bien de la victime que des auteurs.

Cette gestion intégrale de la sécurité doit se concevoir à deux niveaux : fédéral et local et doit impliquer le citoyen.

Le plan fédéral s'appuie de façon importante sur des apports scientifiques. Il est structuré en fonction des priorités retenues.

En termes de programme le plan prévoit un ensemble de 92 projets dont certains contiennent des sous-projets.

Les réalisations devront s'échelonner à court, moyen et long terme. La plupart de ces projets relèvent effectivement de la compétence de l'Etat Fédéral mais certains également d'autres niveaux de pouvoir.

Dans son exposé introductif, le ministre a rappelé que sa politique doit être considérée comme une politique de "gestion intégrante" de la sécurité.

Les objectifs du gouvernement sont de diminuer le taux global de criminalité et d'augmenter le taux d'élucidation des crimes et délits.

Pour cela, il faut améliorer l'administration de la justice notamment quant aux aspects suivants :

- rendre plus efficace l'assistance judiciaire : deux pistes peuvent être envisagées, la mutualisation ou l'assurance;
- améliorer l'accueil dans les palais de justice;

Claude Desmedt

- résorber l'arriéré judiciaire en collaboration avec le conseil supérieur de la justice;
- mettre au point des modes non juridictionnels pour régler les conflits;
- réformer l'expertise judiciaire.

Le ministre a rappelé que le plan fédéral s'articule autour des trois axes : prévention, répression et suivi.

En ce qui concerne le suivi, il faut assurer l'équilibre entre trois objectifs : l'intérêt de la victime, des auteurs et de la société.

Pour bien assurer les trois axes du plan de sécurité, il faut une police formée et efficace, ainsi qu'une adaptation de notre législation. A cet égard, le ministre plaide pour des peines alternatives autonomes.

Le ministre a également rappelé qu'un volet du plan concerne la détention. Sur ce point, un avant-projet de loi de principes pénitentiaires est en cours d'élaboration et vise à régler le statut juridique interne des détenus.

En ce qui concerne le financement du plan, le ministre en a estimé le coût, pour son département, à 15 milliards de francs étalés sur plusieurs années; toutefois, ce montant ne comprend pas les coûts pour les autres départements concernés.

Le plan a été longuement débattu en commission de la Justice durant trois séances et douze députés se sont exprimés au cours de cette discussion.

M. Van Parys a considéré que le plan marquait un recul par rapport à la première version rendue publique il y a quelques mois. Il s'est interrogé sur son financement. Il a également estimé que le plan reprenait effectivement les conclusions des différentes commissions parlementaires d'enquêtes, mais qu'il décevait quant aux solutions à mettre en oeuvre. Il y a trop de priorités et pas assez d'engagements précis; il y a loin de la parole aux actes et il a rappelé que, depuis plusieurs mois, l'on attendait la nomination d'un magistrat national.

Sur le plan politique, M. Van Parys a estimé qu'un parti francophone de la majorité avait pesé de tout son poids pour modifier le plan initial dans un sens moins répressif. Il a regretté le fait qu'aucun projet ne soit déposé relativement au statut des repentis, aux témoins anonymes et à la protection des témoins. Enfin, M. Van Parys s'est inquiété du retard accusé dans l'instauration du Conseil supérieur de la Justice et dans la réorganisation du ministère public.

M. Laeremans a estimé, quant à lui, que le plan est l'expression d'une justice trop peu répressive et inefficace; les poursuites sont trop peu nombreuses. Par

ailleurs, selon lui, les forces de police sont suffisamment fournies en moyens de communication mais non la magistrature. Néanmoins, M. Laeremans déplore le fait que la police demeure non informée du suivi judiciaire de ses interventions.

En outre, M. Laeremans a déclaré que le plan fait preuve de trop de laxisme à l'égard de la délinquance des jeunes et a plaidé pour la multiplication des centres fermés. Enfin, il a constaté qu'il n'est plus fait mention de la délinquance des allochtones.

M. Van Hoorebeke a estimé que les premières priorités n'étaient pas suffisamment déterminées. Pour lui, trop peu d'attention est accordée aux infractions au Code de la route. Il estime également que le ministre de l'Intérieur aurait dû être impliqué dans ce plan, étant donné l'importance d'une bonne organisation policière.

M. Van Hoorebeke considère toutefois que le plan comporte des éléments positifs et approuve l'équilibre entre les trois piliers "Prévention - Répression - Suivi". Enfin, M. Van Hoorebeke a estimé que le plan péchait par l'absence d'un véritable échéancier.

M. Erdman a affirmé que ce plan constituait un véritable choix de société. Le problème est en effet de savoir dans quelle société nous souhaitons vivre. Il se réjouit que les malentendus suscités par la première version du plan aient été dissipés. Selon lui, le triptyque "Prévention - Répression - Suivi" exprime mieux la complémentarité de ces différents aspects de la politique de sécurité.

M. Erdman constate en outre que les points qui auraient pu donner lieu à des dérives de type raciste ont disparu. Selon lui, il faut clairement définir la coopération entre l'Etat et les Régions et Communautés. A cet égard, M. Erdman relève deux options possibles : soit délimiter la compétence de chacun sur la base des lois existantes; soit conférer des missions spécifiques aux entités fédérées avec un financement adéquat.

Enfin, M. Erdman a souligné le déséquilibre des moyens entre les pouvoirs publics et les organisations criminelles et a insisté sur la nécessité de la collaboration internationale dans la lutte contre la criminalité organisée.

M. Decroly s'est, pour sa part, déclaré satisfait de la prise en considération dans le plan des aspects sociaux de la délinquance - laquelle est, en effet, souvent liée à la situation socio-économique. A cet égard, il note une amélioration sensible par rapport à la première version.

Quant à la collaboration avec le secteur privé, M. Decroly estime qu'il faut s'en tenir au cadre légal existant et qu'elle présente surtout un intérêt pour la réinsertion professionnelle des anciens détenus. Relativement à la délinquance des jeunes, il a mis en évidence l'importance de l'aspect éducatif et réhabilitant des mesures à prendre.

Claude Desmedt

Par ailleurs, M. Decroly souhaite que la présence policière sur le terrain favorise les contacts et ne débouche pas sur des actions spectaculaires. En conclusion, il a marqué sa satisfaction sur le contenu de ce plan de sécurité et a insisté sur l'importance du rôle du parlement.

M. Charles Michel a souligné, lui, l'importance politique du plan et notamment du projet prévoyant la réforme du droit pénal. Selon lui, il est nécessaire d'impliquer le parlement dans cette réforme. En outre, il a suggéré la mise en place à cet effet d'un groupe de travail au sein de notre assemblée.

M. Vandeurzen a souligné l'importance de la lutte contre la corruption. Il s'est interrogé sur la concrétisation de la verticalisation des parquets et a insisté sur l'implication des Communautés et Régions dans l'exécution des différents projets.

Le rapporteur a constaté que la version remaniée du plan présentait un meilleur équilibre entre les aspects préventifs et répressifs. Il a cependant regretté que le trop grand nombre de priorités retenues fait qu'il risque de ne plus y avoir de réelles priorités.

Par ailleurs, rien de précis n'est envisagé pour résorber l'arriéré judiciaire. Il serait urgent de légiférer sur les techniques spéciales d'enquêtes et les repentis. Suffisamment d'études ont été consacrées à ces questions. Il faut, à présent, aller de l'avant.

M. Jean-Pierre Viseur a traité de la lutte contre la criminalité organisée et contre la criminalité en col blanc. Selon lui, davantage de moyens humains et financiers devraient y être consacrés. Il faudrait légiférer sur la saisie des patrimoines d'origine délictueuse et lutter davantage contre la grande escroquerie fiscale.

M. Hove a souligné l'intérêt du plan qui reprend les lignes de force du plan de sécurité établi par sa formation politique.

Mme Lalieux a constaté que le plan avait évolué positivement par rapport à sa première version. On a supprimé les dispositions qui auraient pu mener à des privatisations de certaines missions qui doivent relever des autorités publiques. Les peines alternatives sont présentées comme des peines autonomes et la médiation pénale sera développée.

Mme Lalieux s'est cependant interrogée : Ne cible-t-on pas trop certains types de délits, certains groupes sociaux, certains quartiers ?

En matière de violence familiale, il faudrait éviter de trop judiciariser certaines situations et faire confiance aux acteurs psycho-sociaux.

Enfin, Mme Lalieux a regretté qu'aucune réelle solution n'apparaisse concernant l'arriéré judiciaire à Bruxelles.

M. Coveliers, a souligné la différence entre la criminalité en col blanc et la criminalité organisée. Cette distinction est importante, à la fois pour la prévention et la répression. Pour lutter efficacement contre la fraude financière, il faut mettre sur pied un service spécial de recherche pour trouver et saisir les profits illicites. Une collaboration internationale est évidemment nécessaire sur ce plan.

Dans ses répliques, le ministre a souligné que l'élaboration de ce plan est une innovation politique. Le gouvernement précédent l'avait annoncé en 1995 mais il n'a jamais vu le jour.

La priorité sera de créer un parquet fédéral chargé de la lutte contre les organisations criminelles. Il faut poursuivre la concrétisation des accords Octopus, notamment sur la verticalisation des parquets.

Les Communautés et Régions ont été largement consultées pour l'élaboration du plan et des accords de coopération devront être conclus pour le suivi. Chaque année, un plan annuel de sécurité sera établi avec des échéances.

En ce qui concerne la délinquance des jeunes, le ministre a confirmé qu'il entendait privilégier les aspects protectionnels par rapport aux aspects répressifs. Les différents délais d'exécution seront prévus dans le cadre du budget de 2001.

Enfin, le ministre a estimé nécessaire d'affiner les études concernant le problème des repentis et de l'éventuel renversement de la charge de la preuve concernant la criminalité organisée.

Comme vous pouvez le constater, les débats en commission ont été denses et les opinions exprimées fort diverses.

En conclusion de ces débats, trois motions ont été déposées en commission.

Une première motion, déposée par le Vlaams Blok, rejette catégoriquement le plan et en appelle à une politique répressive.

Une deuxième motion, émanant du CVP, insiste sur l'impact financier du plan, demande la priorité pour la poursuite de l'exécution des accords Octopus et rappelle la nécessité d'informer le parlement des stades d'exécution, et de régler par des accords de coopération les implications financières des Communautés et Régions.

Enfin, les groupes de la majorité ont déposé une troisième motion exprimant leur satisfaction du fait de l'existence de ce plan, souscrivant à ses priorités, insistant sur la nécessité de la réforme du droit pénal et sur la nécessité d'une évaluation annuelle de l'exécution du plan.

Claude Desmedt

La commission a estimé qu'elle n'avait pas à se prononcer elle-même sur ces différentes motions et qu'il était préférable de les soumettre à l'ensemble de notre assemblée. C'est cette procédure qui a été choisie.

C'est donc sur ces motions que nous aurons à nous prononcer ainsi que sur une quatrième, déposée uniquement en séance plénière par le groupe PSC.

Le président : J'ai établi la liste des orateurs en donnant la priorité à l'opposition et en tenant compte du régime linguistique des inscrits.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, aangezien dit thema reeds uitvoerig aan bod kwam in de commissie zal mijn betoog kort zijn.

Thans komt het erop aan in deze plenaire vergadering een aantal stellingen met elkaar te confronteren. In dat verband zullen ook de heren Vandeurzen en Vanpoucke het woord nemen. Om te beginnen wens ik de rapporteur, de heer Desmedt, te danken voor zijn uitstekend verslag dat, zoals steeds, getuigt van veel inzicht. Een dergelijke samenvatting van de commissievergadering is erg nuttig.

De tweede versie van het Veiligheidsplan is een verdienstelijk document, in die zin dat een inventaris werd opgesteld van allerlei bestaande initiatieven en voorstellen inzake veiligheid en detentie en dat een duidelijke lijn werd gevolgd ten opzichte van de eerste versie.

Dit plan ligt volkomen in de lijn van initiatieven en voorstellen opgenomen in de aanbevelingen van de parlementaire onderzoekscommissies, in de jaarverslagen inzake het strafrechtelijk beleid van het college van procureurs-generaal, in het actieplan omtrent de georganiseerde criminaliteit en in een reeks ontwerpen en voorstellen die thans tot een geheel werden gebundeld.

"Het is geen babbelbox meer", zoals professor De Ruyver ooit zei. Al kan deze kwalificatie dus niet meer worden gehandhaafd wat het huidige document betreft, toch was zij destijds meer dan terecht, mijnheer de minister, toen het geheel bestond uit allerlei ideeën en ideetjes. En wie kon zich in dat verband beter uitdrukken dan professor De Ruyver, de expert der experts in deze materie ?

Dit basisdocument zal ons in staat stellen op geregelde tijdstippen het beleid van de minister van Justitie en van de minister van Binnenlandse Zaken te toetsen. Dat is een positief element inzake de parlementaire controle. De CVP-fractie zal de realisatie van het plan nauwgezet volgen.

Hoewel de CVP-fractie dit document beschouwt als een verdienstelijke poging, toch voeg ik er meteen aan toe dat in het plan enig engagement ontbreekt. Ik zal dit illustreren aan de hand van een drietal elementen.

Ten eerste, er worden geen prioriteiten gesteld. Eigenlijk wordt alles als prioritair beschouwd. In dat verband, mijnheer de minister, herinner ik u aan de prioritair punten die u zelf naar voren bracht : het terugschroeven van de gewelddelicten, de aanpak van de georganiseerde criminaliteit en van de witteboordencriminaliteit, de bestrijding van de mensenhandel, de voorkoming van seksuele misdrijven, de aanpak van de jeugddelinquentie, het indijken van het hooliganisme, de inperking van de drugsoverlast en van de drugscriminaliteit en tot slot, de beperking van verkeersongevallen met een persoonlijk letsel.

Door daarin geen keuzes te maken, mijnheer de minister, zal alles prioritair worden en als alles prioritair is, wordt er op het terrein nauwelijks iets gerealiseerd. Wij hadden gehoopt dat u zou doorgaan op de concrete prioriteiten die u in dit plan hebt gelegd toen we in deze Kamer het minidebat hebben gevoerd. Toen hebt u de nadruk gelegd op de prioriteit van de strijd tegen de straatcriminaliteit, de gewelddelicten en de stadscriminaliteit. Onze fractie ging daarmee akkoord. Wij hebben u toen gesteund. In het nieuwe document zijn deze prioriteiten niet meer terug te vinden en worden ze opgeslorpt in het geheel van voorstellen die worden geformuleerd.

Mijnheer de voorzitter, collega's, indien de strijd tegen de straat- en stadscriminaliteit werkelijk een eerste beleidspunt van deze regering zou zijn, moeten wij toch vaststellen dat ze met het instrument van het snelrecht faalt. Dit instrument had men precies gecreëerd om die straatcriminaliteit aan te pakken. Ik moet opnieuw professor De Ruyver citeren, die deze week in de pers uitdrukkelijk heeft gezegd dat de regering met een kater zit na de eerste toepassingen van het snelrecht. Nogmaals, wie kon het beter formuleren dan professor De Ruyver, de expert der experts ?

Ik wil even doorgaan op het gebrek aan engagement in dit veiligheidsplan. In het document dat aan de Kamer werd uitgedeeld, staat geen enkele resultaatsverbintenis. Daarom wijkt dit plan fundamenteel af van het VLD-plan dat naar aanleiding van de parlementsverkiezingen werd voorgesteld, maar ook ten opzichte van het eerste veiligheidsplan. In het zogenaamde V-plan ging u een heel concreet engagement aan. Men verklaarde dat binnen de vier jaar de criminaliteit met een bepaald percentage zou afnemen. Men stelde een resultaat in het vooruitzicht. Men heeft dit voor een stuk overgenomen in het eerste veiligheidsplan, mijnheer de minister, waarin u ten aanzien van de verschillende projecten telkens bepaalde wat op korte, middellange en lange termijn zou worden gerealiseerd. Welnu, in het plan dat vandaag voorligt is geen sprake meer van enige verbintenis om resultaten te bereiken. Men zou bijvoorbeeld kunnen zeggen dat tegen het einde van de legislatuur deze of

Tony Van Parys

gene vorm van criminaliteit met een bepaald percentage zal afnemen. Naar aanleiding van de verkiezingen had u dat nochtans vooropgesteld. Wij vinden dit niet terug in dit veiligheidsplan.

Dat dit plan geen concrete perspectieven en geen engagement vertoont is vertaald in de middelen. Mijnheer de minister, de CVP-fractie koesterde enige hoop op het ogenblik dat de eerste minister deze materie naar zich toe heeft getrokken, nadat er heel wat kritiek op het eerste veiligheidsplan was gekomen. Hij heeft toen professor De Ruyver als expert aangesteld. Wij hoopten dat de regering zich ook zou engageren wat de middelen betreft. Het is immers evident dat wanneer de eerste minister deze materie ter harte neemt, hij ook met autoriteit ten aanzien van de regering het probleem van de middelen kan regelen.

Reeds vanaf het begin was de ontgoocheling uitermate groot. Op het ogenblik dat de regering dit veiligheidsplan heeft voorgesteld, heeft de eerste minister, bijgestaan door de minister van Justitie, gezegd dat er geen bijkomende financiële middelen ter beschikking zullen worden gesteld. Dit is een spijtig en pijnlijk signaal. Tijdens de bespreking in de commissie voor de Justitie verklaarde u, mijnheer de minister, dat u de uitgaven met betrekking tot de realisatie van dit plan op 15 miljard frank raamt. Er is echter geen enkel engagement van de regering dat dit budget ook werkelijk beschikbaar zal worden gesteld. We praten over een veiligheidsplan dat 15 miljard frank zal kosten, maar waarvoor de eerste minister helemaal geen engagement neemt om de middelen ter beschikking te stellen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, dit is een cruciaal moment voor het regeerbeleid inzake justitie en veiligheid. Zijn justitie en veiligheid nog prioriteiten voor deze regering? Deze test kan de regering maar goed doorstaan op voorwaarde dat de middelen ervoor beschikbaar zijn. Dat is niet het geval. De regering beperkt zich tot een kostenraming van 15 miljard frank. Dit legt een bijzonder zware hypotheek op het veiligheidsplan dat mooi oogt maar in de praktijk omwille van het gebrek aan concrete engagementen inzake timing en middelen geen oplossing biedt voor het veiligheidsprobleem.

Collega's, ik wil deze situatie vergelijken met het vorig regeerakkoord. Tijdens de bespreking in de commissie heeft de minister hierop allusie gemaakt en gezegd dat de vorige regering geen veiligheidsplan had. De CVP heeft hierop gerepliceerd. Het vorig regeerakkoord was een geheel van concrete ontwerpen en voorstellen, een heel concreet engagement voor structurele hervormingen. Ik beklemtoon dat deze hervormingen ook werden gerealiseerd. Denken we maar aan het ontwerp-Franchimont, het ontwerp betreffende de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen, het ontwerp op de inlichtingen- en de veiligheidsdiensten, het ontwerp in-

zake de criminele organisaties, het ontwerp betreffende het notariaat, de afschaffing van de doodstraf, de oprichting van het college van procureurs-generaal, de aanstelling van de nationale magistraten en de Octopus-wetten. Dit was het concrete engagement van de vorige regering dat daadwerkelijk werd uitgevoerd.

Vandaag ligt een mooi ogend theoretisch plan voor zonder enig engagement van de regering inzake de concrete toepassing.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil dit plan toetsen aan een problematiek die onlangs pijnlijk actueel is geworden, de macabere vondst van de slachtoffers van de mensensmokkel in Dover. Tijdens het debat terzake heeft iedereen, ook onze fractievoorzitter Van Peel erop gewezen dat de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit en de strijd tegen de mensenhandel en -smokkel een prioriteit moet zijn. Er werd terecht gezegd dat de internationale gerechtelijke en politionele samenwerking faalt. Er werd even terecht op gewezen dat Groot-Brittannië bijzonder slecht geplaatt is om ons terzake de les te lezen omdat zij inzake internationale gerechtelijke en politionele samenwerking om allerlei redenen weigeren samen te werken en een eigen koers varen. Er werd terecht aandacht besteed aan de internationale context van de problematiek. We hebben echter niet de oefening gemaakt om te onderzoeken wat deze regering zelf kon doen. Ik doe deze oefening vandaag om het onderscheid te maken tussen het mooie theoretische geheel en de concrete realiteit die ons verplicht vast te stellen dat men niet heeft gedaan wat mogelijk was om de georganiseerde criminaliteit efficiënt aan te pakken.

Op 18 november 1999 heeft de Kamer de toenmalige nationaal magistraat Vandoren aangesteld als voorzitter van het vernieuwde Comité P. Tot op heden is deze nationaal magistraat nog steeds niet vervangen. De nationaal magistraat is de persoon bij uitstek die de gecoördineerde aanpak van de georganiseerde criminaliteit kan uitvoeren. Op dit ogenblik zitten we zonder een opvolger voor André Vandoren. De minister van Justitie heeft uitdrukkelijk gesteld dat het niet de bedoeling is een derde nationaal magistraat aan te stellen. Op die manier missen we een bijzonder belangrijk instrument dat een aanspreekpunt kan zijn in de internationale context inzake de coördinatie van belangrijke gerechtelijke dossiers.

Een tweede belangrijk instrument dat dit parlement heeft gecreëerd is het federaal parket.

Dit federaal parket moet de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit in het vervolgingsbeleid beheersen.

Collega's, wij hebben vandaag nog steeds geen wetsvoorstel of wetsontwerp houdende de oprichting van dit federaal parket. Een jaar nadat zij in het parlement is goedgekeurd, is de Octopus-wet terzake nog altijd niet in

Tony Van Parys

uitvoering. Dit betekent concreet dat niet alleen de nationale magistraat niet is vervangen, maar dat het orgaan dat de nationale magistraten moest bundelen in de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit, er slechts zal kunnen zijn tegen uiterlijk eind 2002. De wet moet namelijk nog worden behandeld in Kamer en Senaat. Bovendien bestaat er een feitelijke benoemingsstop omwille van de Hoge Raad voor de Justitie. Wij zullen dus ten vroegste tegen eind 2002 over een federaal parket kunnen beschikken. In de loop van deze legislatuur zullen wij dus geen nuttig en efficiënt instrument hebben in de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit. Het beleid van de huidige meerderheid en regering faalt toch wel in deze materie.

Wat de georganiseerde criminaliteit betreft, was het gebruik van spijtoptanten, een penitentieregeling, volgens de aanbeveling van de verschillende onderzoekscommissies een bijzonder belangrijk element om de criminaliteit in het algemeen en de georganiseerde criminaliteit in het bijzonder aan te pakken. In het Veiligheidsplan van de minister van Justitie zien wij echter dat de regeling inzake spijtoptanten naar de Griekse kalender verwezen wordt. De minister van Justitie zegt dat hij een studie heeft besteld en we weten allemaal wat dit eigenlijk betekent.

Dit is een bijzonder pijnlijk gegeven. Wij ontnemen onszelf het middel om effectief en efficiënt tegen de georganiseerde criminaliteit in te gaan. Dit moet toch de wil en de absolute bezieling zijn van iedereen die met veiligheid en Justitie te maken heeft. Ik kan het lijstje voortzetten om aan te tonen dat het deze regering aan instrumenten ontbreekt om hier de basis te leggen van een efficiënte strijd tegen de criminaliteit.

Mijnheer de minister van Justitie, we hebben geen uitvoeringswet inzake de DNA-wetgeving. De DNA-analyse kan dus op dit ogenblik niet in dit land. Mijnheer Coveliers, wij kunnen het DNA dat wij aantreffen en opsporen niet vergelijken met het DNA in databanken omwille van het feit dat de wet van 22 maart 1999 op dit ogenblik nog steeds geen uitvoeringsbesluiten heeft gekregen. Ook dit was een belangrijke aanbeveling van de parlementaire onderzoekscommissies en ook dit is vandaag niet uitgevoerd of in uitvoering.

Ik kan eveneens spreken over het Nationaal Instituut voor de Criminologie en de Criminalistiek. Mijnheer de minister, deze instelling wordt afgebouwd, hoewel de onderzoekscommissies heel uitdrukkelijk gezegd hebben dat wij nood hebben aan een wetenschappelijk instituut zoals het bijvoorbeeld in Groot-Brittannië bestaat. In de plaats van een wetenschappelijk instituut uit te bouwen, gaat men het in dit land afbouwen en zal men het Nationaal Instituut voor Criminologie en Criminalistiek herleiden tot een beheerder van databanken. Het is

werkelijk bijzonder jammer dat wij op deze wijze de kans missen om op het elan door te gaan dat we samen hadden ingezet en dat zo belangrijk was om de geloofwaardigheid van de mensen in het Justitie- en politie-apparaat te herstellen.

Hetzelfde geldt voor het politiebeleid. Om de georganiseerde criminaliteit aan te pakken, moet men beschikken over voldoende politiemensen voor gerechtelijke opdrachten. Tijdens de discussies over de politiehervorming blijkt alvast dat de klemtoon vooral ligt op de handhaving van de openbare orde. Daarin wordt in eerste instantie geïnvesteerd en daarvoor wordt in voldoende capaciteit voorzien. Veel minder aandacht gaat er naar de gerechtelijke opdrachten. Binnenlandse Zaken domineert eigenlijk geheel Justitie. Dat werd trouwens pijnlijk duidelijk naar aanleiding van het incident in Dover. De rijkswachters in Zeebrugge werden inderdaad weggeroepen om de openbare orde te handhaven, waardoor niemand nog de overtredingen die er ongetwijfeld zijn begaan, kon vaststellen. De instrumenten waarover men beschikt en die in een met "kamerbrede" meerderheid aangenomen wet zijn opgenomen, wendt men dus niet aan.

Mijnheer de voorzitter, ik rond mijn uiteenzetting af met de volgende opmerking. De apotheose van dit debat zou de resolutie moeten zijn waarin het parlement zijn standpunt over het veiligheidsplan verwoordt. Wanneer wij de resolutie analyseren, dan moeten wij echter concluderen dat ze een anticlimax vormt, bijna vernederend voor het parlement. Ik verklaar mij nader. Overigens heb ik dit reeds in commissie opgemerkt; men zal straks dus niet kunnen zeggen dat men het niet wist.

De meerderheid stelt, ten eerste, voor dat de Kamer verklaart zich te verheugen over de uitwerking van een federaal veiligheids- en detentieplan. Van een sterk engagement en boodschap gesproken! Is dat het forse signaal voor de buitenwereld? De meerderheid verheugt zich niet eens over hét veiligheidsplan van minister Verwilghen, maar over een plan!

In de resolutie volgen, ten tweede, de platitudes, de banaliteiten mekaar op. "De Kamer sluit zich aan bij het concept van de integrale veiligheidszorg gebaseerd op drie pijlers: preventie, repressie en nazorg". Het zou er nog maar aan ontbreken. Wat een sterk signaal van het parlement aan de buitenwereld!

Ik citeer een derde punt uit de resolutie van de meerderheid om aan te tonen hoe men echt, geëngageerd en bezield met deze materie bezig is en ik bedoel dit ironisch: "De Kamer meent dat een grondige bezinning nodig is over een onmisbare hervorming van het strafrecht". Bij ons zou men daaraan toevoegen: "Laat ons bidden". Collega's, herlees dit nog eens nauwkeurig. Is de bezinning nodig over de onmisbaarheid? Is de bezin-

Tony Van Parys

ning nodig over de hervorming van het strafrecht ? God zal het weten, maar ik kan u zeggen dat de meerderheid met deze resolutie een zeer lauw signaal geeft dat schril afsteekt tegen wat men van ons in dit halfroond verlangt.

Een vierde punt is nog meer ontroerend en indrukwekkend. De zin is subtiel en enkel door insiders te begrijpen : "De Kamer wenst dat bij de uitvoering van het plan rekening wordt gehouden met een globaal evenwicht, zowel wat betreft de timing als de budgettaire middelen". Kan iemand van de meerderheid mij misschien uitleggen wat men hiermee bedoelt ? In vroegere tijden zouden de christen-democraten dat misschien ook op papier hebben gezet, maar die tijden zijn gelukkig voorbij.

Toch wil ik uitdrukkelijk een beroep doen op uw verantwoordelijkheid. Tijdens de afgelopen legislatuur hebben wij de materie van justitie, veiligheid en politie heel intens behartigd. Dat was niet onmiddellijk de verdienste van de politiek, want wij werden ertoe gedwongen door een intense beweging vanwege de burgers, de mensen en de publieke opinie. Zij hadden hoge verwachtingen in ons gesteld. Deze hebben ons gedwongen verregaande hervormingen door te voeren, ook in de wetgeving. Dat hebben wij gedaan in het Octopus-akkoord.

Mijnheer de minister, u was het symbool van dit vertrouwen. De mensen hadden in u het symbool gevonden van wat ze verwachtten van de politiek. Vandaag wil ik u persoonlijk oproepen uw meerderheid uit te nodigen om deze resolutie in te trekken en ze niet te handhaven. Wanneer dit het signaal van uw meerderheid - en dus ook van uzelf - aan de publieke opinie zou zijn, dan zou dit signaal zo zwak zijn dat de ontgoocheling bijzonder groot zou zijn.

Indien de meerderheid deze resolutie handhaaft, bevinden wij ons terug in de tijd toen justitie, veiligheid en politie een aanhangsel van het beleid waren, waarover men af en toe eens sprak, maar waarmee men het niet ernstig meende. Deze resolutie is een kaakslag voor al wie ons heeft opgeroepen tot het nemen van onze verantwoordelijkheid. Dat is onvoorstelbaar en ongelooflijk.

Mijnheer de minister, ik hoop dat u ten minste uw meerderheid zult kunnen overtuigen dergelijke resoluties niet voor te leggen aan het parlement. Wij moeten ons vandaag fors kunnen engageren in deze materie. Daarom hebben wij een resolutie ingediend die de regering vanuit het parlement precies en concreet oproept zich te engageren.

Wij vragen met name dat de 15 miljard frank, die u hebt begroot voor uw project en uw plan, effectief ter beschikking wordt gesteld. Daarom vragen wij in onze resolutie

dat de Kamer de regering de garantie zou geven dat effectief 15 miljard frank bijkomend ter beschikking kan worden gesteld om het federaal veiligheids- en detentieplan ook daadwerkelijk uit te voeren.

Collega's, indien de minister zegt dat dit plan 15 miljard frank kost, dan is het aan het parlement om daarop te reageren. Wij moeten zeggen dat we bereid zijn die 15 miljard frank ter beschikking te stellen om het plan effectief te realiseren. Dat is dus een concreet en ondubbelzinnig engagement.

Mijnheer de minister, wij vragen ook aan de regering dat men werk zou maken van de uitvoering van de Octopus-wetten. Vandaag hebben wij nog steeds geen magistratenschool. We hebben nog geen enkel voorstel gezien voor de verticalisering van het openbaar ministerie. De afschaffing van de militaire gerechten is blijkbaar nog steeds niet voltooid. Ook het federaal parket, waarover ik reeds gesproken heb, is vandaag nog niet gerealiseerd.

Het volgende element van onze resolutie is het voortzetten van de continuïteit in de benoemingen. Jo Vandeurzen heeft in de commissie heel duidelijk aangetoond dat wij op dit ogenblik kampen met een feitelijke benoemingsstop van één jaar. Dit kan dus niet, want dit zal betekenen dat alle vacatures in de magistratuur gedurende minstens één jaar niet zullen kunnen worden ingevuld. Hierdoor zal op het terrein de strijd tegen de criminaliteit niet kunnen worden gevoerd.

De laatste punten van onze resolutie zijn dat wij prioritaire aandacht vragen voor de strijd tegen de geweld-, de straat- en de jeugdcriminaliteit, en voor de stipte informatie van de regering over de uitvoering van het plan.

Ten slotte vragen wij dat de regering de financiële verantwoordelijkheid voor de uitvoering van dit veiligheidsplan op zich zou nemen, ook wat de relatie met de gemeenschappen en de gewesten betreft. Het is natuurlijk gemakkelijk te spreken over preventie zonder dat men een concreet engagement heeft van de gemeenschappen en de gewesten die in eerste instantie daarvoor bevoegd zijn. Wij vragen dat met de gemeenschappen en de gewesten samenwerkingsakkoorden zouden worden afgesloten, zodat ook het preventieve luik dat ook voor de groenen zo belangrijk is, aanleiding geeft tot een effectief financieel engagement.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik kom tot mijn besluit. De burgers hebben zeer duidelijk uiting gegeven aan hun grote bezorgdheid over de werking van justitie en politie. Het Octopus-akkoord was een krachtig antwoord van ons allen. Wij hadden samen

Tony Van Parys

op dit elan moeten kunnen doorgaan. Ik heb de voorzitter van de commissie voor de Justitie uitgenodigd om een gezamenlijke resolutie in te dienen die krachtig en specifiek zou zijn geweest, omdat wat hier ter tafel ligt banaal en nietszeggend is.

De voorzitter had het signaal gegeven dat men wel eens bereid zou zijn om dat te doen. Vandaag wacht ik nog altijd op het eerste teken om dit te doen.

Mijnheer de voorzitter van de commissie voor de Justitie, de ontgoocheling is bijzonder groot omdat wij op deze wijze de mensen ontgoochelen. Wij gaan niet in op de roep van die duizenden mensen die werkelijk van ons vroegen dat wij onze verantwoordelijkheid inzake veiligheid zouden nemen.

Wij kunnen dit euvel nog herstellen door precies die resoluties goed te keuren die dit engagement inhouden. Wij vragen elkeen in dit parlement heel uitdrukkelijk om van de regering een duidelijk en concreet engagement af te dwingen, waarmee wij de burgers niet ontgoochelen.

De voorzitter : Mijnheer Van Parys, als eerste spreker nam u de helft van de spreektijd van uw fractie in beslag, maar dat is normaal.

Mme Joëlle Milquet (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, nous voilà arrivés à la fin d'une grande saga, ou au début d'une autre. Dieu sait si l'arrivée de ce plan de sécurité aura pris du temps et aura connu des rebondissements. On se souvient de sa présentation à la presse par un ministre seul, apparemment sans l'aval de ses collègues, mais néanmoins avec la signature du premier ministre sur la page d'introduction. Puis vint l'interdiction faite à ce même ministre de présenter seul ce plan aux parlementaires. On a lu quelques mois plus tard que ce plan semblait poser problème à certains présidents de partis, ce qui a imposé des révisions. Une version tout à fait expurgée du plan était ensuite présentée. Enfin, nous en débattons maintenant au parlement.

Il aura donc fallu six mois d'errance méthodologique pour arriver à ce qu'on nous présente comme étant un plan de sécurité et qui semble avoir été expurgé de quelques phrases écrites un peu trop rapidement et de quelques tournures presque incompréhensibles.

Monsieur le ministre, je n'entrerai pas dans les détails et je me limiterai à huit constatations annoncées par mon prédécesseur à cette tribune.

Je remarque tout d'abord qu'il y a une forte contradiction entre le plan de sécurité, deuxième version - expurgée -, et la note de politique générale telle qu'elle avait été présentée et discutée lors du dernier trimestre 1999 et

votée, sans grand problème, semble-t-il, par l'ensemble des membres de la majorité, les mêmes qui s'étaient montrés fort critiques vis-à-vis de certains éléments de la première version de ce plan.

Quand on compare les différentes versions, on se rend compte que, dans la note de politique générale discutée en novembre dernier, le ministre annonçait déjà en exclusivité un certain nombre d'éléments du plan de sécurité que l'on retrouvait dans la première version et qui avaient été votés sans problème. On y parlait déjà de la volonté de combattre la délinquance juvénile, des fameux accords de coopération entre entités privées et publiques qui ont posé tant de problèmes par la suite, de la nécessité de créer un nouvel organe administratif indépendant pour gérer un registre patrimonial pour les hauts mandataires, etc. On y parlait déjà de revoir le régime des libérations conditionnelles et de prévoir des peines incompressibles pour certains délits graves. On y parlait également de l'incarcération temporaire des mineurs dans de nouveaux centres fermés dont on ne connaissait pas bien le statut. Bref, autant d'éléments qui apparaissaient dans le premier plan de sécurité et qui n'apparaissent plus dans le deuxième.

Cette première constatation m'amène à vous poser les questions suivantes. Quelle est la vraie note de politique générale du ministre et quelle est la réelle volonté politique de la majorité et du ministre ? La deuxième version, celle dont nous discutons maintenant, devient-elle sa note de politique générale ? Dans ce cas, on ne parle plus d'incompressibilité des peines ni des autres points que je viens d'énumérer. Est-ce là le plan exclusif du gouvernement ? Ou bien la note de politique générale telle qu'elle avait été votée par l'ensemble des membres de la majorité, dont Ecolo et le PS, qui ont eu quelques problèmes pour approuver les mêmes points quelques mois plus tard ?

Dans ce cas, la deuxième ne serait qu'une petite version dont on aurait expurgé diplomatiquement quelques éléments qui semblaient poser problème à certains membres de la majorité, le genre de version qui plaît dans les médias. On prétendait avoir bien entendu le discours des partenaires, mais les volontés resteraient bien celles exprimées initialement dans la note de politique générale.

Monsieur le ministre, je souhaiterais que vous nous donniez des indications sur la portée réelle de la note de politique générale concernant ce point. Quels sont les éléments qui ont été explicitement et volontairement omis : les accords entre le privé et le public, en matière d'incompressibilité des peines ainsi que de construction ou d'ouverture de nouveaux centres fermés ?

Cette première question s'adresse tant au ministre qu'aux membres de la majorité qui pourront peut-être m'éclairer davantage sur ce point.

Joëlle Milquet

Il est vrai que, pour notre part, nous nous réjouissons du retrait d'une série de dispositions que nous avons critiquées à l'époque et qui nous semblaient empreintes d'une volonté un peu trop sécuritaire : ainsi avait-il été question de l'incompressibilité des peines, ou de la volonté de faire "adopter des écoles par des policiers", ou de favoriser les appels à la délations, ou encore de faire procéder à la réalisation d'études liant la criminalité à l'existence d'allochtones dans notre pays.

M. Charles Michel (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, je voudrais répondre à Mme Milquet puisqu'à l'occasion de sa première question, elle interpelle non seulement le ministre mais aussi les membres de la majorité.

Je me réjouis que Mme Milquet interpelle enfin les membres de la majorité dans le cadre de ce débat. En effet, au cours des longues heures de séance en commission lors desquelles nous avons pu examiner plus en détail le projet du ministre et son plan de sécurité, nous n'avons malheureusement pas eu l'occasion, à une seule reprise, d'entendre le moindre début de phrase d'un membre de votre groupe, madame Milquet ! Certes, on ne peut être partout à la fois, mais je regrette que vous ayez attendu ce jour pour poser vos questions. Si les représentants de votre groupe avaient été présents en commission, vous auriez déjà reçu les réponses aux questions que vous posez aujourd'hui.

Mme Joëlle Milquet (PSC) : Monsieur Michel, vous avez ainsi pu nous donner quelques informations en exclusivité.

En tout cas, je puis vous dire que Mme Nyssens, lors de la première réunion commune Chambre-Sénat, a exposé le point de vue de notre groupe sur ce point.

Je suis désolé qu'un de nos membres ait été souffrant durant les deux jours pendant lesquels a eu lieu la discussion. Ce genre de problème peut se poser dans tous les groupes.

Monsieur le président, permettez-moi maintenant de continuer mon exposé.

Comme je l'ai déjà dit, en ce qui concerne ces différents points, nous nous réjouissons de la nouvelle version du plan de sécurité.

Nous sommes également heureux que le gouvernement renonce à son idée de créer une nouvelle mégastucture en matière de sécurité (un institut national de la justice et de la sécurité). Mais nous regrettons qu'il ait opté pour l'intégration de la section criminologie de l'Institut national de criminalistique et de criminologie dans le service de politique criminelle.

Nous nous réjouissons également de la volonté de créer des tribunaux d'exécution des peines, idée que nous partageons depuis longtemps.

En ce qui concerne la nature de ce plan de sécurité, il est évident que nous ne pouvons qu'approuver les neuf priorités qui ont été fixées ainsi qu'un certain nombre de points qui ont été abordés. Mais, pour notre part, nous attendons un plan qui cible des priorités en posant des choix, en les déterminant dans le temps, en établissant un échéancier et qui, enfin, les "budgétise".

Or, nous constatons que, peut-être parce que vous n'avez pas eu les moyens politiques de suivre réellement vos idées, ou parce que vous avez subi des pressions, ou par manque d'imagination, ou encore par incapacité d'arbitrage entre les partenaires, - nous ne connaissons pas les raisons - on nous propose un plan qui est un véritable "catalogue de La Redoute" de bonnes intentions, des projets dont la mise en oeuvre dépend largement, soit d'études confiées à d'autres, soit de réflexions, soit de débats.

Ce plan de sécurité a engendré une série de propos relatifs à des projets d'analyses ou d'études éventuelles, etc. On envisage de proposer des plans mais nous attendons plutôt des décisions concrètes, détaillées. Il ne faut pas se borner à une série de déclarations d'intentions qui sont louables en début de législature mais qui viennent un peu tard après plusieurs mois de gouvernement.

Outre ces bonnes intentions, je relève trois faiblesses dans trois domaines majeurs où nous attendions des réponses concrètes.

1. L'accessibilité de la justice. On en parle peu et dieu sait pourtant si c'est un problème prioritaire. On dit que le plan préconise de travailler dans le sens d'une prise en charge totale ou partielle des coûts de justice, de défense et d'assistance. On précise que cette prise en charge serait possible de plusieurs manières mais on ne tranche pas en ce qui concerne la manière. On sait bien que ce débat existe depuis longtemps dans nos différentes commissions. Or, je pense que ce qu'on attend sur ce point est un projet concret : va-t-on oui ou non vers la mutualisation ? Quelles options faut-il prendre ? Dans quels délais et avec quels moyens concrets ? Sur ce point, je constate une faiblesse alors que l'accessibilité de la justice est un thème essentiel.

2. On attendait des idées originales au sujet de la lutte contre l'arriéré judiciaire et là aussi, nous sommes déçus. C'est le deuxième point essentiel d'une politique de réforme de la justice et qu'y trouve-t-on ? Très peu d'idées, si ce n'est qu'on renvoie la balle au Conseil supérieur de la justice. C'est sans doute une bonne idée, de manière générale, mais on attendait une série d'idées concrètes au préalable. En effet, l'arriéré n'attend pas et

Joëlle Milquet

on connaît maintenant les fixations, notamment à la cour d'appel de Bruxelles. Renvoyer la balle à un autre organe qui commence seulement à se mettre en place et qui clôturera ses dossiers seulement dans quelques mois, voire quelques années, n'est sans doute pas la meilleure manière d'avoir des idées percutantes et concrètes en la matière.

3. Idem pour la drogue et la lutte contre la criminalité liée à la drogue. Dieu sait si c'est un autre sujet essentiel. Une fois de plus, peut-être par incapacité d'arbitrage ou par manque de volonté politique, je l'ignore, on le renvoie de nouveau à un plan, sous la responsabilité du ministre de la Santé publique. Il devra former un nouveau groupe de travail, qui prendra sans doute beaucoup de temps et je ne sais pas quand viendront les idées très concrètes en la matière. C'était notre troisième constatation.

Il y a donc beaucoup de constatations et très peu de choses concrètes dans des matières qui sont, pour nous, essentielles en matière de justice.

On avait annoncé ce plan comme étant très révolutionnaire, avec des tas d'idées neuves. Pour plus de 70%, le plan de sécurité reprend une série d'idées que nous avons lancées lorsque nous étions au pouvoir et nous nous en réjouissons. Je pense aux maisons de justice, à la problématique des médiations, à la criminalité organisée, à tout ce qui touche au contrat de sécurité, à l'aide aux victimes, etc. Dès lors, il n'y a point de révolution telle qu'elle avait été annoncée *urbi et orbi*.

Une des plus grandes faiblesses du plan que M. Van Parijs a soulignée avant moi est la problématique budgétaire. Monsieur le ministre, vous aviez annoncé une augmentation budgétaire substantielle. Dans votre note de politique générale, au niveau du plan de sécurité, vous évoquez les "choix, mise en oeuvre et contrôle de l'ensemble de la politique". Vous y détermineriez les phases soit à court terme sur un an, soit à moyen terme, soit à long terme. Nous ne voyons pourtant aucun échéancier. Vous y évoqueriez aussi des estimations et des propositions budgétaires.

C'est ce que l'on disait en novembre. Hélas, à la lecture de ce plan, nous n'avons pas vu l'ombre d'une définition ou d'une promesse budgétaire minimale. Or, il est évident que si l'on veut avoir les moyens de répondre à ses ambitions, ce plan de sécurité exige un réinvestissement majeur. On peut se le permettre puisque le moment est venu de parler des marges budgétaires que tout le monde se dispute. Or, si l'on veut augmenter le nombre de référendaires, si l'on veut mener une politique de peines alternatives digne de ce nom, qui nécessite un engagement massif de personnel dans toutes les communes, si l'on veut disposer de "super"-fiscalistes qui traquent la criminalité organisée pour augmenter nos moyens, il faut prioritairement accroître le budget.

Après avoir entendu tous les discours tenus pendant la législature "Dutroux", les volontés de réinvestissement majeur de l'ensemble du monde politique de l'époque, je constate un fossé énorme, que je ne m'explique pas, avec ce que l'on lit maintenant, moins d'un an après le changement de législature. Lorsque l'on entend les débats tenus à propos des marges budgétaires par l'ensemble des partis ici réunis, on ne prévoit plus grand-chose pour la justice. On parle de beaucoup d'autres choses, nécessaires également, comme la réforme fiscale, le refinancement de l'enseignement, mais on n'accorde plus la priorité aux moyens qu'il faut réinvestir dans la machine judiciaire et la prévention en général. Nous nous inquiétons donc de cet oubli qui n'est pas tout à fait à la hauteur de l'émoi suscité par le fait divers dramatique qui a bouleversé notre pays pendant plus de quatre ans.

Par ailleurs, on crée de nouvelles procédures. Vous savez très bien ce que nous pensons, notamment de la comparution immédiate qui a montré toutes ses limites durant cette période de l'Euro, pour laquelle elle était normalement taillée sur mesure. De nouveau, les moyens ne suivent pas, l'encadrement qui était prévu à Bruxelles n'a pas été fourni. Dès lors, c'est fort bien de lancer des idées, de changer les lois, d'organiser de nouvelles procédures, mais si les moyens ne suivent pas, les citoyens se rendront compte que cette politique est inefficace.

Sixième constatation - je souhaiterais évoquer le sujet, même si le lieu n'est pas idéal pour en parler -, vous dites que "la base du plan de sécurité est notamment basée sur l'efficacité de la police". Je suis tout à fait d'accord avec vous. Nous avons d'ailleurs organisé le plan Octopus ensemble. Mais nous nous inquiétons de constater à quel point ce plan est en panne, que les communes sont inquiètes. Nous n'avons reçu aucun élément d'information sur les données budgétaires. Les groupes de travail traînent et cette réforme ne parvient pas à se mettre en place. Pourtant, la réforme de nos polices communales et judiciaires, ainsi que de la gendarmerie est essentielle pour accompagner votre plan.

Septième constatation : une certaine faiblesse sur le plan de la politique pénitentiaire. Nos prisons sont devenues tellement surpeuplées que nous ne pouvons plus nous satisfaire de projets lointains et de grandes déclarations d'intention. Il est indispensable que le parlement puisse discuter le plus rapidement possible d'un projet de loi de principe pénitentiaire. Dans le prolongement de la commission Dutroux, le gouvernement doit prendre des initiatives en la matière. Il devrait notamment prévoir l'accès aux soins en milieu pénitentiaire, l'octroi d'une formation en vue de favoriser l'accès au travail et surtout la libération de places, voire la construction de nouveaux établissements. La situation actuelle en milieu carcéral devient en tout cas intenable en ce qui concerne le respect de la dignité humaine.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mevrouw, ik vind het bijzonder goed dat u aandacht besteedt aan het penitentiair systeem en aan de situatie van de mensen die een sanctie oplopen. De vraag, hoe te bestraffen, is een van de moeilijkste. Toch zou ik willen verwijzen naar de door iedereen gemaakte afspraak. De vorige minister van Justitie heeft een rapport besteld bij professor Dupont. Hij is een zeer degelijk hoogleraar en zal dus een zeer degelijk verslag afleveren. Het wordt volgende woensdag aan de kamercommissie voor de Justitie overhandigd en wij zullen precies op basis van dat verslag het penitentiaire recht behandelen. Mede dank zij de initiatieven die vroeger genomen zijn, wordt duidelijk vooruitgang geboekt. In het kader van wat gisteren in de commissie is gezegd, begrijp ik eerlijk gezegd uw vraag niet goed.

Mme **Joëlle Milquet** (PSC) : Je m'en réjouis et c'est dans cette optique que je demande qu'à l'issue de ces auditions et de ces discussions, nous puissions, le plus rapidement possible, entendre les projets concrets du gouvernement en la matière.

En ce qui concerne la méthodologie en général - je ne parlerai plus de la méthodologie d'ordre politique mais de méthodologie relative à d'autres niveaux de pouvoir - , vous aviez élaboré un premier plan sans vous être concerté avec les niveaux de pouvoir les plus concernés en matière de prévention, à savoir les Communautés. Entre-temps, les Communautés ont exprimé leur point de vue. Mais apparemment, l'exécutif de la Communauté française ne semble pas avoir été entendu. Je crains que vous n'ayez élaboré la deuxième version du plan au mépris de la concertation réelle et de la prise en considération effective des attentes des Communautés.

Vu l'étendue des matières qu'il englobe, ce plan de sécurité ne peut se concevoir sans une concertation plus "fouillée" avec les différentes communautés. Il importe de l'organiser le plus rapidement possible et de travailler de façon accélérée.

En conclusion, nous avons pris connaissance du nouveau catalogue d'été du gouvernement en matière de sécurité. Nous attendons, au-delà des discours et des déclarations d'intention, de pouvoir prendre connaissance des choix, des priorités et des projets concrets du gouvernement. Nous espérons qu'il ne faudra plus attendre six mois pour que ce projet nous soit présenté, notamment en commission de la Justice, ou pour que le gouvernement prenne des décisions en dehors du parlement, lorsque l'urgence s'impose.

Nous prenons acte de vos dispositions, sauf si vous démentez que le plan de sécurité a rendue caduque la note de politique générale du ministère de la Justice, qui a servi de base au vote du budget. En vue de répondre

aux préoccupations que je viens d'exprimer, je répète que des concertations préalables sont indispensables si on veut rendre plus efficace le travail gouvernemental et parlementaire à venir.

Nous avons déposé une proposition de résolution, qui nous semble tout à fait raisonnable, dans laquelle nous demandons, notamment, au gouvernement :

1. de veiller à la résorption de l'arriéré judiciaire et de nous présenter des projets concrets en la matière pour modifier et assurer le fonctionnement des procédures;
2. de se concerter davantage avec les Régions et les Communautés, qui sont des partenaires indispensables non seulement dans le cadre de l'élaboration mais dans celui de la concrétisation d'un plan de sécurité;
3. de définir le calendrier et les moyens budgétaires précis que vous entendez octroyer en vue de son application;
4. que vous nous informiez des initiatives relatives à sa mise en oeuvre dans le respect des différentes compétences;
5. que vous accélériez la mise en oeuvre des accords octopartites, notamment en matière de justice et surtout de police, en tenant compte des différentes implications financières, notamment au niveau des communes qui sont fortement inquiètes pour l'avenir de leurs finances en raison de cette réforme.

Pour conclure, je voudrais vous rappeler, monsieur le ministre, l'esprit de l'ancienne législature qui, me semble-t-il, ne doit pas être oublié en un an. La justice est un concept beaucoup trop vaste pour être réduit à un simple plan de sécurité. Ne parler que sécurité quand on évoque la justice nous semble très réducteur.

M. Van Parys l'a rappelé, vous avez été la symbolique du reciblage des priorités d'un pays en matière de justice et de police. Que tout cela ne devienne pas lettre morte après seulement quelques mois de pouvoir et que cet esprit préside, à nouveau, lors des décisions que le gouvernement aura à prendre l'an prochain pour exécuter ce plan.

Adoption de l'ordre du jour

Goedkeuring van de agenda

Nous devons nous prononcer sur le projet d'ordre du jour que vous propose la Conférence des présidents.

Wij moeten ons thans uitspreken over de ontwerp-agenda die de Conferentie van voorzitters u voorstelt.

Pas d'observation ? (*Non*) La proposition est adoptée.

Geen opmerkingen ? (*Nee*) Het voorstel is aangenomen.

Debat over het federaal veiligheids- en detentieplan (*voortzetting*)

Débat sur le plan fédéral de sécurité et de politique pénitentiaire (*continuation*)

Wij gaan verder met het debat over het federaal veiligheids- en detentieplan.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, uw veiligheidsplan heeft een bijzonder bewogen geschiedenis achter de rug. Ik ga vandaag niet uitweiden over de koppelingen die gemaakt werden, bijvoorbeeld ter gelegenheid van de invoering van het snelrecht en de benoeming van eentalige Franstalige rechters in Brussel. Dit laatste komt over enkele maanden nog uitvoerig aan bod en wij hebben beloofd dat wij het vandaag beknopt zouden houden. Ik zal mij dus tot de essentie beperken, door onder meer na te gaan wat er van uw oorspronkelijk veiligheidsplan, het V-plan, waarmee de VLD naar de verkiezingen trok, is overgebleven, zowel in het licht van de eerste versie van het veiligheidsplan, verschenen in januari, als van de huidige, definitieve versie.

Eén zaak is in ieder geval dadelijk opgevallen en uw coalitiepartners lieten u zelfs niet toe om de schijn op te houden. Zij staken enkele weken geleden, toen dit plan werd ingediend, hun triomfkreten allerminst onder stoelen of banken. Het gejuich bij de SP en het gekir bij Agalev waren niet uit de lucht en zij hebben reden tot juichen. Ik beperk mij tot een zeer onvolledige reeks van krasse voorbeelden.

Eerst wil ik het hebben over de doelstellingen van dit zogenaamde V-plan. In het VLD-plan zou de ophelderingsgraad op een aantoonbare wijze, met andere woorden meetbaar, stijgen en zou de criminiliteitsgraad op een aantoonbare wijze, met andere woorden meetbaar, dalen. In concreto zou de ophelderingsgraad in de loop van de jaren moeten stijgen met 25 over 35 tot 40%. De criminaliteit zou moeten dalen met 0,2 over 0,4 naar 1 feit per duizend inwoners, wat de criminaliteit in 2004 zou moeten terugbrengen tot het peil van 1996, wat neerkomt op een daling van 130 000 feiten per jaar. Niets van dit alles wordt teruggevonden in het definitieve federale veiligheidsplan. De ambities en dus de beloften waren voor de verkiezingen hoog gespannen en waren zeer duidelijk omschreven, maar alles wat concreet was,

werd ingeslikt. Waar in het VLD-plan duidelijk een keuze werd gemaakt voor een harde aanpak, ligt het accent vandaag helemaal op de preventie. Zelfs de term lik-op-stukbeleid moest sneuvelen en plaats ruimen voor een "adequaat beleid".

Natuurlijk, mijnheer de minister, geen enkel zinnig mens is tegen een preventiebeleid op zich. Het probleem is dat men nu al twintig jaar alle nadruk op eenzijdige wijze op de preventie legt en nauwelijks nog aandacht schenkt aan het repressief beleid, gericht tegen diegenen voor wie preventie geen zin meer heeft. Dit hopeloos eenzijdig beleid en deze preventieobsessie resulteren in een totale ontmoediging van de politiediensten en in steeds hoger klimmende criminaliteitscijfers. Vandaag krijgen we opnieuw meer van hetzelfde. Opnieuw wordt een groot-schalig pleidooi gehouden voor bemiddelaars en preventieagenten, animators, straathoekwerkers, doorstromingswerkers en tutti quanti. Ik heb van het overzichtslijstje van hetgeen vandaag al bestaat in een stad als Antwerpen geen neerslag gevonden in het verslag van de commissiebesprekingen en daarom zal ik de inhoud van dat lijstje vandaag even herhalen.

Wie in de grootsteden met een probleem zit, kan nu al terecht bij buurtwerkers, projectleiders, multiculturele coördinatoren, participatieorganisatoren, basis- en netwerkers, multidisciplinaire terreinwerkers, wrevel- en hulpagenten, party en flat watchers, wijk-, plein-, park- en buurttoezichters, welzijnsbemiddelaars, para-professionele begeleidingstherapeuten, gedecentraliseerde werkers, taalbemiddelaars, schoolpoortgespreksleiders, basisschakelaars, ervaringsdeskundigen en natuurlijk holebi-ambtenaren. Met handgeklap worden er daar vandaag nog een reeks aan toegevoegd. Mijnheer de minister, mij dunkt dat er nu genoeg van dit soort onzin verkocht is, dat er al genoeg geld over de balk is gesmeten en dat de slinger eindelijk terug in de andere richting moet. De meerderheidspartijen willen dat echter maar niet begrijpen.

Ik ga nog even in op de toon waarin heel dit zogenaamde veiligheidsplan is gezet. Het is een gelatine van vage intenties en gemeenplaatsen. De interkabinettengroep heeft wat ooit een VLD-plan was behoorlijk aangedikt met een genre prietpraat waarvoor Willy Claes ooit de onsterfelijke beschrijving "interplanetair gelul" uitvond. Voor alle duidelijkheid, dit zijn niet mijn woorden maar een citaat van Rolf Falter. Af en toe mag er zelfs in "De Standaard" nog iets verschijnen dat niet politiek correct is.

Ten tweede, is er de jeugdcriminaliteit. In het VLD-verkiezingsplan heette het nog specifiek met betrekking tot de jeugdcriminaliteit dat repressie de beste vorm van preventie is en dat er eindelijk opnieuw kordaat moet worden opgetreden tegen de jeugdbendes. Het huidige jeugdbeschermingsrecht werd er als veel te laks bestem-

Bart Laeremans

peld. Het federale veiligheidsplan daarentegen onderschat op zeer schromelijke wijze de huidige problemen. Het zou ineens maar gaan om enkele tientallen zware probleemjongeren per arrondissement. Het kan namelijk niet genoeg worden herhaald - zo stelt het definitieve veiligheidsplan - dat het probleem relatief beperkt is.

Deze regering blijkt dus niet te beseffen wat er in onze grootsteden aan de hand is. Deze regering blijkt gewoon niet te weten waarom zoveel mensen in grote wijken van Brussel, Antwerpen en Mechelen bij valavond - en in de winter is dat al om 16.00 uur - haast nooit meer buiten durven te komen. Het eerste veiligheidsplan van deze regering staat nog gunstig tegenover de politie, het parket en de jeugdrechter. Zij spelen nog een sterke interveniërende rol ten aanzien van de scholen. In het definitieve plan van vandaag zijn zij echter nog enkel het ultimum remedium. Alle heil wordt nu verwacht van externe bemiddelaars, doofpotbemiddelaars dus. Nu reeds is het hoogst uitzonderlijk dat jonge criminelen voor de jeugdrechter verschijnen. Een handtassendief moet dat in Brussel pas doen na een zevende betrapting. Dat zal in de toekomst dus niet verbeteren.

Ik kom dan bij de criminaliteit bij jonge vreemdelingen. In het VLD-verkiezingsplan uit Verwilghen nog een pleidooi voor het doorbreken van het taboe. In het eerste federale veiligheidsplan van januari heet het nog dat er een onbevooroordeelde verkenning moet komen van de vastgestelde criminaliteit bij allochtone jongeren. Er moet een studie komen over het verband tussen etniciteit en criminaliteit. Wat kon worden verwacht, is gebeurd, het hele hoofdstuk over criminaliteit bij jonge vreemdelingen is in het definitieve plan verdwenen. Dankzij de inspanningen van Agalev, de beschermvrouwe van de allochtone criminelen, is het taboe weer gelanceerd.

Wat het repressieve luik betreft, is de tegenstelling tussen het VLD-plan en de huidige plannen totaal. In het verkiezingsplan werd er nog gepleit voor een verlaging van de strafrechtelijke meerderjarigheid van 18 naar 16 jaar en voor een effectieve bestraffing van de ouders die hun opvoedingsplicht niet ter harte nemen, met name door het afnemen van de kinderbijslag. Het VLD-verkiezingsplan sprak zich ook zeer nadrukkelijk uit voor het oprichten van specifieke jeugdgevangenissen. Vandaag is er helemaal geen sprake meer van de verlaging van de strafrechtelijke meerderjarigheid en wordt er niets meer gezegd over het effectief verantwoordelijk stellen van de ouders. Tevens bestaat de grootst mogelijke onduidelijkheid over gesloten jeugddetentiecentra. De term jeugdgevangenis is in elk geval al veel te gevoelig geworden. De enige zekerheid die we nu hebben, is dat er voorlopig geen zullen komen en dat men alles zal doen om 16- en 17-jarigen die zware feiten plegen meer dan ooit tevoren uit de gevangenis te houden.

De inspanning, die aan de gemeenschappen wordt gevraagd, is beperkt tot de opvoering van het aantal bedden in gesloten centra tot 50, wat nauwelijks een verandering ten opzichte van de huidige situatie kan worden genoemd. Collega's, dit is een schrijnend contrast met de situatie in Nederland waar men veel meer voorzieningen heeft om de jeugdige criminelen aan te pakken. Alleen al het departement van Justitie in Nederland beschikt over 1 720 opvangbedden voor delinquente jongeren, waarvan bijna 500 in volledig gesloten behandelplaatsen. Toch durft niemand te zeggen dat Nederland een repressief land is met een onverbiddelijke aanpak van criminelen. Het woord permissiviteit is integendeel het eerste waar de Vlamingen aan denken als ze het over Nederland hebben. Als Nederland permissief is, welk superlatief moet België zich dan toemeten? Het is duidelijk dat de paarse-groene meerderheid in deze regering met deze lakse aanpak en lakse toekomstplannen weigert voor een koerswijziging te zorgen. De minderjarige criminelen blijven de troetelkinderen van het regime. Dit wordt in de praktijk heel onrechtvaardig aangevoeld. Dat kunt u aan de ouders van Talitha Delmaire uit Kerkhove vragen, wiens 17-jarige moordenaar over enkele maanden kan vrijkomen of aan de ouders van de Leuvenaar Patrick Mombaerts, wiens 13-jarige moordenaar na enkele maanden opnieuw in de samenleving mocht stappen.

Ik wil naast de jeugdcriminaliteit ook de problematiek inzake de grote steden beklemtonen. Daar doen zich opvallende verschuivingen voor. In het veiligheidsplan van minister Verwilghen voor de verkiezingen wordt nogmaals leentjebuurt gespeeld bij het Vlaams Blok en wordt uitdrukkelijk gepleit voor zero-tolerantie in probleemgebieden gedurende een bepaalde periode. Bovendien moet normstellend worden opgetreden over het hele grondgebied. In het ontwerp van het veiligheidsplan van januari 2000 wordt dit standpunt nog overgenomen. Vandaag zien we echter dat ook dit wordt gewijzigd. Er is geen sprake meer van zero-tolerantie maar van normstellend optreden, niet over het hele grondgebied van een stad maar alleen over beperkte plaatsen nadat eerst wetenschappelijk werd aangetoond dat de criminaliteit er veel hoger dan gemiddeld en zeer beperkt in tijd is. In Lokeren, waar iedereen met de zero-tolerantie tevreden is, zullen ze hartelijk om het verkiezingscadeau van hun blauwe minister kunnen lachen.

De nota over de grote steden is een aaneenrijging van gemeenplaatsen en preventieve prietpraat. Daar kan ik in dit tijdsbestek echter niet uitvoerig op ingaan. Het gaat over een tekst van de heer Charles Picqué, die in het federaal veiligheidsplan werd binnengesluist. In de tweede, definitieve versie van het plan werd hieraan natuurlijk niets gewijzigd. Picqué is immers iemand van de PS en daar valt nu eenmaal niet mee te sollen.

Bart Laeremans

De seksuele misdrijven vonden wij één van de betere hoofdstukken, toen wij in februari 2000 onze kritiek over het voorlopige veiligheidsplan naar voren brachten. In dit hoofdstuk werd immers nog iets behouden van het VLD-verkiezingsplan. Het hield ook een aantal concrete engagementen in. Toch waren in januari 2000 reeds een aantal essentiële punten weggevallen zoals de onsamendrukbaarheid van de straf bij seksuele misdrijven en de dringende oprichting van de gegevensbank van daders van seksueel misbruik van kinderen. In het definitieve plan gingen ook nog andere zaken voor de bijl zoals het project 56 dat in een meldingsplicht vanwege jeugdwerkers en begeleiders voorzag en het voorstel om de buurt te informeren bij een nakende vrijlating.

Erger is de verdwijning van de bepaling inzake de uitbreiding van de terbeschikkingstelling voor gevaarlijke psychopaten. Ook hier heeft het rood-groene ondermijningswerk succes gehad. Over dit thema werd blijkbaar het hardst en zeker het langst gediscussieerd want in de versie van het definitieve veiligheidsplan dat wij thuis hebben ontvangen, was de uitbreiding van de TBS wel nog voorzien. Pas op de internetversie werd ze definitief geschrapt. Deze knoop werd dus in laatste instantie doorgehakt. Ook inzake de TBS is het bijzonder nuttig even over de muur richting Nederland te kijken waar de terbeschikkingstelling veelvuldig wordt gebruikt en men echt gevaarlijke mensen zeer lang uit de samenleving isoleert. Een belangrijk deel van de gevangencellen in Nederland is specifiek op deze categorie afgestemd. Daarvoor zijn 1 176 plaatsen, waarvan 1 014 plaatsen in justitiële, meestal volledig gesloten gevangenisinrichtingen voorbestemd.

Bij ons is voor deze mensen in niets voorzien. Er zijn namelijk alleen de psychiatrische afdelingen in de gewone gevangenen - iedereen heeft ondertussen echter begrepen dat dit geen blijvende oplossing is - en de psychiatrische inrichtingen buiten de gevangenen die evenwel tot de bevoegdheid van de gewesten en de gemeenschappen behoren. Dit euvel zorgt ervoor dat de minister van Justitie voor deze groep gevaarlijke criminelen geen enkele verantwoordelijkheid moet dragen en dat hij er zelfs geen enkel zicht op heeft.

Het antwoord op onze recente vraag over de losse aanpak en de afwezigheid van controle op de lustmoordenaar van Doornik uit de instelling "Les Marronniers" was duidelijk. De minister zei dat hij daar niets mee te maken had en hij vroeg zich af waar wij het lef haalden om dergelijke ongrondwettelijke vragen te stellen. Mijnheer de minister, ondertussen is er een nieuwe gast aangekomen in "Les Marronniers", een oude bekende van u: een zekere Patrick Derochette. Als de dag aanbreekt dat de moordenaar van Loubna op zijn beurt op wandel mag in Doornik en andermaal een kind

vermoordt, zal de minister van Justitie opnieuw kunnen zeggen dat hij er niets mee te maken heeft want Justitie heeft geen controle meer over deze gevaarlijke crimineel. Een meer hypocriete houding is nauwelijks mogelijk.

In het V-plan van vóór de verkiezingen brak de huidige minister nog een lans voor bijkomende gevangencapaciteit en dan vooral voor de terbeschikkinggestelden. Vandaag pleit de minister, onder meer in een antwoord op een parlementaire vraag, voor het tegendeel, met name voor de overheveling van zoveel mogelijk psychiatrische gedetineerden naar de instellingen buiten de gevangenis. Ook op dit vlak werd in nauwelijks een jaar tijd een bocht van 180 graden gemaakt.

Ten vijfde, het straf- en gevangenisbeleid. Ook wat dit hoofdstuk betreft, merken we een copernicaanse omwenteling tussen het eerste veiligheidsplan van minister Verwilghen - de verkiezingsbeloften - en het veiligheidsplan van vandaag. Net zoals de beleidsnota van Justitie, die we enkele maanden geleden voorgeschoteld kregen, getuigt deze tekst van een onwaarschijnlijke en totaal onverantwoorde aversie tegenover de gevangenisstraf.

Laat ik beginnen met de onsamendrukbaarheid van de straffen. In het veiligheidsplan van januari was dit nog uitdrukkelijk bepaald. Onsamendrukbaarheid moest er sowieso komen voor mensen die zich schuldig maken aan ernstige misdaden zoals geweldpleging en moord op bejaarden, kinderen en politiemensen. Dit is op zich niet zo spectaculair want dit stond met ongeveer dezelfde woorden in het regeerakkoord van deze regering.

In het eerste veiligheidsplan van deze regering ging u zelfs nog verder. In het plan van januari stond opeens dat de strafrechter voor alle misdrijven het onsamendrukbare gedeelte zou moeten kunnen vastleggen. Wij hebben dit op onze persconferentie van 14 februari uitbundig toegejuicht als een van de positieve elementen. Wij hebben diezelfde dag meteen ook gezegd dat de groenen en de socialisten dit nooit zouden pikken. En we hebben gelijk gekregen. Er is niets, geen gram, geen milligram overgebleven van de onsamendrukbaarheid. Verwilghen haalt andermaal bakzeil.

De onsamendrukbaarheid, waaronder 2,7 miljoen mensen hun handtekening hebben gezet en waar minstens drie kwart van de bevolking voor 100% achter staat, wordt zomaar overboord gegooit. De strafrechter wordt nog maar eens herleid tot een veredeld stuk schouw-garnituur. Alle verantwoordelijkheid wordt gelegd bij de strafuitvoeringsrechtbanken en wie krijgt daarin andermaal een belangrijke rol: de onvolprezen sociologen, psychologen en criminologen. Diezelfde lui die nu al zoveel jaren hebben bijgedragen tot het om zeep helpen van ons strafrechtstelsel.

Bart Laeremans

Collega's, wie een handleiding wil voor een beleid dat gericht is op het koesteren van criminelen en op het aanzuigen van criminelen uit de buurlanden komt ruimschoots en royaal aan zijn trekken met dit zogenaamde veiligheidsplan. Het nieuwe beleid is erop gericht zoveel mogelijk criminelen niet in de gevangenis te brengen maar integendeel met alle mogelijke middelen buiten die gevangenis te houden.

Vooreerst is er de bouw van nieuwe, bijkomende gevangenissen. In het VLD-plan van voor de verkiezingen werd dit nog nodig en wenselijk genoemd.

Vandaag is het absoluut taboe, want veel te duur. Daarnaast handhaaft de minister de extreem lakse vrijlatingsmodaliteiten die wij hebben geërfd van zijn lakse voorgangers en die erop neerkomen dat 80% van de gevangen, na maximaal een derde van de straf, mag vrijkomen. Stuk voor stuk waren deze aangekondigd als tijdelijke noodmaatregelen om de overbevolking het hoofd te bieden. Een nieuwe voorzet werd in deze context gegeven door de beslissing van de minister om 150 gevangenen vakantie te geven in het kader van Euro 2000.

Er is echter nog heel wat op komst. Zo wil de minister de voorlopige hechtenis nog verder beperken, terwijl die vandaag al zo beperkend wordt toegepast. Zo wil de minister via de uitvaardiging van quota de strafrechters sterk aan banden leggen inzake het opleggen van celstraffen. Als klap op de vuurpijl wordt de gevangenisstraf in de toekomst de grote uitzondering : de alternatieve straffen worden dankzij de welwillende tussenkomst van Agalev de regel, ook voor recidivisten. De gevangenisstraf kan enkel nog het ultimatum remedium zijn en heeft enkel nog nut in het kader van de zeer enge en reductionistische herstelrechtvisie en wanneer misdadigers daadwerkelijk een fysieke bedreiging vormen voor de samenleving. Met dit zogenaamde veiligheidsplan en het detentieluik in het bijzonder geeft deze regering een bijzonder sterk en krachtig signaal : de criminelen van heel Europa en ver daarbuiten weten nu dat alles in het werk zal worden gesteld om een harde aanpak tegen hen te voorkomen. Zij krijgen de garantie dat al het mogelijke zal worden gedaan om hen het zware leed van de gevangenisstraf te besparen. Meer dan ooit krijgen de oplichters, de drugsmokkelaars, de bendeleden, de overvallers en de perversen uitzicht op de vastheid van hun betrekking.

Ik heb nog twee opmerkingen in het kader van het strafbeleid, mijnheer de minister. Een essentieel gegeven bij de georganiseerde misdaad waar niemand omheen kan - collega Coveliers zal u dat kunnen bevestigen - en waarover in alle duidelijkheid wordt bericht in het Senaatsrapport uit de vorige legislatuur, is dat die in grote mate in handen is van buitenlandse maffiose groepen. Een en ander is uiteraard het gevolg van het hyperlakse

vreemdelingen- en asielbeleid, waardoor de goudzoekers in steeds dichtere drommen blijven toestromen. De cijfers van vandaag bevestigen dat. Hoe men dat probleem gaat aanpakken, bij voorbeeld door een drastisch terugkeerbeleid voor criminele vreemdelingen en door een stringent visabeleid zoals door de Senaat met zoveel aandrang gevraagd, daarover krijgen wij allerminst iets te lezen in het zogenaamde definitieve veiligheidsplan. Ook dit veiligheidsprobleem van eerste orde is taboe.

Ik kom tot de tweede opmerking inzake de strafbepaling. In verband met het snelrecht heeft het Vlaams Blok overschot van gelijk gekregen en dat werd ondertussen bewezen via Euro 2000. De wet op het snelrecht is inderdaad een lege doos gebleken, een totale afgang. Precies voor datgene waarvoor deze wet werd gemaakt, namelijk de relschoppers en straatcriminelen aanpakken, is zij nagenoeg ongeschikt gebleken, op enkele uitzonderingen na. Waarom kunnen de herrieschoppers en straatvechters niet worden aangepakt ? Omdat deze wet helemaal en uitsluitend is gebaseerd op de wet op de voorlopige hechtenis, die in dit land veel te stringent en dadervriendelijk is en die volgens het veiligheidsplan in de toekomst nog meer beperkend zal moeten worden geïnterpreteerd. Deze nefaste wet op de voorhechtenis is er vandaag voor verantwoordelijk dat het overgrote deel van de straatcriminelen haast onmiddellijk nadat zij zijn aangehouden of nadat proces-verbaal is opgemaakt, opnieuw de straat op wordt gestuurd.

Dat is precies de grote kwaal van onze steden : de criminelen, de straatvechters, de messentrekkers worden na de meeste inbreuken, zelfs bij recidive en multi-recidive, dadelijk weer op de samenleving, op de ordehandhavers en op de slachtoffers losgelaten. In heel wat gevallen wordt er nadien geseponneerd, zodat deze criminelen zich oppermachtig voelen en steeds maar dries-ter worden. Het snelrecht is inderdaad niets meer geworden dan een fetisj. Wij hadden ervoor gewaarschuwd en het is uitgekomen. Dit is een speeltje, waarmee minister Verwiltghen en de VLD naar de gemeenteraadsverkiezingen wilden trekken. Veel sneller dan verwacht is nu aangetoond dat dit snelrecht compleet hol is en alleen maar bedoeld om de mensen wijs te maken dat er iets veranderd.

Als toetje, als kers op de taart, is er natuurlijk de drugsproblematiek.

Dit was uiteraard een onderdeel van het VLD-plan. Tegelijkertijd was de bestrijding van de drugsoverlast en de criminaliteit nog een van de prioriteiten van het regeerakkoord van deze regering.

In het veiligheidsplan van januari werd aan deze kwestie een hoofdstuk van 20 volle bladzijden besteed. Dit is nu herleid tot 1 bladzijde. De hete aardappel wordt doorgeschoven tot na de gemeenteraadsverkiezingen om de

Bart Laeremans

kiezers zeker niet te verontrusten. Bovenal is het niet meer justitieminister Marc Verwilghen, die er zich mee zal bezighouden. Het gaat hier nochtans om een justitiematerie bij uitstek. Hij mag enkel nog wat statistieken produceren. De sleutels komen nu in handen van mevrouw Magda Aelvoet van Agalev. Deze bevoegdheids-overdracht is van eenzelfde kaliber als de toewijzing van de controle op snelheidsovertredingen aan Jean-Pierre Van Rossem.

Het toewijzen van de hele drugsproblematiek aan Agalev en de minister van Volksgezondheid is inderdaad het allergrootste wat kon gebeuren. Dit komt de facto neer op de depenalisering en de medicalisering van het hele drugsdossier. Onvermijdelijk zal dit leiden tot het achterlopen van Nederland, tot de algehele liberalisering en bijgevolg tot de algehele vergiftiging van de samenleving.

Mijnheer de minister en collega's van de VLD, wij zullen niet nalaten dit uit te spelen bij de komende gemeenteraadsverkiezingen.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Probeert u maar.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Collega Coveliers, wij zijn dat volop aan het voorbereiden.

In mijn vergelijking tussen de veiligheidsplannen heb ik het vooral gehad over de opvallende verschillen. Er is echter ook een opvallende constante en dat zijn de grote afwezigen in dit verhaal, met name de parketten, het openbaar ministerie.

Het openbaar ministerie is nochtans het zenuwcentrum, het koninginnenstuk, in de repressie van de criminaliteit. Misschien is het juist daarom dat men de parketten 20 jaar lang heeft verwaarloosd en nu opnieuw nauwelijks enige aandacht waard acht.

Ik ga niet alles herhalen wat ik hierover in de commissie heb gezegd, maar ik blijf bij mijn stelling dat de werkomstandigheden voor deze mensen, het gebrek aan personeel, administratieve krachten, middelen, infrastructuur en behoorlijke huisvesting in zeer grote mate het falen van Justitie verklaren.

Het is gewoon hallucinant dat onze politiediensten over de beste informatiebanken beschikken, maar dat hun werking nagenoeg geheel is afgesneden van de parketten omdat het openbaar ministerie anno 2000 nog steeds op een volkomen ambachtelijke manier moet functioneren. Het is werkelijk onaanvaardbaar en zeer symptomatisch dat precies in het veiligheidsplan van deze regering, iedere beleidsvisie ontbreekt inzake dit zo belangrijke repressieve justitieonderdeel. Het is de grote blinde vlek van deze regering en van deze justitieminister.

Mijnheer de minister, ik kom tot mijn conclusies. Dit zogenaamde veiligheidsplan is één grote ode, één grote laudatio aan de laksheid, aan de zachte, softe aanpak en aan de bewuste naïviteit. De criminelen of potentiële criminelen zullen hier niet van onder de indruk zijn. De aanzuigkracht van dit land zal alleen maar vergroten.

Wanneer Gerolf Annemans destijds in de aanloop naar de verkiezingen de moed had om te stellen dat uw oorspronkelijk plan in de goede richting ging - u zult het zich herinneren, het was in De Zevende Dag -, dan was dit niet zomaar. Dan was dit omdat er eindelijk naar de stem van het volk geluisterd werd en er eindelijk belangrijke onderdelen van het Vlaams Blok-programma in terug te vinden waren.

De Turf Pulp die u nu hebt ingediend is enkel in naam nog een veiligheidsplan en is op geen enkele wijze nog te vergelijken met het oorspronkelijke VLD-plan. De kiezers van de VLD worden op grootschalige wijze opgelicht. Alle onderdelen die naar een harde aanpak tenderden zijn eruit weggeknipt.

Mijnheer de minister, u was tijdens de commissie-bespreking bijzonder boos omdat ik het gewaagd had u persoonlijk aan te pakken en de vergelijking te maken met een mannetje van suiker dat zich helemaal heeft laten oplossen in de roodgroene koffie van het laksisme. Wij hebben u inderdaad persoonlijk aangepakt en doen dit vandaag opnieuw omdat we niet anders kunnen. U profileerde zichzelf, en werd door uw partij naar voren geschoven, als de man die alles zou veranderen, als de man die de laksheid en de onverantwoordelijkheid een halt zou toeroepen. U als het uithangbord, mijnheer de minister, het vlaggenschip van de nieuwe VLD, die eindelijk voor een kordate aanpak zou zorgen. Welnu, mijnheer de minister, u hebt ons diep ontgoocheld. Na de totale ommekeer van Marc Verwilghen in het dossier van de nationaliteit krijgen wij nu de totale ommekeer in het veiligheidsdebat. Het resultaat is een regelrechte afgang voor u en voor uw partij. Als justitieminister bent u nog lakser, nog permissiever dan uw illustere voorgangers van de CVP.

Het Vlaams Blok zal met veel overtuiging tegen dit verwerpelijke nep-veiligheidsplan stemmen.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het zou politiek en intellectueel oneerlijk zijn te ontkennen dat dit federaal veiligheids- en detentieplan geen enkele verdienste heeft. De VU&ID-fractie wenst dan ook deze verdiensten te onderstrepen. Het feit dat dit plan bestaat is reeds belangrijk op zich. Voor het eerst wordt een - wellicht niet volledig maar toch naar volledigheid strevende - inventaris opgemaakt van de in dit land bestaande vormen van criminaliteit van groot tot klein. Ook het feit dat door het bestaan van dit plan een debat kan worden gevoerd,

Karel Van Hoorebeke

eerst in de commissie en thans in het halfroond, geeft er een meerwaarde aan. Ik heb reeds vroeger, ook met betrekking tot andere aangelegenheden, aangedrongen op grondige themadebatten, niet alleen via interpellaties of mondelinge vragen in commissie of in het kader van begrotingsbesprekingen. Het is goed dat naar aanleiding van dit globaal plan een fundamenteel debat kan worden gevoerd.

Mijnheer de minister, deze positieve benadering mag ons niet naar euforie leiden en zal mij ook niet beletten enige kritische bedenkingen te formuleren namens de VU&ID-fractie. Allereerst moet worden gezegd dat dit plan vrij laat komt. Het is bovendien niet meer het plan-Verwilghen of het plan van de minister van Justitie, maar het plan van de eerste minister en van de regering. De VLD ging met het veiligheidsplan-Verwilghen naar de kiezer. Nadien werd ons het plan van de minister van Justitie voorgelegd, in het kader van het regeerakkoord en de regeringsverklaring. Toen een eerste drukproef van het plan verscheen, ontstond echter heel wat kritiek en discussie, niet alleen bij de oppositie maar vooral bij de regeringspartijen PS en Agalev-Ecolo. Daardoor werd het plan in belangrijke mate afgezwakt. Als er zich discussies voordoen in deze regering, moet de eerste minister bijspringen. Dat hebben wij reeds vaak vastgesteld. Hij heeft het plan naar zich toe getrokken. Dit plan is dus een plan van de eerste minister geworden.

Ik verwijs even naar de problematiek van de politiehervorming, waarbij de eerste minister de minister van Binnenlandse Zaken te hulp is gekomen en eigenlijk onder curatele heeft geplaatst. Zoals collega Van Parys reeds aangaf, heeft hij immers de expert van alle experts, professor De Ruyver, als adviseur in zijn kabinet opgenomen. Zoals wij allen weten is hij de politiehervorming aan het herschrijven en aan het begeleiden.

Mijnheer de minister, ook uw plan is een plan van de regering. Het heeft wijzigingen ondergaan.

Sommige wijzigingen zijn positief, andere negatief.

Hoewel het een beetje in de vergetelheid geraakt is het toch niet onbelangrijk te vermelden wat er in gunstige zin evolueert, zoals het afschaffen van de meldingsplicht van leraren om vermeend seksueel misbruik bij collega's aan te klagen. Immers, dit maakte van ons een verklikkersmaatschappij. Wat evenmin werd opgenomen is de privatisering van het gevangentransport, alsook de intentie om informatie vrij te geven over vrijgelaten seksuele delinquenten die zich in een bepaalde buurt wensen te vestigen.

Mijnheer de minister, zelfs al wil men de misdaad en de criminaliteit bestrijden en de slachtoffers en de maatschappij in het algemeen beschermen, toch moet steeds worden gestreefd naar een evenwicht tussen de belangen van degenen die men wenst te beschermen, van de

misdadiger en van de mogelijke dader. Door een klacht tegen iemand te formuleren, die al dan niet via de pers wordt bekendgemaakt, wordt er hoe dan ook schade berokkend, zelfs indien nadien blijkt dat betrokkene onterecht werd beschuldigd. Immers, hoe vaak gebeurt het niet dat een beschuldiging in eerste aanleg voor bepaalde strafrechtelijke feiten uitvoerig in de pers wordt uitgesmeerd, maar dat er nadien nergens melding wordt van gemaakt wanneer de beschuldigde in hoger beroep wordt vrijgesproken? Een notaris die omwille van gerechtelijke problemen in eerste instantie werd veroordeeld, maar nadien door het hof van beroep werd vrijgesproken, vertelde mij het schrijnende verhaal van het persoonlijk leed dat hij inmiddels onderging. Welnu, ook daarover moeten wij ons bezinnen in onze strijd tegen de criminaliteit. Dat vermeende criminele feiten moeten worden aangeklaagd blijft noodzakelijk.

Ik kom thans tot de wijzigingen in ongunstige zin.

Aanvankelijk, mijnheer de minister, voorzag u in de oprichting van een Nationaal Instituut voor Justitie en Veiligheid, waarvoor u bevoegd zou zijn geweest, maar dat voorstel werd afgeblazen en er werd overgestapt naar een overlegplatform voor Justitie en Veiligheid dat zal ressorteren onder de gezamenlijke bevoegdheid van de ministers van Binnenlandse Zaken, van Justitie en van Wetenschapsbeleid. Gezien de bevoegdheidsverdeling vrees ik dat dit een log orgaan zal worden dat wellicht niet in staat zal zijn de vooropgestelde doelstellingen te realiseren, terwijl het eerst genoemde instituut daarin wel zou zijn gelukt. Op dat vlak, mijnheer de minister, moest u een belangrijke toegeving doen en jammer genoeg zal dat uw veiligheidsplan niet ten goede komen.

Voorts ontbreekt het in uw plan duidelijk aan prioriteiten en aan cijfergegevens omtrent de vereiste middelen. Omtrent de prioriteiten moet zo snel mogelijk duidelijkheid worden geboden. In dat verband verwijs ik naar een van uw recente persconferenties in aanwezigheid van de procureurs-generaal van de vijf grootste steden van België, die elk hun actieplan naar voren brachten. Welnu, is het normaal dat elke procureur een eigen actieplan voor ogen houdt en zijn eigen prioriteiten bepaalt? Moet een dergelijk plan niet worden afgestemd op uw veiligheidsplan, op alle parketten en op alle gerechtelijke arrondissementen? Graag ontving ik een concreet antwoord op die vraag.

Het lijkt mij belangrijk, mijnheer de minister, duidelijk te bepalen waaraan u prioriteit verleent: aan de jeugdcriminaliteit, de grote criminaliteit, de strijd tegen de hormonemaffia, de stads- en de straatcriminaliteit? U kunt onmogelijk alle vormen van criminaliteit als prioritair beschouwen; u zult een keuze moeten maken.

Karel Van Hoorebeke

Dat is noodzakelijk omdat u daarvoor middelen zult nodig hebben. Ik heb het niet alleen over financiële middelen om de infrastructuur uit te bouwen die ons rechtssysteem nodig heeft om goed te kunnen functioneren. Ik denk ook aan de personele middelen. Het is onmogelijk om op korte termijn voor alles voldoende materiële en personele middelen ter beschikking te stellen. U zult moeten kiezen en prioriteiten en accenten leggen, maar daarover is vandaag nog geen duidelijkheid.

Mijnheer de minister, in de meest positieve benadering die we ten aanzien van uw plan aan de dag kunnen leggen, wil ik u waarschuwen voor het creëren van verwachtingen die wellicht niet kunnen worden ingelost.

Eén van uw voorgangers, de heer De Clerck, zei bij zijn aantreden dat hij binnen de drie jaar de gerechtelijke achterstand zou wegwerken. In onze persmededeling hebben wij gezegd dat de achterstand - die nog nooit zo groot als vandaag is geweest - niet uw verantwoordelijkheid is, maar de verantwoordelijkheid van uw voorgangers. Wij hebben de voorstellen van de CVP nooit voldoende geacht om structurele oplossingen te bieden.

Collega's, de achterstand is inderdaad groot. De Brusselse politierechtbanken, het hof van beroep in Brussel, maar ook de andere hoven van beroep kampen met een belangrijke achterstand. We mogen natuurlijk niet veralgemenen. Sommige rechtbanken werken wel snel en goed. Ik heb vandaag in de krant gelezen dat de Tieltse vrederechter een uitspraak heeft gedaan in de zaak van de Tieltse stadsbeiaardier, hoewel deze pas drie of vier weken geleden aanhangig is gemaakt. Dat is snelrecht. In die zaak is snel recht gesproken. Onze arbeidsrechtbanken werken goed en hebben bijna geen achterstand. Ook de meeste strafrechtbanken hebben geen grote achterstand, maar, mijnheer de minister, men vindt dat de rechtbanken traag werken. Daarom heeft men het gevoel dat de rechtbanken niet werken. Die sfeer moet worden weggewerkt, want als er geen achterstand in de strafrechtbanken is, is het in de lopende onderzoeken. Dat is ook niet goed. Waarom heeft men bij strafrechtelijke onderzoeken nog met zeer lange termijnen te maken vooraleer het onderzoek kan worden afgerond?

Nu kom ik op het punt van de noodzakelijke informatisering van de parketten. Klopt het dat de parketten nog niet online met elkaar zijn verbonden? Als men een onderzoek in Veurne opent op naam van Van Hoorebeke, moet men onmiddellijk kunnen zien of er tegen die persoon een klacht of onderzoek loopt in een ander arrondissement. De internationale criminaliteit maakt steeds meer gebruik van de hoogtechnologische middelen die vandaag ter beschikking staan. Onze 27 parketten kunnen vandaag nog niet met elkaar communiceren en weten niet of er in het aangrenzend arrondissement een gelijk-

aardig onderzoek hangend is. Mijnheer Coveliers, ik tracht het wat ludiek voor te stellen, maar u mag het niet ridiculiseren. Dit probleem moet zo snel mogelijk worden opgelost.

Wat gebeurt er met de schuchtere aanzet die wij in het kader van het Octopus-akkoord hebben willen geven in verband met de samenvoeging van de parketten? Is het nog van deze tijd dat wij in dit vrij kleine land nog altijd 26 parketten hebben? Moet men in een provincie nog twee, drie tot vier gerechtelijke arrondissementen hebben? Ik dacht dat in het Octopus-akkoord de bedoeling duidelijk was dat men daarover zou nadenken en een aanzet zou geven om er iets aan te doen.

Niet alleen de parketten moeten worden hertekend. Ik heb het artikel van Gents vrederechter Evers, "Grotere rechtbanken zijn waarborg voor onafhankelijkheid", in de Juristenkrant gelezen. Hij breekt een lans voor grotere gerechtelijke arrondissementen per provincie. Bent u van plan terzake een initiatief te nemen?

Wat gebeurt er met het voorstel inzake de oprichting van arrondissementsrechtbanken waarvan onze partij maar ook de VLD voorstander is? Blijkbaar is het plan terzake opgeborgen. Een arrondissementsrechtbank is nochtans klantvriendelijker, ze voorkomt bevoegdheidsconflicten en biedt de voorzitter de kans om aan efficiënt management te doen om zijn goed omringde en bijgestane rechters flexibel in te zetten daar waar de achterstand het grootst is.

Wat gebeurt er met het federaal parket dat de tegenhanger moet zijn van de federale politie die vanaf 1 januari 2001 operationeel zal zijn?

Mijnheer de minister, het veiligheidsplan-Verhofstadt I bevat een aantal goede elementen en vertrekt van een snelle en humane rechtsbedeling, een doelstelling die de Volksunie&ID altijd heeft vooropgesteld. Ondanks deze positieve punten blijft uw veiligheidsplan steken in studies, werkgroepen en vrome wensen. Structurele hervormingen zijn er te weinig of niet. We pleiten reeds lang voor een charter van dienstverlening, een verbintenis van hoven en rechtbanken ten opzichte van de rechtzoekenden naar Brits model. Noem het een integrale kwaliteitszorg. Ik ben in het bezit van een brochure van de Legal Aid Board in Londen. Zij werken met een customer service officer. In Groot-Brittannië behandelt men de rechtsonderhorige als een klant. Hoe anders is het met ons gesteld als we naar de rechtbank stappen. Hoe behandelt men ons als gewone rechtzoekende? Zeker niet als klant. In de brochure gaat men de verbintenis aan dat een telefoontje binnen de 30 seconden wordt beantwoord. Men weet met wie men spreekt en krijgt een duidelijk antwoord. Men engageert zich ertoe dat een

Karel Van Hoorebeke

schriftelijk verzoek binnen de 10 dagen wordt beantwoord. Hoeveel keer gebeurt het bij ons niet dat een rechtsonderhorige gewoon geen antwoord krijgt op zijn brief aan een rechtbank ? Dit is niet langer aanvaardbaar.

Mijnheer de minister, de VU&ID heeft uw steun op prijs gesteld aan het wetsvoorstel-Bourgeois inzake de invoering van het gebruik van moderne communicatiemiddelen. Dit was een grote stap voorwaarts.

Mijnheer de minister, ik herhaal dat de nodige concrete initiatieven ontbreken om de rechtsgang te versnellen. Het deel 10.2 is veel te vaag. De VU&ID pleit resoluut voor een inleidingskamer, de onmiddellijke bepaling van conclusietermijnen en de pleitdatum, een actieve rol van de rechter en een verplichte bemiddelende rol van de rechter. Wij waarschuwen voor het al te veel uitbesteden van de overheidstaken om recht te spreken aan bemiddelaars allerhande zoals bepaald in punt 10.3. Naar Nederlands voorbeeld moet de rechter zelf een actieve bemiddelende rol spelen. In punt 11 eist u meer waarborgen inzake de kwaliteit van de gerechtsdeskundigen. We steunen dit goede voornemen. Uw keuzes zijn echter niet gedurfd genoeg. De Volksunie&ID is voorstander van de oprichting van een instituut voor gerechtsdeskundigen met een strikte deontologie, kwaliteits- en prijsbewaking en een verplichte opleiding. Mijnheer de minister, als ik me niet vergis onderschrijft u onze kritiek op de wet van 17 februari 1997 op de griffiers en de parketsecretarissen. We hebben deze wet bevochten en proberen bij te sturen.

We missen hier ook een duidelijke visie. De 19de eeuwse taak en functie van de griffier moet op de drempel van de 21ste eeuw resoluut gemoderniseerd worden. De tijd van de met ganzenvaar notulerende griffier moet definitief voorbij zijn. De tijd dat de griffier eerst met de hand en later met de schrijfmachine een project van vonnis overschreef of tikte, zou nu voltooid verleden tijd moeten zijn. Toch is dit vandaag nog steeds niet het geval. De griffier moet de referendaris worden, hij ondersteunt het rechterlijk beleid, hij wordt een vonnisvoorbereider en een documentalist.

Mijnheer de minister, wij ondersteunen de drie pijlers van uw plan, namelijk preventie, repressie en nazorg. In het kader van de discussie die is ontstaan, zijn wij blij dat er meer nadruk is gelegd op de preventie. In het luik van uw plan dat de preventieve maatregelen behandelt, zitten echter heel wat aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheden van de gewesten en gemeenschappen. Mijnheer de minister, u weet dat.

Ik citeer enkele voorbeelden. Op bladzijde 22 van uw plan zegt u dat er investeringen moeten gedaan worden in schoolgebouwen van buurten met moeilijkheden. U doet een suggestie inzake de opleiding van de leraren en onderwijzers over een aantal taken die zij aan hun

leerlingen moeten overbrengen. U pleit voor stads-hernieuwing en maatregelen die daarbij moeten genomen worden. Mijnheer de minister, het is duidelijk dat al die zaken behoren tot de bevoegdheden van de gewesten en gemeenschappen.

Op het niveau van gewesten en gemeenschappen zijn er klachten dat er bij de voorbereiding en het tot stand komen van uw plan te weinig overleg is geweest. Mijnheer de minister, ik wil u aanraden - en het is nog niet te laat - dat u wat de uitvoering van uw plan betreft, zo spoedig mogelijk en op een open wijze een diepgaand overleg zou plegen met de gewesten. Dit overleg moet niet gebeuren via kabinetswerkgroepen, maar u moet een forum van overleg creëren tussen u en de gewesten en gemeenschappen. Er moet zo snel mogelijk een globaal en diepgaand debat tot stand komen over de maatregelen in uw plan die op het niveau van gewesten en gemeenschappen moeten uitgevoerd worden.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit af met de bedenking dat de uitvoering van het veiligheids- en detentieplan niet mogelijk zal zijn als u geen goed magistraten- en politiekorps aan uw zijde zult hebben. Aan de politiehervorming wordt hier te weinig aandacht besteed.

Ik wil nog even stilstaan bij de magistraten en de Hoge Raad voor Justitie die vanaf augustus 2000 in werking zal treden. De Hoge Raad voor Justitie is een instelling die wij altijd ondersteund hebben omdat hij moet leiden tot een objectivering van de benoemingen en de bevorderingen van de magistraten. Mijnheer de minister, uw Hoge Raad voor Justitie is echter niet onder een goed gesternte kunnen starten. De ondervoorzitter van het Bureau sprak vanmiddag op de radio over het profiel dat men heeft moeten uitwerken in verband met de korps-oversten en magistraten. Zij zei dat zij op drie tot vier maanden een profiel hebben moeten uitwerken voor 20 tot 22 functies. In het buitenland en in de ons omringende landen werkt men twee tot drie jaar aan profielen voor twee of drie functies. De manier waarop de Hoge Raad voor Justitie thans moet starten, is een gemiste kans om de verwachtingen in te lossen die door de Hoge Raad voor Justitie werden gecreëerd.

Eigenlijk hebben we immers in onze rechtbanken niet méér magistraten nodig, zoals we dikwijls horen bepleiten, maar wel goede magistraten die juridisch worden bijgestaan door referendarissen en griffiers. Vandaar dat ik er bij u op aandrang, mijnheer de minister, om daaraan de nodige aandacht te besteden en de Hoge Raad voor de Justitie alle mogelijke middelen te verstrekken, zodat hij zijn werk optimaal kan uitvoeren.

Ik kom tot slot tot mijn opmerkingen over de politiehervorming. Mijnheer de minister, hoewel wij nog steeds achter het Octopus-akkoord staan met de organisatie

Karel Van Hoorebeke

van een geïntegreerde politie op twee niveaus, zijn wij niet gelukkig over de concrete invulling ervan. Er is duidelijk een gebrek aan overleg, en dan bedoel ik niet het overleg met de vakbonden, maar overleg met de steden en de gemeenten, kortom met alle mogelijke actoren die de politiehervorming moeten dragen, wil ze slagen.

Mijnheer de minister, ik waarschuw voor het gevaar dat de lokale politie uiteindelijk bevoegd wordt door de federale politie. Misschien kunt u zich daarover even bezinnen, collega Erdman. Ik geef u het voorbeeld waarop een politieman mij attent heeft gemaakt. Beeld u in dat de lokale politie kennis krijgt van een bepaald feit waarvoor een onderzoek wordt ingesteld. Zij stelt vast dat het onderzoek een ruimere dimensie moet krijgen en moet dus haar informatie halen bij de federale politie. Ook voor ondersteuning heeft zij de federale politie nodig. Welnu, de vrees bestaat dat de federale politie uiteindelijk het onderzoek overneemt. De lokale politie die eenmaal, tweemaal, driemaal een onderzoek uit handen moet geven, omdat zij informatie en of ondersteuning aan de federale politie heeft gevraagd, zal dat geen vierde maal doen. Dan zal de scheiding tussen de gerechtelijke politie, de BOB en de lokale politie, die er vandaag nog is, wel ongedaan zijn gemaakt, maar dan zal er een nieuwe scheiding worden gecreëerd, en wel tussen de lokale en de federale politie.

Mijnheer de minister, ik formuleer deze vrees niet vanuit een of ander doemdenken, maar vanuit mijn bezorgdheid om een goede werking van de politie na de hervormingen die wij allemaal met het Octopus-akkoord voor ogen hadden.

De heer **Fred Erdman** (SP) : Mijnheer Van Hoorebeke, u was zo vriendelijk mij duidelijk te maken wat de politiehervorming eigenlijk allemaal inhoudt. Ik herinner mij zeer goed dat de problematiek die u nu schetst, reeds op tafel kwam toen wij samen zaten om het Octopus-akkoord uit te werken. Er werd trouwens een antwoord geformuleerd in het akkoord zelf en in de praktische uitwerking ervan. Dat er in de loop van de uitvoering op het terrein nog problemen zullen rijzen, dat wisten wij toen ook. Men kan toch niet alles wat voorheen is afgesproken, ondermijnen door te beweren dat het onwerkbaar is. Vergeet het akkoord dan. Dan hadden wij het niet moeten sluiten. Mijnheer Van Hoorebeke, wij hebben de overeenkomst ondertekend wetende dat het in de praktijk zou moeten worden getoetst en dat het haaks stond op vastgeankerde visies op het terrein.

Laten we de betrokkenen de kans geven om het uit te werken. Ik stel vast dat er vandaag testen hebben plaats gevonden. Zeer recent hebben we vastgesteld - ik richt mij in het bijzonder tot de burgemeester van Brussel - dat de samenwerking op het terrein mogelijk is en zelfs zeer goed werkt. Bepaalde fouten kunnen in de toekomst nog gecorrigeerd worden.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer Erdman, wij zitten op dezelfde golflengte. Zoals ik heb gezegd, doe ik niet aan doemdenken over de uitvoering van de politiehervorming. Ik vraag alleen dat alle facetten van het raamakkoord, het Octopus-akkoord, goed uitvoerbaar zouden zijn. In tegenstelling tot wat minister Duquesne laat uitschijnen, behoort ik niet tot de groep die de politiehervorming wil zien mislukken.

Nochtans wil ik hier even verwijzen naar de burgemeester van Leuven, het grote orakel dat telkens herhaalt dat de politiehervorming niet goed is. Ik zeg dat niet, ook vandaag niet. De heer Tobback, een groot en wijs man, houdt niet van de emocratie, maar wel van slogans. Hij zegt dat het geen goed plan is, maar dat het politieke zelfmoord is wanneer we er niet mee doorgaan.

Ik ga niet zo ver, maar wil waarschuwen voor een aantal onvolkomenheden. Daarvoor moeten we aandacht hebben en onze bezorgdheid tonen. Deze onvolkomenheden zullen we waarschijnlijk moeten wegwerken op het terrein. Verder wil ik niet gaan. Ik vind het echter te gemakkelijk te denken dat alles nu perfect zou zijn dankzij dit raamakkoord, en dat verwijt ik minister Duquesne. Ik betreur het dat we hierover geen parlementair overleg en geen parlementaire medewerking meer kunnen hebben.

Mijnheer de minister, collega's, dit plan heeft grote verdiensten. Ik heb ze onderstreept, maar het plan mist op dit ogenblik duidelijkheid, onder meer op het vlak van de prioriteiten, van de middelen en van de wegwerking van de gerechtelijke achterstand. Dit zijn de redenen waarom de VU&ID-fractie dit plan niet kan goedkeuren.

De **voorzitter** : De heer Van Hoorebeke is precies dertig minuten aan het woord geweest. Het woord is nu aan de heer Coveliers, en dat schijnt de Kamer te verheugen.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het verbaast mij wat er allemaal naar aanleiding van de bespreking van het veiligheids- en detentieplan ter sprake komt. Door de meeste sprekers werd een aantal interessante suggesties gedaan. Volgens mij zijn een aantal zaken een beetje bij de haren getrokken, maar dat is in een democratie een recht.

Ik probeer mij te beperken tot de essentie. Het betoog van de heer Laeremans had inderdaad weinig inhoud. Ik wil het dus kort houden, want er bestaat een oud Vlaams spreekwoord dat luidt als volgt : goede wijn behoeft geen krans. Collega's, uw reactie hierop had ik verwacht en verbaast mij dus niet.

Omwille van de kritiek op dit plan, heb ik het vergeleken met wat er gebeurt in het buitenland. Ik stel vast dat men in de meeste landen probeert een criminaliteitsbeleid te voeren zonder een geïntegreerd plan. Dat is dus moge-

Hugo Coveliers

lijk. Daarover ging de discussie niet, en wil ze ook niet voeren, want ik denk dat een plan nodig is. In sommige landen werden echter een aantal valabele elementen naar voren gebracht. Zo heeft men in Frankrijk gezegd dat een dergelijk beleid via lokale initiatieven moet worden gevoerd.

Daarover gaat de discussie echter niet. Niemand blijkt de noodzaak van een dergelijk plan te betwisten.

Men kan een vergelijking maken met de landen waar deze plannen vrij goed werden opgesteld, zoals in Nederland en het Verenigd Koninkrijk. Nederland heeft een Integraal Veiligheidsplan, het IVP. Groot-Brittannië heeft het Crime Reduction Program.

Het verdienstelijke aan dit plan is niet alleen dat werd aangekondigd dat een plan zou worden opgesteld. Hiermee maken wij duidelijk te opteren voor een planmatige beheersing van de problematiek. Bovendien werd het ook op deelgebieden toegepast.

Ik herinner mij een naar mijn aanvoelen vrij degelijk plan dat door de vorige regering naar voren werd gebracht, met name het Actieplan tegen de Georganiseerde Criminaliteit. Dat was een goed en degelijk plan. Toch heeft dit plan nooit tot voldoende succes geleid omdat precies dat element ontbrak dat in deze plannen wel aan bod komt, met name de geïntegreerde aanpak. In een democratie moet de overheid haar burgers veiligheid garanderen en tegelijkertijd weten dat zij niet de absolute vrijheid kan garanderen. Zij moet hier de tussenweg zoeken, met name het afnemen van een gedeelte van de vrijheid. Men neemt evenwel niet alleen vrijheid af van criminelen of normovertreders, maar ook van de normbewuste burger. Hier moet dus een evenwicht worden gezocht, zo niet evolueren wij naar een politiestaat waar alles in strikte banen wordt geleid en waar het misschien voor enkele slaafse volgelingen prettig is om leven, maar niet voor mensen die de vrijheid liefhebben en ook nog creatief willen zijn en proberen in een vrije maatschappij te leven.

Men moet dus als het ware proberen een evenwicht te bereiken. Daarvoor is precies een geïntegreerd veiligheidsplan nodig. Daarom is het nodig om na te gaan waarom er normovertreders zijn, waarom in een maatschappij een aantal mensen heel hun leven normen zullen volgen, en ook creatieve, vrijheidlievende en normale mensen zijn, en anderen die ze overtreden, maar die daarom niet per definitie op alle vlakken slecht zijn. Ik ken mensen die op bepaalde vlakken normen overtreden, maar die naar mijn aanvoelen veel beter zijn dan anderen die de normen naleven. Trouwens, de criminologie houdt zich reeds eeuwenlang met die vraag bezig.

Die vraag wordt ook gesteld in een integrale benadering. Wat moeten wij doen opdat wij die repressie zo weinig mogelijk nodig zouden hebben? Wat moeten wij doen om te beletten dat wij van de mensen vrijheid moeten

afnemen door ze in de gevangenis te stoppen of dat wij een deel van hun vermogen moeten afnemen door ze geldboetes op te leggen, in zoverre dat vermogen door de belastingen nog niet is weggenomen? Welnu, dat zijn precies de vragen die in een geïntegreerd veiligheidsplan worden gesteld. Ik betreur ook dat door de omstandigheden van dit land de preventie hier wordt gescheiden van het overige en maar voor een beperkt gedeelte federaal is gehouden. Daarmee moeten wij echter leven. Het is juist - dat steun ik - dat met de gemeenschappen en de gewesten moet worden onderhandeld om iets te doen aan de problematiek van preventie.

De belangrijkste preventie is natuurlijk de verinnerlijking van de normen, het aanvaarden van de normen. Het aanvaarden van de normen zal maar gebeuren, ten eerste, wanneer wij normen maken - dit is ons aller verantwoordelijkheid - die door zoveel mogelijk mensen worden aanvaard en, ten tweede, als wij die aanvaarding ook zullen afdwingen. Daar rijst de problematiek van alloctonen die vaak deelnemen aan criminele daden. Deze stelling moet ik evenwel onmiddellijk relativiseren. Belgen nemen ook zeer veel deel aan de criminaliteit in het buitenland. Men kan er geen veralgemenende trend uit afleiden. Men kan alleen zeggen dat blijkbaar in een kleinere gemeenschap normen beter worden aanvaard dan wanneer men die landen verlaat. Dat is trouwens nog gebleken naar aanleiding van de evenementen rond Euro 2000. Sommigen aanvaarden blijkbaar moeilijker normen als zij zich in het buitenland bevinden.

Dat is precies één van de belangrijke aspecten van het plan dat door de minister van Justitie wordt voorgesteld, namelijk de integrale aanpak. Men bedoelt daarmee dat veiligheid, dus geluk, voor de burger niet alleen een zaak is voor Justitie, niet alleen een zaak is van repressie, zeker niet alleen een zaak is van bestraffen, maar wel een zaak van algemeen beleid, van algemene perceptie, van de algemene houding, aangenomen door een gemeenschap. Dit is een van de belangrijke elementen die in het concept van dit plan naar voren komt.

Ten tweede, er werden hier een aantal opmerkingen gemaakt, deelopmerkingen, waarvan ik er sommigen kan bijtreden, bijvoorbeeld aangaande de hele problematiek van het Nationaal Instituut voor de Veiligheid en het Nationaal Instituut voor de Criminalistiek. Daarbij wordt verwezen naar de DNA-problematiek. Ik daag iedereen uit om de wet, zoals die begin 1999, geloof ik, is goedgekeurd, ook uit te voeren. Deze wet is in haar huidige vorm onuitvoerbaar. Ik daag iedereen uit mij te bewijzen dat, wanneer men aan dezelfde instelling, meer bepaald het Nationaal Instituut voor de Criminologie en de Criminalistiek, de mogelijkheid geeft expertises uit te voeren en haar tegelijkertijd de bewaking toevertrouwd van de databanken, en dus tot controleur aanstelt van de kwaliteit van de eigen expertises, dit kan worden gerealiseerd.

Hugo Coveliers

Het is reeds bewezen dat dit problemen oplevert. Ik verwijs naar een recente, nogal zware fout, niet gemaakt door Nationale Instituut, maar wel door instituten die beide zaken combineren.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Ik begrijp natuurlijk de redenering van collega Coveliers, maar volgens de visie in de wet - die trouwens ook door de VLD, in maart 1999, is goedgekeurd; in de Kamer bestond daarvoor een brede meerderheid voor, er was daarover geen discussie - werden inderdaad én het element onderzoek, of het element experimenteren, én het element databeheer samengebracht in het Nationaal Instituut van de Criminologie en de Criminalistiek. In de wet is trouwens uitdrukkelijk voorzien dat de onderzoeksrechters aan experts van het Nationaal Instituut opdrachten kunnen geven om de experimenten en de vaststellingen te vergelijken met de gegevens van de databank.

Om aan de kritiek van collega Coveliers tegemoet te komen volstaat het - en u kent het beter dan ik, collega Coveliers - om naar het Britse voorbeeld te kijken. Daar bestaat binnen hetzelfde instituut zowel een structuur of een sectie die zich bezighoudt met onderzoek en experimenten, als een sectie die zich bezighoudt met het databeheer. Het volstaat dus binnen de nationale instelling, in dit geval het Nationaal Instituut, in twee structuren te voorzien, waarvan de experts van elkaar kunnen worden onderscheiden en waardoor u de nodige onafhankelijkheid bekomt. Zo wordt voorkomen dat wanneer de taak aan anderen wordt toevertrouwd, een probleem van onafhankelijkheid en een gebrek aan neutraliteit wordt gecreëerd. Ik begrijp uw zorg, maar hieraan kan perfect worden tegemoetgekomen door dat Nationaal Instituut zo te organiseren dat er twee zuilen ontstaan; aan de ene kant één die zich bezighoudt met onderzoek en experimenteren, en aan de andere kant één die zich bezighoudt met het beheer van de databanken. Wanneer experts geen gelegenheid hebben om actief wetenschappelijk onderzoek te doen, kunnen zij ook niet worden gemobiliseerd. Het probleem dat u stelt kan op deze wijze worden opgelost.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Ik ben bijzonder verheugd met uw reactie. Zij toont aan dat de huidige wet dient te worden gewijzigd, in die zin dat er een duidelijke scheiding moet komen tussen beide taken. Ik ben ervan overtuigd dat dit beter zou gebeuren buiten het Instituut, in die zin dat één instituut zich bezighoudt met normbewaking en databeheersing, en dat er anderzijds geaccrediteerde en onafhankelijke bureaus - waarvan ik de namen nu niet ga noemen, want ik wens er geen reclame voor te maken - worden aangesteld, die werken met geaccrediteerde experts, zodat er degelijk werk kan worden verricht.

Men kan die bureaus aanstellen om ervoor te zorgen dat de experts geaccrediteerd zijn en dus ook degelijk werk verrichten.

Wat de tweede opmerking over de spijtoptanten betreft, meen ik dat dit terecht is. Men heeft al jarenlang gewacht. Ik meen dat professor Straes uit Gent de opdracht heeft gekregen om dit te doen. We moeten echter eens nagaan of dit nog wel zinvol is. Ik stel vast dat men hiervan in een aantal landen waar men deze methode heeft toegepast, bijvoorbeeld in Italië, terugkomt. Men zegt dat in het systeem van de pentiti een groot risico schuilt omdat de georganiseerde misdaad er reeds op inspeelt. Ze sturen pentiti die bepaalde magistraten en onderzoekers in een slecht daglicht stellen. Louter door het feit dat dit wordt gezegd en dat het door pers wordt verspreid, krijgt men een nefaste invloed. U weet dat ik een voorstander ben van de speciale politietechnieken als ze degelijk gecontroleerd worden en wettelijk bepaald zijn en er ook rechterlijke controle mogelijk is. Ik denk echter dat we ervoor moeten zorgen dat we de juiste technieken toepassen en niet de fouten overnemen van degenen die de technieken reeds voor ons hebben beproefd.

Men vroeg ook naar de prioriteiten. Ik meen dat ze duidelijk bepaald zijn in deze tekst. Men noemt ze hier wel programma's en geen prioriteiten. Naast de veiligheidsketen, waarvan de erkenning een belangrijke politieke optie vormt, wordt ook ingegaan op een aantal actiemiddelen. Als ik de uiteenzettingen beluister, meen ik dat juist daarover verwarring is ontstaan. Men verwacht programma's met actiepunten. De programma's hadden eventueel ook prioriteiten kunnen heten aangezien de beide begrippen elkaar dekken. De actiemiddelen betreffen echter juist de hervorming van de politie en het gerecht. Als ik de discussie zou willen rekken, zou ik hier nog een boom kunnen opzetten over het feit dat men nog altijd niets heeft gedaan aan het systeem van de onderzoeksrechter. Ik blijf erbij dat men dit systeem vroeg of laat - en liever vroeg dan laat - zal moeten veranderen. Wellicht hoor ik op dat punt bij de minderheid in deze Kamer. Het systeem van de onderzoeksrechter in met de moderne vormen van criminaliteit niet houdbaar. De manier waarop wij de politie hervormen en de bevoegdheid om de politie op gerechtelijk vlak te sturen in grote mate bij het openbaar ministerie leggen terwijl de administratieve bevoegdheid naar de politieraad en burgemeesters gaat, bewijst dat het systeem van de onderzoeksrechter past bij de oude manier van vervolgen voor strafbare feiten die gemakkelijk te overzien zijn. Waar er echter een belangrijke samenwerking met de politiediensten nodig is, is dit systeem niet meer mogelijk.

Mijn betoog is uiteraard onvolledig aangezien ik meen dat het hier niet de plaats is om het hele veiligheidsplan te belichten. De minister heeft dat in de commissie gedaan en de verslaggever heeft hierover een heel degelijk verslag uitgebracht. Ik wil echter nog even de nadruk leggen op het feit dat er ook een onderdeel detentieplan in dit veiligheidsplan staat. In zijn toespraak

Hugo Coveliers

heeft de heer Laeremans daarop a contrario gewezen. Een maatschappij moet er natuurlijk voor zorgen dat er zo weinig mogelijk normovertredingen zijn en dat ze de daders van de normovertreding die de overlast veroorzaken kan vatten, wie dat ook mogen zijn naargelang de vorm van criminaliteit. De maatschappij moet geen strijd voeren tegen de verschillende vormen van criminaliteit maar ze beheersen. Een maatschappij is echter slechts humaan als ze aantoon dat ze in haar strafbeleid de herstellfunctie als de belangrijkste functie beschouwt. Met betrekking tot de drie elementen die een sanctie vormen, namelijk het vergeldende aspect - eigenlijk dus het middeleeuwse -, het beveiligende aspect en de herstellfunctie, meen ik dat het Churchill was die zei dat hoe groter de herstellfunctie was, hoe humaner de maatschappij. Ik ben ervan overtuigd dat voor sommigen het vergeldende aspect groter zal zijn en dat voor anderen de bescherming van de maatschappij primeert. Het moet echter onze bedoeling zijn om de herstellfunctie de belangrijkste plaats te geven in het systeem. Dat bepaalt immers uiteindelijk het overleven van de maatschappij. Het gaat dan om het herstel van de schade die is aangericht maar indien mogelijk ook om het herstel van de dader.

Dat komt duidelijk tot uiting in de schakering die in de straffen wordt ingebracht.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer Coveliers, u zegt zinnige dingen. Uw uiteenzetting heeft zelfs een vrij hoog academisch gehalte. Ik merk echter een groot verschil tussen uw academische benadering hier en de prominente rol die u in twee artikels in de Antwerpse regionale pers van de voorbije week speelde. U komt daarin op voor het zero-tolerantiebeleid. U hebt de Lokerse burgemeester naar Antwerpen gehaald om de zero-tolerantie aan te prijzen. U hebt ook een aantal krachtige uitspraken gedaan om meer repressief op te treden tegen het wangedrag van sommige allochtone jongeren in de stad.

Er zijn blijkbaar twee verschillende persoonlijkheden in u aanwezig, mijnheer Coveliers. Kunt u mij het onderscheid duidelijk maken ?

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer Van Peel, ik heb een nageslacht waardoor officieel drie mensen mijn naam dragen. Ik ben blij dat u deze vraag stelt.

Wij hebben inderdaad de burgemeester van Lokeren, de heer Anthunis, naar Antwerpen uitgenodigd. Wij hadden ook de burgemeester van New York kunnen vragen maar een vertaling is nogal duur. De normovertredingen van de inwoners - en ik maak geen onderscheid tussen de inwoners - in bepaalde wijken van een stad zoals Antwerpen is zo sterk dat men in een aantal wijken op vraag van de inwoners een nultolerantie zal moeten bepalen.

U verwijst naar een vergadering die wij in de Carnotstraat hebben gehouden. Daar heeft men inderdaad gezegd dat er een groot aantal problemen zijn. Men heeft onder meer problemen met de netheid omdat sommige mensen alles op straat gooien. Men bedoelt hiermee eigenlijk dat het belangrijk is om daaraan iets te doen. Men heeft bijvoorbeeld ook problemen met fout parkeren. Het kan toch niet dat iedereen op een mooi, net aangelegd plein parkeert. Dat is de vorm van nultolerantie die wordt bedoeld en niet de flauwekul die daarover door sommigen wordt verkondigt. Nuloverlast houdt in dat er met de problemen van die bewoners rekening wordt gehouden. Als er auto-inbraken zijn moet men zoveel mogelijk politiec capaciteit inzetten om dit probleem te verhelpen.

Mijnheer Van Peel, mijn opmerking over de problematiek tijdens de vakanties kent u misschien beter dan ik. Heel wat collectieve voorzieningen in Antwerpen worden geterroriseerd - en ik zal opnieuw geen onderscheid in nationaliteit maken - ook soms door leden van het Vlaams Blok. Wanneer de leefkwaliteit van de inwoners en vooral van de jongeren in een dergelijke mate wordt aangetast en beperkt, moet men de aandacht van de speelpleinwachters en straathoekwerkers op deze problematiek toespitsen. Men moet tegen deze delinquentie optreden. Ik wil de jonge mensen die terzake worden gevat niet noodzakelijk in de gevangenis zetten. Zij kunnen bijvoorbeeld in een vorm van vakantieklassen terecht komen.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Coveliers, het is een boeiend debat. Het moet mogelijk zijn om een debat te voeren en na te denken over het nultolerantiebegrip, zonder een bepaald etiket opgeplakt te krijgen.

Mijnheer Van Peel, ik lees ook in kranten - weliswaar Gentse kranten - dat de heer Van Parys op een bepaald ogenblik in een debat voor nultolerantie in bepaalde wijken pleit. Dit lijkt mij niet zo vreemd. Ik denk dat wij daarover inderdaad moeten nadenken en kijken op welke manier wij in bepaalde probleembuurtten de wrevelpunten zo snel mogelijk kunnen wegwerken.

Dit wou ik even aan het debat toevoegen zonder een bepaald kamp te kiezen. Dat is niet de juiste manier om een discussie over dergelijke belangrijke onderwerpen te voeren.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Ik heb met de laatste uitspraken van de heer Coveliers inhoudelijk geen probleem, integendeel. Mijnheer Van Hoorebeke, wij pleiten ook voor omschreven problemen, in omschreven wijken en voor een omschreven tijd voor een nultolerantiebeleid, wat een zeer goede maatregel kan zijn.

Mijn probleem is alleen dat ik in het huidige veiligheidsplan geen enkele aanzet terugvindt om dit beleid ook door te voeren in de praktijk. Uiteraard heeft dit te maken

Marc Van Peel

met het feit dat u en uw fractie - net als wij trouwens - het met een dergelijke aanpak eens zijn maar we weten ook dat er op de banken van de groenen en sommige socialisten andere ideeën leven.

Mijnheer Coveliers, hoewel wij het inhoudelijk eens zijn zie ik niet goed in hoe uw federaal veiligheidsplan - gelet op de toegevingen die u hebt moeten doen in uw meerderheid - de ruimte biedt voor dit beleid.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Ik zou graag even willen reageren op een aantal punten.

U hebt het gehad over leden van het Vlaams Blok die in Antwerpen bepaalde dingen hebben uitgehaald. Ik zal dit maar toeschrijven aan de onbesuisdheid van het moment want het is een compleet ongefundeerde uitlating.

Wat u zegt over nultolerantie is natuurlijk achterhaald aangezien in het veiligheidsplan nog alleen sprake is over normstellend optreden. In verband met het terroriseren van vakantiepleinen, speelpleinen, zwembaden en dergelijke meer door voornamelijk allochtone jongeren zegt u dat vakantieklassen misschien wel een goed idee zouden zijn. Ik zou u toch even willen herinneren aan het feit dat het Antwerpse stadsbestuur, bij monde van Leona Detiège en daarin gevolgd door het Antwerpse parket, gesmeekt heeft om jeugdgevangenissen of jeugddelinquentiecentra waarin jongeren voor langere tijd kunnen worden vastgezet. Precies op dit vlak wordt in dit veiligheidsplan geen enkel perspectief geboden. Wat vindt u daarvan als Antwerpenaar ? Vindt u dat daar wel een dergelijke instelling moet komen ?

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Op die manier zal ik natuurlijk mijn spreektijd overschrijden, maar ik ben gisteren voor de eerste keer in mijn leven in het Koning Boudewijnstadion geweest en daar overschreed men de tijd ook. Trouwens, het is daar trouwens op een anticlimax geëindigd.

Mijnheer Laeremans, uw bewering is onjuist. In het plan staat zeer duidelijk dat dit federale veiligheidsplan moet worden aangevuld met regionale veiligheidsplannen. Eigenlijk geeft men hiermee te kennen dat ook de Vlaamse en de Waalse regering een dergelijk plan zouden moeten opstellen.

In het lokale Antwerpse veiligheidsplan werd onder meer deze terminologie gebruikt. Er staat in dat plan nergens te lezen dat de nuloverlast niet mag worden toegepast, integendeel. Het normstellend optreden moet echter inhouden dat men tot een specifieke nuloverlast komt.

Mijne heren, er wordt op dit ogenblik - zoals tijdens de vorige regering - gewerkt aan de problematiek van het jeugdstrafrecht. Tot voor kort had dit recht een louter beschermende functie. Grote geleerden waarschuwen ons voor deze beschermende functie. Zij wijzen erop dat

af en toe ook een bestraffende functie moet worden ingebouwd. Als Leona Detiège heeft gesproken over jeugdgevangenissen bedoelde zij dat minderjarigen zeker niet in een gewone gevangenis mogen worden gestopt. Dat is het probleem.

Het is natuurlijk juist dat de instellingen waar die jongeren kunnen worden geplaatst op dit ogenblik quasi vol zitten ten gevolge van die verschuiving in de vervolgings-attitude. Dit is een probleem dat ook op Vlaams en Waals niveau moet worden aangepakt. Men zal moeten uitmaken of er in die instellingen jongeren zitten die daar eigenlijk niet thuis horen. Ik geef een voorbeeld. Een jonge man of vrouw die drie of vier keer van huis wegloopt, hoort volgens mij niet thuis in Mol of Ruiselede. Dit gebeurt nu wel.

Er moet een studie worden uitgevoerd zodat we zicht krijgen op de capaciteit. Als er te weinig plaatsen zijn, moeten er inderdaad plaatsen bij komen.

Mijnheer De Man, de inrichting waarover ik het heb is een gesloten inrichting. Ik meende dat u dit had begrepen want als het gaat over "gesloten" bent u altijd de eerste om dat te begrijpen.

Mijnheer de minister, collega's, ik ben uiteraard onvolledig geweest zoals een aantal mensen in hun kritiek ongetwijfeld ook onvolledig zijn geweest. Het is volgens mij positief - collega Van Hoorebeke heeft daar trouwens op gewezen - dat dit plan bestaat. Ik ben er ook van overtuigd dat we over dit plan oneindig veel discussies kunnen voeren. We zouden nog een discussie kunnen voeren - ik vrees echter dat de voorzitter dan kwaad zal worden - over de ondergrens van het politiewerk. Waar komt het sociaal werk ? Waar komt het private initiatief ? Ik denk aan de wet op de privé-detectives en de beveiligingsfirma's.

Het lijkt mij belangrijk dat er nu een planmatige opvatting bestaat. In het kader van dit plan kunnen we zorgen voor meer veiligheid door een beheersing van de criminaliteit.

Ik heb hier, in deze Kamer, nog niet lang geleden meegemaakt dat een aantal mensen meenden dat Euro 2000 iets zou worden. Er werd gesproken over incidenten zus en incidenten zo. Als men dat bekijkt en nuchter evalueert, denk ik dat dit vrij goed werd opgelost en dat er vrij goed werd opgetreden. Ik denk dus ook dat de kritiek die er nu op dit plan komt, voorbarig is en ten onrechte. Zoals de Engelsen zeggen : the proof of the pudding is the eating. Uit de toepassing van dit plan zal men volgens mij leren dat deze planmatige aanpak tot zeer goede resultaten leidt. Wij zijn dus zeer verheugd dit plan te kunnen goedkeuren aan de hand van een motie. Deze motie biedt degenen die kritiek hebben, ook uit de meerderheid, op bepaalde aspecten van dit plan - dit is logisch - de mogelijkheid deze motie te steunen en meteen ook dit plan.

M. Vincent Decroly (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, monsieur le ministre, mesdames, messieurs, nous avons pu voir, ces dernières années, que parfois la puissance publique peut démissionner de son rôle de garante de l'intérêt général. Cela est vrai à un point tel que l'impression se développe au sein de la société que ce sont des logiques de marché qui dominent l'ensemble de notre vie, logiques qui parfois se développent sur le mode criminel et bafouent les valeurs les plus sacrées de notre société.

A ce désinvestissement de la puissance publique correspond souvent un surinvestissement des dimensions les plus spectaculaires, les plus matamoïresques, de la politique de sécurité. L'impression domine que l'Etat mine le pouvoir bien plus qu'il ne l'exerce en réalité. Ses ressources sont prioritairement mises au service de la répression, qui s'avère finalement être une répression de vitrine, qui fait flèche de tout bois contre les petits délinquants, mais semble tolérante, voire laxiste, vis-à-vis des grandes organisations criminelles.

La focalisation sur ces cibles somme toute assez commodées que sont les petits délinquants sert les objectifs idéologiques de ceux qui ont renoncé à s'en assigner d'autres, évaluables par exemple en termes de sécurité par la solidarité et le bien-être, en termes de recul réel et mesurable pour la criminalité organisée ou encore en termes d'avancée de l'Etat de droit, qu'il s'agisse des auteurs ou de leurs victimes.

Au-delà de l'échec des réponses pénales et carcérales à la délinquance, d'autres facteurs engendrent aujourd'hui un sentiment d'insécurité au sein de la population. Parmi ces facteurs, je voudrais citer la dualisation sociale et économique, en particulier celle qui continue à sévir sur la base de discriminations de type raciste, l'insuffisance ou la détérioration des infrastructures publiques, de l'environnement et du cadre de vie, la tendance de certaines institutions, de certains services publics à fonctionner trop bureaucratiquement ou en circuit fermé, excluant le dialogue avec la population et sa participation active aux décisions qui la concernent, ainsi que le mauvais fonctionnement des institutions de police et de justice sous l'angle de la prise en compte des victimes et de l'accessibilité de tous à ses services.

Monsieur le ministre, nous sommes d'accord avec l'idée nécessaire et indispensable de rationaliser la gestion de ces services publics judiciaires, policiers et parajudiciaires. Mais attention à ne pas réduire le citoyen à un client et la sécurité à un produit qu'il faudrait que notre gouvernement lui vende à tout prix.

Sur le plan de l'accessibilité, le gouvernement doit explorer les manières d'améliorer les mécanismes de l'aide juridique, l'ancienne aide légale, et il doit, à notre sens, explorer les pistes d'amélioration du système du pro deo

actuel et des modes de financement de l'aide juridique par voie fiscale, au-delà des deux pistes avancées jusqu'ici, deux pistes qui s'avèrent finalement peu praticables, en tout cas concrètement et à court terme. Je parle de la mutualisation et de l'assurance protection juridique généralisée.

Nous saluons la volonté du gouvernement de prendre en compte la violence au sein des familles. Notre collègue Marie-Thérèse Coenen y reviendra plus en détail.

De même, sur le volet criminalité organisée, qui sera approfondi par M. Jean-Pierre Viseur, nous souhaitons à bref délai disposer d'un calendrier d'actions et de mesures concrètes dans différents domaines où aujourd'hui, nous ne voyons venir que des plans pour l'étude, la recherche, l'établissement de profils en matière de criminalité organisée. Ce sont des éléments certes indispensables, mais aussi des matières au-delà desquelles il faudra passer très rapidement.

Nous suggérons qu'en matière de délinquance juvénile, notre gouvernement, qui prépare des projets, ne perde jamais de vue les acquis de la loi de 1965, en particulier la notion de jeune en danger.

Il ne nous semble pas utile de recourir à des réponses sanctionnelles lorsque d'autres formes de réaction non pénales se sont avérées efficaces ou auraient pu s'avérer efficaces. Il nous semble que dans ce domaine surtout, le cap des logiques éducatives et réparatrices doit être gardé, plus là qu'ailleurs car ces logiques réhabilitent tant la victime que l'auteur.

Nous nous réjouissons, et le collègue Viseur y reviendra, des avancées enregistrées dans le domaine de la réforme des polices au cours des derniers mois. Nous soutenons la volonté gouvernementale de réduire l'inflation du droit pénal, et nous voudrions qu'une priorité soit accordée en matière de lutte contre la délinquance dite urbaine, à la perspective d'instaurer des peines alternatives consacrant les travaux d'intérêts général comme peine principale, et élargissant les conditions d'accès au sursis pour garantir une réelle augmentation du rapport entre les peines alternatives et l'ensemble des peines prononcées et exécutées.

Nous pensons qu'il est utile de poursuivre la réforme du droit de la procédure pénale dans le sens amorcé, mais vous l'avez dit à l'époque, monsieur le ministre, par le projet dit "petit Franchimont", et nous insistons sur cette idée intéressante, audacieuse, lancée par Charles Michel et Karine Lalieux de réformer le Code pénal et de le faire non pas à partir d'un point de vue donné de l'extérieur par des experts chargés d'une mission de défrichage - c'est une expérience qui a déjà été menée mais qui s'est enlisée -, mais en donnant à ce parlement, dans le contexte que nous connaissons, la possibilité de

Vincent Decroly

procéder lui-même à ce premier défrichage, quitte à ce que celui-ci serve de base à un cahier de charges commandité auprès d'experts chargés de mettre tout cela en musique techniquement.

Nous nous félicitons du contenu ambitieux et audacieux, dans le contexte actuel, du volet politique pénitentiaire du plan. Nous pensons qu'il y a là une marque de courage du gouvernement. Nous sommes contents que les travaux de la commission Dupont - la loi de principe qui est préparée depuis plusieurs mois - puissent déboucher dans les prochains jours ou les prochaines semaines sur un premier débat parlementaire.

Nous souhaitons qu'un droit de plainte pour les personnes détenues soit instauré auprès d'une institution externe à l'administration des établissements pénitentiaires et nous voudrions que le tribunal d'application des peines soit installé sous cette législation.

Des éléments de suggestion pour compléter le plan :

- les enjeux de la santé en prison deviennent des enjeux centraux qui doivent être étudiés sans les réduire à la douloureuse problématique des toxicomanies;

- la problématique du travail, de la formation et de la réinsertion professionnelle après la libération doit être affrontée de manière volontariste par le gouvernement en collaboration avec les gouvernements fédérés;

- du point de vue des budgets affectés comme du point de vue du calendrier suivi, nous souhaiterions que la mise en oeuvre du plan dans ses divers aspects respecte un équilibre juste entre, d'une part, ce qui relève de la délinquance dite urbaine et ce qui relève de la criminalité organisée et de la criminalité en col blanc et, d'autre part, entre ce qui relève de la prévention et ce qui relève de la répression et enfin entre les mesures destinées aux auteurs, et celles dont doivent encore bénéficier les victimes.

Mesdames, messieurs, monsieur le président, monsieur le ministre, la motion que nous avons cosignée n'est pas dans tous ses paragraphes empreinte du panache et de la créativité qu'on est en droit d'attendre des meilleures équipes, mais à notre avis, elle a au moins un mérite, celui de ne pas être une motion pure et simple. Le terrain est spongieux, humide et difficile, mais les joueurs l'affrontent pour y jouer leur rôle et ne déclarent pas forfait.

De heer **Fred Erdman** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op gevaar af beschuldigd te worden van enig academisme, zou ik toch willen onderstrepen dat wij hier een plan van de regering bespreken en wil ik mij niet gaan vermeien met het analyseren van bepaalde verkiezingsdocumenten van andere partijen, zoals sommigen hier hebben willen doen.

Mijnheer de minister, ik heb u al gezegd dat de titel van het plan mij eigenlijk slecht gekozen lijkt en mij iets of wat onwennig maakt. Aansluitend op mijn opmerking hebt u trouwens terecht gewezen op het feit dat u zelf in uw inleiding duidelijk hebt onderstreept dat het de bedoeling is een keuze te maken in welke maatschappij wij willen leven. Wanneer sommigen zich absoluut willen vastklampen aan de terminologie van veiligheidsplan en detentieplan en er de connotatie van het repressieve absoluut willen uit halen, vergissen zij zich. Het zou misschien beter in het Frans hebben geklonken : "Au lieu de parler d'un plan de sécurité, il faudrait plutôt parler d'une société "sécurisante", ce qui aurait effectivement donné une plus juste tonalité..."

De beveiliging waarop men vandaag absoluut de nadruk wil leggen, zou ik persoonlijk meer in verband willen brengen met justitie in de essentiële zin van het woord, namelijk recht hebben op een maatschappij waarin men zich goed voelt. Naar mijn gevoel is heel de problematiek die u vandaag in dit plan ontleedt, eigenlijk een probleem van zekerheid. Ik koppel dit zelf aan sociale zekerheid, waarbij aan iedereen de kans wordt geboden zich te ontplooien in een maatschappij, zonder dat dit in welke mate dan ook wordt afgeremd door wat collega Coveliers zo graag de normenverstoorders noemt, en waardoor dus de maatschappij wordt vervalst. Ik meen dat wij inderdaad met de elementen die in dit plan zijn vervat een antwoord bieden op hetgeen defaitistisch te veel, ook in de maatschappij, naar voren wordt gebracht, namelijk het onderstrepen van een zogenaamde onmacht ten overstaan van krachten die wij niet beheersen. Laten wij ons dan inderdaad hefbomen verschaffen om af te geraken van die onmacht en om wat onze maatschappij essentieel bedreigt, onder welke vorm en uit welke hoek ook, daadwerkelijk te kunnen bestrijden.

Wij moeten dan inderdaad ook realistisch zijn. Ik beken evenzeer schuld. Jaren hebben wij misschien iets of wat miskend wat de feiten waren. Vandaag worden wij meer dan ooit met onze neus op de feiten gedrukt, dag in dag uit. Het is misschien niet meer het probleem van het gevoel van onveiligheid; het is inderdaad meer en meer de opsomming van feiten die moeilijk aanvaardbaar wordt in een maatschappij waarin iedereen toch nog zijn zekerheid wil krijgen. Maar, en dit mis ik enigszins in de uitgetekende benadering, dan moeten wij ook de durf hebben ootmoedig te bekennen dat wij zelf bepaalde aspecten die contraproductief zijn in deze maatschappij, stimuleren. Hoe men het ook draait of keert, het geweld vandaag wordt gebanaliseerd en wordt gestimuleerd. Het is vandaag nog altijd de sterke die als voorbeeld zal dienen. Ook voor kleine kinderen zal in hun opvoeding nog altijd de sterkte, de kracht en de macht die daaruit voortvloeit, als voorbeeld worden gesteld.

Fred Erdman

Collega's, maak maar even de inventaris van de wijze waarop we ons woordgebruik dagelijks aanpassen in het kader van diezelfde maatschappij. In ons eigen woordgebruik zijn we blijkbaar niet bij machte om aan degenen die wij leiding willen geven en aan wie wij voorbeelden willen stellen, de juiste draagwijdte weer te geven en de leidraden toe te lichten.

Last but not least, misschien ook gedwongen door de situatie, aanvaarden we vandaag in deze maatschappij een uitbreiding van een veiligheidsindustrie, die een hypotheek legt op elke hervorming van de maatschappij van morgen.

Vandaag bouwt niemand nog zonder - misschien noodgedwongen - dat hij in zijn project dergelijke veiligheidsmaatregelen heeft ingewerkt. Gelijktijdig wordt echter een atmosfeer gecreëerd die uzelf ontwapent ten overstaan van de fenomenen die men wil bestrijden. Dit is contraproductief in de eigen psychologische benadering van diezelfde maatschappij die we wensen uit te bouwen.

Mijnheer de minister, men heeft erop gewezen dat de teksten een evolutie hebben gekend. Eenieder en u in de eerste plaats - ik verwijs naar de consultaties die u hebt gehad en naar de opsomming die is gegeven in de teksten - zullen toegeven dat er inderdaad grondige wijzigingen zijn aangebracht. Als partij verheugt dit ons.

Het evenwicht in het drieluik dat de grondslag vormt van dit plan, namelijk de preventie, de repressie en de nazorg, is duidelijker gesteld en mooier afgebakend. In het begin is er discussie geweest over de mate waarin de openbare sector een afstand zou nemen van zijn eigen verplichtingen en deze zou overlaten aan privé-initiatieven waarbij een ondermijning en mogelijk een vermenging van belangen zou kunnen spelen. Daarin is meer klaarheid gekomen.

Er zijn inderdaad twee luiken die nu afzonderlijk worden behandeld omdat ze een bijzondere problematiek inhouden: de verkeersproblematiek, enerzijds en de drugsproblematiek, anderzijds. U hebt er de snelle en humane rechtsbedeling aan toegevoegd. Laat mij toe daarbij vraagtekens te plaatsen voor de toekomst, maar wij wensen u daarmee veel geluk.

Uw voorgangers hebben wij ook veel geluk gewenst. Wij hebben ze zelfs gesteund. Telkens opnieuw komt dit probleem terug in het kader van elke planmatige aanpak. Daar kan men niet onderuit, zeker niet na de dramatische situatie die we hebben gekend in augustus 1996 toen het vertrouwen in het gerecht werd geschonden.

Ik blijf herhalen dat van de drie pijlers van de democratie, het gerecht tot in augustus 1996 mogelijk nog een bepaald vertrouwen bij de bevolking genoot. Die laatste pijler, die misschien nog het draagvlak was van een democratisch aanvoelen van de bevolking, werd toen aangetast.

U en de opstellers van dit plan hebben dus gelijk om nu meer dan ooit de nadruk te leggen op die snelle en humane rechtsbedeling die een antwoord moet geven op dat gevoel van wantrouwen dat toen is ontstaan.

Ik volg collega Coveliers wanneer hij zegt dat het precies door de integraliteit van het plan is dat men bij de uitvoering evenwichten zal moeten blijven behouden. Dat is ook in de motie verwerkt.

Het is ook een integraal plan omdat er een wisselwerking moet zijn tussen de verschillende aspecten. Het behandelen per fase of per thema is een onmogelijke opdracht gebleken en is zeker geen wapen in de strijd die wij willen leveren. Het is een plan dat, in onze constitutionele constructie, een samenwerking vraagt met - in de eerste plaats - de Gemeenschappen - en de Gewesten.

Dat is een zwakte en een sterkte. Het is een zwakte omdat men onmiddellijk wordt geconfronteerd met een discussie over bevoegdheden. Collega Van Parys was zo vriendelijk mij in de commissie attent te maken op een antwoord van mevrouw Vogels. Zij heeft gezegd dat de Vlaamse regering niet tegen dit plan is, maar het niet kan aanvaarden omdat er nog discussies zijn over bevoegdheden. Gisteren rees hetzelfde probleem, toen wij het hadden over de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen. Die vermenging en verspreiding van bevoegdheden is dus een zwakte gezien de manier waarop de zaak moet worden benaderd. Ik wil uiteraard aan die bevoegdheidsverdeling niet raken.

Er is ook de financieringsproblematiek, die telkens opnieuw opduikt. Als wij met de Gemeenschappen zullen moeten gaan praten over programma's die zij mogelijk zullen moeten uitvoeren, en die een uitvloeisel zijn van een plan dat op federaal vlak naar voren werd gebracht, rijst telkens de vraag naar de financiering.

Een ander punt is de controle of de opvolging die de Gemeenschappen en Gewesten in het kader van dit plan moeten uitvoeren. U noemt dat beleidsafstemming, blijkbaar een nieuw woord. De neologismen hebben tegenwoordig veel succes. Voor deze samenwerking hebben wij een constitutioneel middel, met name de samenwerkingsakkoorden. Dat is onze sterkte. Rekening houdend met kritieken op de democratische besluitvorming in samenwerkingsakkoorden die telkens opnieuw naar voren komen, doe ik een oproep om nieuwe samenwerkingsakkoorden met het parlement te bespreken. Zoals recent met betrekking tot het thema van de minderjarigen het geval was, moeten wij de kans krijgen om ze goed te keuren om daaruit de wederzijdse verplichtingen te kunnen afleiden van het federale en het Gemeenschaps- en Gewestniveau.

Ik ga niet in op de projecten. Collega Van Parys heeft verwezen naar de terminologie babbelbox. Mevrouw Milquet had het over de catalogoog. Ik weet dat u een

Fred Erdman

bepaalde voorliefde voor opera hebt. In een bepaalde zeer gekende opera is er een aria van de catalogoog. Hier gaat het over een catalogoog van prestaties die werden geleverd. Wij staan volkomen achter de prioriteiten die in het regeerakkoord zijn vastgelegd en die u uitstippelt in het veiligheidsplan. Afgezien van bepaalde missing links, bijvoorbeeld naar de racismewetgeving of naar discriminatie in het algemeen, rijst er echter een moeilijkheid.

Dat werd vandaag trouwens nog bevestigd door professor De Ruyver. Alle goede wil ten spijt, maar zonder internationale samenwerking, uitwisseling en coöperatie op het terrein, zal geen enkel van de uitgewerkte projecten enig effect sorteren.

Denk maar aan de verklaringen van professor Brice De Ruyver met betrekking tot de mensenhandel, onder de titel "mensenhandelaars zitten nog voor jaren goed". Als bovendien de landen die erbij betrokken zijn telkens nationalistisch reageren, dan is er inderdaad een probleem, ondanks alle goede intenties op lokaal vlak en ondanks alle ingezette middelen om de doelstellingen na te streven die zijn opgenomen in de uitvoeringsprogramma's.

Mijnheer de minister, de regering neemt een risico en wie risico's neemt moet rekening houden met de eventuele consequenties ervan. Wij, die het beleid van de regering steunen, moeten ons goed bewust zijn van wat wij samen beslissen en van de gevolgen ervan.

Thans moet worden overgegaan tot de concrete uitvoering van de projecten. Eigenaardig genoeg, mijnheer de minister, wordt u de regisseur genoemd. Immers, gewoonlijk zijn het de acteurs die worden aangesproken terwijl de regisseur in de coulissen verdwijnt hoewel hij verantwoordelijk is voor de goede afloop. Hoe dan ook, u bent de regisseur en, per programma, zult u vragen moeten beantwoorden. Door sommigen werden reeds vragen gesteld over engagementen en termijnen en anderen haalden - hoe aberrant ook - cijfergegevens aan om aan te dringen op een daling van de criminaliteit. Vaak wordt daarbij vergeten dat cijfers inzake criminaliteit in de eerste plaats worden beïnvloed door de pakkansituatie, door de uitbouw van de politiediensten, door de mate waarin men bij machte is iets te ondernemen tegen een bepaalde misdaad, en dergelijke. Maar ik wijk af van de kern van de zaak.

Mijnheer de minister, ongetwijfeld zal worden nagegaan in hoeverre uw projecten worden gerealiseerd. Dat brengt mij tot de essentie van de zaak. Wij kunnen academische gesprekken blijven voeren over een plan, wij kunnen politieke gesprekken voeren over de prioriteit van de projecten en over de prioriteit van de tegemoetkomingen. Maar zo redeneert de burger niet; hij redeneert in het kader van zijn probleem en wenst in de eerste plaats hiervoor een oplossing. Bovendien ver-

wacht hij een tastbaar resultaat op het terrein. Voor hem is de politiehervorming van essentieel belang. Tot op heden kende de burger de politiecommissaris en de politiemensen van zijn stad of van zijn gemeente; hij kende ook de rijkswachtdienst.

Wij hebben nu een nieuw concept voor de politie uitgebouwd. Wij gingen daarover allemaal akkoord. De kinderziekten die er mogelijkwijze uit voortvloeien zullen we inderdaad moeten corrigeren, maar we moeten het project wel realiseren. Het is goed dat men in bepaalde steden pilootprojecten opstart. In bepaalde steden zijn de mensen op het terrein al bereid om samen te werken. Vanaf het ogenblik dat men de mensen kan motiveren om samen te werken en men ze daadwerkelijk een incentive kan geven opdat hun taak beter zou verlopen, zullen ze op die manier een antwoord op de vragen van de burger kunnen bieden. De burger vraagt dat men zijn eigen ongerustheid wegneemt en dat hij kan betrouwen op de zoektocht naar samenspraak tussen mensen die hem moeten helpen bij de oplossing van zijn eigen problematiek.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, ik concludeer met een verwijzing naar de motie die de meerderheid heeft ingediend. Mijnheer Van Parys, ik heb de gewoonte om de tonaliteit, die ik altijd heb, te behouden. Ik heb ook betreurd dat wij er niet in geslaagd zijn om het goede debat in de commissie te laten weerspiegelen in een eenvormige motie. Ik ga geen polemiek voeren. Laat dat terzijde.

Ik blijf nog altijd bij de geest van Octopus. Ik kan er ook niet aan doen dat sommigen op een bepaald ogenblik politiek hebben geoordeeld dat zij er niet meer aan wilden deelnemen. Dat is hun verantwoordelijkheid. Het waren uiteindelijk tien partijen. Ik weet wie eerst is weggegaan, mijnheer Bourgeois, en waarom. Ik weet wie daarna nog gedeeltelijk, met eigen condities, op bepaalde vlakken, wou deelnemen. Deze problematiek vereist volgens mij dat meerderheid en oppositie, ten opzichte van de bevolking, gezamenlijk een benadering hebben die deze maatschappij beter maakt. Ik hoopte dat we dit in een zelfde tekst zouden kunnen uitdrukken. Blijkbaar ontbrak de politiek eensluidende wil. Ik kan mij terugvinden in de tekst die ik mee heb ondertekend, omdat die volgens mij aansluit bij de principes die we al voordien als partij hebben goedgekeurd in het regeerakkoord en de beleidsnota van de minister van Justitie. We hebben over de elementen gediscussieerd, we hebben ze zien evolueren en uiteindelijk hebben ze hun weerslag in dit plan gekregen.

De heer **Tony Van Parys (CVP)** : Mijnheer de voorzitter, de voorzitter van de commissie voor de Justitie neemt terecht een positieve houding aan. Ik ben bereid om op de uitgestoken hand in te gaan. Wij hebben in de loop van de werkzaamheden tijdens deze legislatuur al vol-

Tony Van Parys

doende signalen gegeven dat we dit willen doen. We hebben dit vorige week nog gedaan naar aanleiding van het wetsvoorstel in verband met het snelrecht. Wij merken dat er een aantal problemen zijn en stellen voor om die samen op te lossen. Wij hebben hetzelfde gedaan naar aanleiding van de motie. In de commissie voor de Justitie hebben wij voorgesteld om samen een krachtige motie naar voren te brengen, zodanig dat we inderdaad een gemeenschappelijke boodschap hebben die de mensen kan overtuigen en de geloofwaardigheid ten goede kan komen.

Mijnheer de voorzitter, behoudens uw positieve instelling, die vermoedelijk persoonsgebonden is, hebben wij tot op vandaag geen enkel signaal gekregen vanwege de meerderheid dat men daar wenst op in te gaan. Hoe kan het dat een elementair voorstel van de oppositiepartij om een wetgeving te herstellen met een kurkdroge niet wordt beantwoord, zelfs wanneer die partij de meest ruime opstelling inneemt om amendementen toe te laten en na te gaan op welke wijze we die samen kunnen oplossen ?

Eigenlijk is hier hetzelfde aan de hand. Op het einde van de werkzaamheden in de commissie voor de Justitie hebt u gezegd dat het bespreekbaar was om samen naar een motie te zoeken waarin de geest van het octopusoverleg terug te vinden was. Er is geen enkel initiatief gekomen. Ik verwijt dit niet aan u, maar er is geen initiatief gekomen omdat de meerderheid dit niet wilde. Behoudens uw positieve houding, ben ik het niet met u eens dat de meerderheid op dit ogenblik wenst dat er met de CVP-fractie wordt samengewerkt. Dit is het probleem.

We kunnen het hele verhaal overdoen van wie aan de basis lag van het afspringen van het octopusoverleg. Het probleem is ontstaan op het ogenblik dat de minister van Binnenlandse Zaken op geen enkele manier bereid was om ten gronde de gesprekken te voeren zoals we het vroeger deden. We hebben daar onze conclusies uit getrokken. Ik wacht nog steeds op het moment waarop uw positieve instelling een vervolg krijgt vanwege de huidige politieke meerderheid. We hebben voldoende keren de hand uitgestoken om een reactie te krijgen. De reactie is echter uitgebleven.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, collega Erdman, ik wil ook geen afbreuk doen aan de positieve benadering die u hier vandaag brengt. Het is echter goed voor de politieke en historische correctheid om aan te stippen waarom wij het octopusoverleg verlaten hebben. Wat het onderdeel Justitie betreft, konden wij niet akkoord gaan met de politieke benoemingen die werden doorgevoerd in het kader van de samenstelling van de Hoge Raad voor Justitie. De doodsteek - en collega Van Parys haalt het terecht aan - van het octopusoverleg is gegeven door de minister van Binnenlandse Zaken.

U hebt terecht verwezen naar de 10 octopuspartijen. Er zijn er twee bijgekomen na de vorming van de nieuwe regering, namelijk Agalev en Ecolo. Toen wij de eerste maal werden uitgenodigd op het kabinet van Binnenlandse Zaken om overleg te plegen over de politiehervorming, was er echter geen sprake van een overleg. Er waren slechts drie partijen aanwezig, namelijk de PSC, de CVP en VU&ID. Alle meerderheidspartijen waren afwezig. Dit was dus geen octopusoverleg meer. De minister van Binnenlandse Zaken was niet bereid om een grondig overleg te organiseren. Ik heb dat trouwens betreurd. Dat was de ultieme doodsteek van het octopusoverleg.

De heer **Fred Erdman** (SP) : Ik ga niet specifiek reageren. Mijn duidelijk antwoord werd gegeven bij de stemming van vorige week op de opmerking van collega Van Parys. Wat de historische waarheden betreft, wil ik alleen onderstrepen dat er een waardeschaal is, te weten wat er op het spel staat en eventueel de politieke afweging ervan. Dat wil ik hierop antwoorden.

M. Charles Michel (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, chacun d'entre nous mesure à quel point la sécurité est chère - et même de plus en plus chère - au coeur de nos concitoyens.

Et pourtant, si l'on adopte une perspective historique, force est de constater un extraordinaire paradoxe : à la fois, la sécurité n'a sans doute jamais été aussi bien assurée dans nos sociétés occidentales qu'aujourd'hui; et pourtant, en même temps, le sentiment d'insécurité qu'éprouvent beaucoup de nos concitoyens est réel et largement perceptible.

Monsieur le ministre, je me réjouis de ce que vous ayez intégré dans votre plan de sécurité une distinction importante entre l'élément objectif de sécurité et celui, plus subjectif, du sentiment d'insécurité ressenti par l'ensemble de nos concitoyens. Je suis heureux de ce qu'à travers ladite distinction, vous ayez accordé la préférence à une approche scientifique et technique.

Cela étant dit, je voudrais d'emblée vous faire part de ma satisfaction à l'égard de l'existence même d'un plan fédéral de sécurité tel que le vôtre. Vous posez là un geste politique important, dont nous débattons pour le moment en cette assemblée.

Jamais par le passé, me semble-t-il, n'est apparue une aussi forte volonté politique d'appréhender, de façon globale et transversale, le phénomène de la sécurité. La discussion qui trouve place aujourd'hui traduit incontestablement une réelle prise de conscience par les acteurs politiques de cette problématique. Et le large débat qui a eu lieu en commission atteste également de cette volonté, de même que celui tenu, à travers les médias, au sein de la société civile.

Charles Michel

Aussi, je le crois, le citoyen est-il aujourd'hui entendu dans son attente à l'égard de la sécurité. Et j'en suis heureux.

Mes chers collègues, l'Etat fédéral qu'est la Belgique est extrêmement complexe. Nous avons au quotidien la possibilité de nous en apercevoir. La répartition des compétences entre les différents niveaux de pouvoir conduit parfois à un morcellement de l'appréhension par le politique de certains phénomènes sociaux, en ce compris celui de la sécurité. A travers le plan fédéral, il était indispensable de rassembler autour de la table chacun des acteurs, afin de mettre en place un projet qui intègre cette donnée propre au système fédéral belge.

En outre, monsieur le ministre, comment ne pas adhérer aux trois volets que vous avez mis en avant : la prévention, la répression, et le suivi ? Ce cheminement-là relève, à mon sens, de la logique la plus élémentaire.

Le plan fédéral constitue sans conteste un outil qui permettra de cadrer l'action des différents responsables. Sans doute, la volonté d'être le plus complet possible a-t-elle pu donner à d'aucuns le sentiment qu'il s'agissait d'un "catalogue de bonnes intentions" - selon une formule qui a été utilisée ici. Toutefois, je dois vous avouer que je ne partage pas ce sentiment-là, parce que les orientations choisies traduisent une volonté politique forte de mettre en oeuvre tous les moyens possibles pour accroître la sécurité de chacun, sans oublier personne.

En sus, ce plan fédéral de sécurité présente le mérite, non pas - comme certains l'ont dit - de donner de fausses illusions, mais bien de rendre confiance et espoir. Et nous savons trop combien il est nécessaire de renouveler la confiance de nos concitoyens dans le fonctionnement de nos institutions, et en particulier de celles jouant un rôle en matière de sécurité. Certains orateurs qui m'ont précédé, ont rappelé combien des événements récents dans notre pays ont ébranlé cette confiance. Le politique se devait donc de réagir courageusement.

Le gouvernement affiche, dans ce dossier comme dans d'autres, une audace et une ambition nouvelles pour nos concitoyens que peu de gouvernements précédents ont eues.

La volonté de réforme est forte, elle est énergique. C'est l'action que nous choisissons, c'est l'action que nous voulons !

Monsieur le ministre, nous soutiendrons le plan sans la moindre réserve.

Je ne vais pas aborder, point par point, les différents projets qui ont été évoqués. D'autres l'ont fait, pour partie à tout le moins. Beaucoup de choses ont été dites en commission. Je voudrais très brièvement évoquer deux points.

Le premier est une réflexion ponctuelle, le deuxième un véritable appel que je veux adresser à l'assemblée.

Il me plairait, monsieur le ministre, d'entendre votre réaction au sujet du premier point qui porte de façon très précise sur la réflexion relative au délai d'arrestation administrative et policière.

Il s'agit d'une matière éminemment sensible qui touche aux libertés fondamentales de l'homme.

Néanmoins, les exemples de l'étranger permettent de penser qu'un débat peut être envisagé à cet égard et qu'un éventuel allongement des délais pourrait présenter un certain nombre d'avantages, notamment - notre collègue François-Xavier de Donnée a eu l'occasion de le rappeler il y a quelque temps - la faculté pour les policiers de terrain de présenter des dossiers de meilleure qualité. Un autre avantage résiderait dans la possibilité pour le juge d'instruction d'examiner plus en détail les dossiers avant de décerner un mandat d'arrêt.

Monsieur le président, chers collègues, le deuxième point, par lequel je terminerai - et je vous disais qu'il s'agissait d'un appel -, porte sur la réforme du droit pénal. Vincent Decroly l'a évoqué tout à l'heure. Je voudrais vous dire pourquoi ce projet est si important à mes yeux.

Il l'est parce qu'à travers le droit pénal transparaissent des valeurs qu'une société veut mettre à l'avant-plan : déterminer le comportement qu'une société considère comme acceptable; déterminer les actes que notre société ne peut pas accepter et en fixer les sanctions; choisir l'échelle des valeurs que nous voulons pour notre société; tout cela fait l'objet du droit pénal.

A travers le droit pénal, c'est la sécurité de chacun, mais aussi et surtout la sécurité de la société toute entière qui est en cause.

C'est la raison pour laquelle la mise en conformité des règles de droit pénal avec la société moderne dans laquelle nous vivons, voire avec la société à laquelle nous aspirons, s'avère indispensable à mes yeux.

A travers cet appel, chers collègues, j'ai envie d'interpeller personnellement chacun d'entre vous. Pensez-vous que notre droit pénal correspond aujourd'hui encore aux valeurs que nous voulons mettre à l'avant-plan, à l'aube du troisième millénaire ? Le Code de droit pénal date de 1867. Depuis lors, de nombreuses lois particulières ont vu le jour de façon parfois excessive et même souvent pléthorique.

L'inflation du droit pénal, en particulier ces dernières années, contribue à dévaloriser le sens de la sanction pénale et donc à dévaloriser également la réprobation de la société à l'égard de certains comportements. En multipliant les lois pénales particulières, on a déforcé le droit pénal.

Charles Michel

N'est-il pas temps, chers collègues, n'est-il pas urgent de mettre en adéquation les règles pénales avec la société d'aujourd'hui ? N'est-il pas temps de repenser l'échelle des valeurs ? N'est-il pas temps d'évaluer le tarif des peines ? N'est-il pas temps de dire clairement, dans le Code pénal, que le droit à la vie est plus important que le droit de propriété, ce qui aujourd'hui n'est pas toujours le cas ? N'est-il pas urgent de réviser le tarif des sanctions et de les revoir à la baisse ? N'est-il pas temps de cesser de contraindre nos magistrats à recourir de façon parfois ridicule aux circonstances atténuantes pour faire correspondre la sanction aux valeurs actuelles de la société ? Qui d'autre, monsieur le président, qui d'autre, chers collègues, que le parlement, que notre assemblée, peut se saisir d'une réforme telle que celle-là, d'une réforme si "politique", au sens premier du terme ?

Je mesure bien que le travail est d'envergure. Je sais aussi que de nombreux travaux ont été entrepris ces dernières années et qu'aucun n'a malheureusement abouti.

Est-ce que notre Chambre ne devrait pas se donner la peine d'inventorier ces travaux, de les examiner et d'envisager des initiatives législatives en ce sens en vue de mettre en conformité droit et valeurs ?

Il y a là un travail exaltant, un travail enthousiasmant et essentiel à réaliser. C'est la raison pour laquelle j'ai soumis, avec deux collègues, à la conférence des présidents, la proposition de créer une commission ou un groupe de travail - peu importe la dénomination - chargé d'examiner cette problématique.

Je regrette amèrement que cet appel n'ait pas été entendu parce que j'ai le sentiment que d'aucuns ont eu des craintes face à l'ampleur de la tâche et ont eu peur à la suite des échecs des initiatives extraparlémentaires.

Je suis cependant convaincu que la mise en place d'un groupe de travail parlementaire permettrait de mener une réflexion publique la plus large possible. Cela permettrait de s'engager dans la voie de cette indispensable réforme qui vise à mettre en adéquation droit et valeurs. C'est une tâche qui mérite notre plus grande attention.

La semaine dernière, la conférence des présidents ne s'est pas laissée convaincre. Je le regrette mais, chers collègues, je réitérerai cet appel chaque fois que l'occasion s'en présentera pour tenter de vous persuader de l'enjeu d'une telle réforme.

De heer **Jo Vandeuren** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, het is de tweede keer in het debat dat een lid van de meerderheid een oproep doet voor een ruimer overleg. De voorzitter van de commissie voor de Justitie heeft een hand uitgestoken en collega Michel doet dat over.

De heer Michel heeft een zeer belangrijke problematiek te berde gebracht, met name de hervorming van het strafrecht. Dat is een werk van lange adem. Hij heeft trouwens de omvang van de opdracht goed geschetst.

Laat er geen misverstand over bestaan : als de meerderheid een kader kan creëren waarbinnen over de grenzen van meerderheid en oppositie heen het strafrecht kan worden hervormd, dan zijn wij graag bereid om daar in alle sereniteit aan mee te werken. Als het echter de bedoeling is, zoals ik helaas het afgelopen jaar meermaals moest vaststellen, om elke ideologisch twistpunt te verdoezelen en er dus geen debat mogelijk is, dan is het een nutteloos werk. Nogmaals, wij zijn zeer graag bereid om, parallel met de commissie voor de Justitie, mee te werken aan de hervorming van het strafrecht.

M. Charles Michel (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, je voudrais répliquer très brièvement.

Vous savez comme moi, monsieur Vandeuren, que la réforme du droit pénal est un enjeu si complexe et nuancé qu'il implique un large consensus. En parlant de droit pénal, on parle d'échelle de valeurs, du rapport que veut la société avec la justice et avec le fonctionnement des institutions judiciaires, on détermine si ce qu'une société veut est respectable ou non. Ce type de réflexion, essentiel sur le plan politique, mérite un consensus le plus large possible.

Je me réjouis donc de la disponibilité que vous exprimez aujourd'hui par rapport à ce débat. J'imagine que vous n'avez pas le moindre doute sur ma volonté de dépasser tous les clivages, linguistique, philosophique ou idéologique, afin que nous puissions enfin instaurer de véritables discussions politiques, non pas en dehors du parlement comme cela a été le cas par le passé, mais dans cette enceinte.

M. Fred Erdman (SP) : Monsieur Michel, je vous ai déjà dit à plusieurs reprises que je comprenais vos raisons et que je souscrivais aux options que vous développez.

Je suis un vieux de la vieille. J'ai vécu l'affaire Bekaert. J'ai vu M. Vander Poorten écarter Bekaert parce qu'à cette époque il fallait d'abord réviser le code de procédure pénale. Une fois que ce code a été revu, on a remis sur les rails une commission de révision du droit pénal. Ensuite, M. Gol n'a plus voulu de cette commission - j'y ai siégé pendant dix ans - et on a demandé à M. Legros de réaliser cette révision du droit pénal. Lorsque M. Legros a remis son projet, le ministre Wathélet n'en a pas voulu. On a alors demandé à M. Franchimont de rédiger un nouveau code de procédure pénale. Voilà l'histoire.

Le président : Elle n'est pas complète !

M. Fred Erdman (SP) : Vous avez raison, monsieur le président. J'en conserve des traces dans mon grenier. Je possède encore toute la documentation que nous avons rassemblée à l'époque.

Je suis admiratif devant les efforts de chacun, mais je voudrais vous dire d'expérience que le monde actuel ne nous permet plus de rédiger un nouveau code.

Les travaux préparatoires de la commission de révision du droit pénal ont été publiés. M. le premier président émérite de la Cour de cassation, M. Chastel, en était alors le président. Les grandes options que vous développez se trouvent dans un petit livret blanc que j'ai toujours dans ma bibliothèque, comme la plupart des pénalistes.

Les petits "Légos" sont là. Mais de grâce, n'enterrez pas les bonnes intentions, que vous venez de rappeler, dans un projet global ! Il n'aboutira jamais, je vous le prédis. Nous ne sommes plus en mesure, comme c'était le cas sous Napoléon, d'écrire à notre aise - je sais que M. Legros, avec tout le respect que je lui dois, a travaillé seul - d'assurer, dans le cadre de l'élaboration d'une oeuvre globale en matière de droit pénal, l'équilibre entre les choix politiques, pratiques et de doctrine. Si nous voulons nous engager, que l'on "distille" un ou deux objectifs bien déterminés !

Je suis d'accord avec vous quand vous dites qu'il est inacceptable d'accorder, en l'an 2000, la priorité à la propriété et non à la vie, et de poursuivre les coauteurs d'un vol parce qu'un meurtre a été commis mais en ne considérant ce dernier que comme une circonstance aggravante.

De grâce, n'enterrez pas vos bonnes intentions dans un projet global.

Le président : Voilà une leçon de sagesse, monsieur le plus jeune député de la Chambre.

M. Charles Michel (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, je remercie M. Erdman de me faire bénéficier de son expérience et de sa grande sagesse.

Il n'en reste pas moins que j'ai la conviction que l'important est de se tourner vers l'avenir et non simplement de se lamenter sur les échecs du passé dans ce domaine.

Comme vous, monsieur le président, j'ai le sentiment que les initiatives qui ont été prises ces dernières années, constituent une base de travail qu'il faudra exploiter. Selon moi, une commission parlementaire pourrait inventorier ces textes, examiner lesquels d'entre eux sont les plus susceptibles d'être appliqués. J'ai la conviction que le Code pénal mérite un dépoussiérage. Je ne dis pas qu'il faut remettre en cause l'ensemble de la structure de ce dernier, mais je répète que son dépoussiérage et son

adaptation sont indispensables. Il ne s'agit pas d'une discussion d'experts mais d'une discussion d'hommes politiques. Ces derniers peuvent d'ailleurs se faire aider d'experts ou de professeurs pour trouver des solutions techniques, mais le débat est strictement politique. Et je continuerai à plaider en faveur de la mise en place la plus rapide possible d'un groupe de travail chargé de formuler des propositions dans cette direction.

De voorzitter : Mevrouw Talhaoui, ik verwacht dat u zoals de heer Decroly de beperking van de spreektijd zult respecteren.

Mevrouw **Fauzaya Talhaoui (AGALEV-ECOLO) :** Mijnheer de voorzitter, ik zal het kort houden alleen al omdat ik hier anders zou kunnen bevriezen. Het is erg frisjes in dit halfrond.

De voorzitter : Dat houdt de geest vinnig. Ik weet dat het wat kil is in het halfrond. Daarom heb ik gevraagd de lampen te laten branden.

Mevrouw **Fauzaya Talhaoui (AGALEV-ECOLO) :** Mijnheer de voorzitter, misschien kunt u iedereen naar het halfrond roepen dan warmt het vanzelf op.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het federaal veiligheidsplan is gebaseerd op het regeerakkoord en is een beleidskader voor de lopende legislatuur. De heer Decroly heeft het drieluik preventie-repressie-nazorg en de relatie tussen deze elementen uitvoerig toegelicht. Ik kom hierop niet terug.

Dit veiligheidsplan heeft als verdienste dat het het debat heeft uitgelokt over het veiligheidsvraagstuk in onze samenleving. Het heeft de discussie aangezwengeld over zeer belangrijke maatschappelijke vragen zoals in welke samenleving we willen leven, op welke manier de Staat het best de bescherming van iedereen kan waarborgen, op welke manier de Staat het onveiligheidsgevoel bij de bevolking kan terugdringen en op welke manier de verscheidene vormen van criminaliteit kunnen worden bestreden die afbreuk doen aan de integriteit van het individu en de kwaliteit van de samenleving. Voor de groenen zijn dat essentiële elementen en bouwstenen van ons democratisch bestel. Daarom willen we op constructieve wijze meewerken aan het zoeken van oplossingen voor deze problemen.

Collega's, de groenen dragen terzake een meer dan gewone verantwoordelijkheid omdat de bevolking, na een regeerperiode die werd getroffen door een vertrouwenscrisis ten opzichte van de instellingen, hooggespannen verwachtingen had, onder meer inzake het gerecht, en de groene partijen in toenemende mate hun vertrouwen hebben geschonken om deze verwachtingen via regeringsdeelname waar te maken.

Fauzaya Talhaoui

Mijnheer de minister, de groene fractie is matig tevreden over dit veiligheidsplan. Dit veiligheids- en detentieplan werd door heel de Ministerraad goedgekeurd. Dat is een goede zaak. De groenen beklemtonen reeds lang dat veiligheid niet het exclusieve terrein en niet alleen de zorg van de minister van Justitie mag zijn.

De in dit plan beklemtoonde samenwerking tussen de verschillende federale departementen en bevoegdheidsniveaus, zoals de federale overheid en de gewesten en gemeenschappen is een noodzakelijke en tegelijkertijd verrijkende uitdaging.

Aan het ontwerpplan werden belangrijke verbeteringen aangebracht waarover we tevreden kunnen zijn. Ik som ze op en vul ze aan met een aantal vragen en bemerkingen.

Ten eerste, het handhaven van de veiligheid is en blijft het monopolie van de Staat. De institutionalisering van publieke en private samenwerkingsverbanden is terecht niet aangehouden. Samenwerking is voor de groenen slechts mogelijk binnen de bestaande wetgeving.

Een osmose tussen politiediensten en privé-bewakings- en beveiligingsdiensten is vanuit democratisch oogpunt gewoon niet te verantwoorden. De privé-bewakingssector gaat nu eenmaal voorbij aan het algemeen belang. De overheid als behoeder van het algemeen belang moet haar monopoliepositie met betrekking tot de veiligheid van de burgers handhaven. Vandaar dat enige vorm van voorzichtigheid geboden is en vandaar ook onze reserve tegenover deze eventuele samenwerking.

Ten tweede, ik wil ook het hebben over de verkeersveiligheid. Verkeersongevallen eisen op dit ogenblik nog steeds het grootste aantal slachtoffers. Het gaat ook vooral om jonge mensen. Het onderdeel verkeersongevallen werd dan ook ingrijpend bijgestuurd. De grote lijnen van een toekomstig verkeersveiligheids- en mobiliteitsplan werden opgenomen in het plan. Daarnaast werden nog concrete maatregelen voorgesteld, waarmee wij ook tevreden zijn. Ik denk hierbij aan de invoering van een zone-30 in schoolomgevingen.

Mijnheer de minister, mag ik u erop wijzen dat verkeersveiligheid ook betrekking heeft op het vervoer van gevaarlijke stoffen en goederen. Een efficiënte wetgeving en controle kunnen belangrijke instrumenten zijn om de veiligheid te land, ter zee en in de lucht te bevorderen.

Ten derde, het federaal veiligheidsplan besteedt ruime aandacht aan de milieucriminaliteit en aan aantastingen van het leefmilieu. Volgens het plan zullen er onder meer

gespecialiseerde parketmagistraten en rechters worden ingezet. Er zullen ook maatregelen worden genomen om ecologische rampen, zoals olieverontreinigingen te voorkomen. Hierbij verwijs ik naar de ramp met de tanker Erika in Bretagne.

Dankzij de verdeling van de bevoegdheden tussen de federale overheid en de gemeenschappen, worden de meeste milieu-overtredingen door de regionale overheden vastgesteld. Een gestructureerd overleg met de verschillende betrokken overheden is dus onontbeerlijk. Dit heeft ook te maken met de coördinatie en samenwerking tussen de verschillende inspectiediensten, die de naleving van de milieunormen controleren. Met milieunormen bedoel ik : normen voor producten en voor afvalvervoer, normen voor de bescherming van het zee-milieu en de normen die we ook terugvinden in het arbeidsreglement.

De geringe belangrijkheid, die bepaalde parketten hechten aan milieu-overtredingen, demotiveert de mensen die belast zijn met de controle en die hun taak au sérieux willen nemen. Daarom dring ik erop aan dat, in overeenstemming met het regeerakkoord, de organisatie van gespecialiseerde milieucellen bij het parket en gespecialiseerde kamers bij de zittende magistratuur zo spoedig mogelijk zouden kunnen worden gerealiseerd. Om de gevoeligheid voor de problematiek op te drijven, zou ik ook willen dat u dringend werk maakt van een sensibiliseringscampagne, op de universiteiten - binnenkort zijn er weer vele afgestudeerden -, maar ook bij het parket, de magistratuur en de politie. Voor de betrokkenen speelt ook de vorming een belangrijke rol, want het gaat om een specifieke materie en een ingewikkelde wetgeving.

Mijnheer de minister, in dit verband wou ik ook vragen of de organisatie van de gespecialiseerde milieucellen al een aanvang heeft genomen en of er reeds milieu-magistraten bezig zijn met de problematiek.

Bestaan er statistieken of worden er statistieken bijgehouden in verband met milieumisdrijven ? Graag kreeg ik ook een antwoord op deze vraag.

Ten slotte kan men in een geïndustrialiseerde en geglobaliseerde wereld ook niet naast de internationale strijd tegen milieucriminaliteit. De implementatie en de ratificatie van belangrijke Europese en internationale instrumenten zijn ook een wapen tegen deze vorm van criminaliteit. Ik denk hierbij onder meer aan de Convention on the Protection of the Environment Through Criminal Law, die op 9 september 1998 door de Raad van Europa werd aangenomen.

Het vierde punt betreft de georganiseerde misdaad en de witteboordencriminaliteit, waarbij ik voor dit laatste punt naar collega Jean-Pierre Viseur verwijs. Mijnheer de minister, wat de georganiseerde misdaad betreft, moet ik u niet vertellen hoe actueel deze vorm van criminaliteit is

Fauzaya Talhaoui

geworden, sedert de ontdekking van de 58 gestikte verstekelingen te Dover. De mensenhandel moet dringend en hard worden aangepakt. In het plan wordt, naar mijn bescheiden mening, nog te veel de nadruk gelegd op de studie en de analyse van het fenomeen, terwijl er toch al heel wat wetenschappelijke studies over bestaan. U zult het mij niet kwalijk nemen als ik hierbij verwijs naar mijn thuisuniversiteit, de Universiteit van Antwerpen. In deze studies wordt reeds over dat probleem nagedacht en worden de verschillende facetten ervan onderzocht.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat het betoog van mevrouw Talhaoui nuttig is op het vlak van de mensenhandel. Er wordt onderstreept waar de problemen zich eigenlijk bevinden, maar ik ben het niet volledig met haar eens. Wij vragen geen studie meer, wij vragen alleen een verfijning van de middelen die worden ingezet, omdat wij gezien hebben dat in het verleden veel te veel belang werd gehecht aan seksuele en economische uitbuiting, maar niet voldoende aan mensensmokkel. Wij hebben vastgesteld dat de evolutie en opgang van dit laatste fenomeen enorm is. Er moet op internationaal vlak tegen worden opgetreden en, indien het niet op internationaal vlak kan worden georganiseerd, dan moet het fenomeen toch minstens op Belgisch niveau kunnen worden aangepakt.

Mevrouw **Fauzaya Talhaoui** (AGALEV-ECOLO) : Misschien doelt de minister op studies gemaakt op Belgisch niveau, maar ook de UNO en de Raad van Europa hebben wel degelijk studies in die richting gedaan. Ik vermeld dit gewoon ter aanvulling. Ik wou hierbij ook verwijzen naar de aanbevelingen, zowel van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen, als van de senaatscommissie Georganiseerde misdaad.

Een stevige en coherente wetgeving en efficiënte administratieve procedures, gekoppeld aan voldoende man- en vrouwkracht en voldoende materiële middelen, zijn de geijkte instrumenten om aan dit maatschappelijk toeneemend euvel met verregaand menselijk leed en ontwrichting van de samenleving een einde te maken.

Het is dus dringend tijd voor actie, mijnheer de minister, en ook hier speelt de internationale samenwerking, zowel op politieel als op justitieel vlak, een primordiale rol. Het heeft mij altijd geïntrigeerd, mijnheer de minister, dat malafide personen, die deze georganiseerde misdaden begaan, veel gemakkelijker visa en andere administratieve formaliteiten bekomen, terwijl bonafide personen maanden en soms jaren op voorgenoemde papieren moeten wachten. Dat werpt bij mij toch vragen op over de waterdichtheid van onze administratieve procedures en de werking van ons administratief personeel.

Het vijfde punt handelt over een menselijke en snelle justitie. Het onderdeel over een menselijke en snelle justitie bevat heel wat positieve voorstellen waar wij ons

in terugvinden. Deze voorstellen beogen de gerechtelijke achterstand, die ons reeds jarenlang kwelt, weg te werken. De hervorming van de strafrechtelijke procedure, waarbij meer aandacht wordt betoond voor de rechten van de verdediging en die van de burgerlijke partijen, moet inderdaad worden voortgezet. Mijnheer de minister, wat de herdefiniëring van het strafsysteem betreft, verheug ik mij erover dat u overtuigd bent van het feit dat de gevangenisstraf niet altijd alleen zaligmakend is en dat u samen met ons overtuigd bent van de alternatieven, die rekening houden met de persoonlijkheid van de dader en de ernst van het misdrijf. Ik denk hierbij aan de strafbemiddeling en de alternatieve straffen. Deze moeten verder worden uitgewerkt en ondersteund op het gebied van personeel en middelen. Tijdens de bespreking van het wetsontwerp op de onmiddellijke verschijning heb ik gewezen op het belang dat onze fractie hecht aan deze alternatieven. Als delinquenten op hun verantwoordelijkheden worden gewezen en op het herstel van de schade, krijgt ook de justitie een menselijk gelaat.

Mijnheer de minister, in de lijn van de humanisering van de justitie, wil ik u wijzen op de schrijnende omstandigheden in onze strafinstellingen. Niet alleen word ik de laatste tijd bestookt met brieven van personen die zich ongerust maken over de gezondheidstoestand van hun familieleden-gedetineerden, maar ook internationale gezaghebbende instanties, zoals bijvoorbeeld het Europees Comité tegen Tortuur, hebben de Belgische Staat hierop reeds gewezen.

Mijnheer de minister, ten slotte blijf ik met een vragen en twijfels zitten over een aantal onderdelen van het plan. Ik denk hierbij aan het concept van de preventie. Hiervoor verwijs ik graag naar collega Grauwels. Ik maak mij ook zorgen over het naar mijn bescheiden mening niet volledig uitgewerkte onderdeel over het familiaal geweld, het zogenaamde domestic violence. Collega Coenen heeft een aantal interessante opmerkingen en voorstellen in petto om aan het familiaal misbruik paal en perk te stellen.

Gezien het uitzonderlijk belang dat onze fractie aan een globale benadering van de veiligheid hecht, vertrouwen we er op dat rekening zal worden gehouden met onze vragen, opmerkingen en bezorgdheden zodat we dit plan in alle collegialiteit kunnen volgen. Onze steun aan de motie in de commissie getuigt hiervan.

Mme **Karine Lalieux** (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, le groupe socialiste se réjouit du plan qui a été rendu public et discuté largement en commission.

En effet, ce plan est l'exécution d'un point de l'accord gouvernemental, à savoir celui relatif à une société sûre et, grâce à un travail important des différents ministres et de leurs cabinets, ce texte a pu évoluer d'une manière satisfaisante pour l'ensemble des partenaires.

Karine Lalieux

Aucun parti démocratique ne remet en question le fait que la sécurité est un droit légitime des citoyens et un devoir de l'Etat qui est tenu d'apporter à chacun un service équivalent. Il est indéniable que la confiance du citoyen dans l'Etat repose notamment sur sa capacité à lui garantir sa sécurité.

Mais il est nécessaire, pour lutter efficacement contre l'insécurité et surtout le sentiment d'insécurité, de maintenir un certain nombre de valeurs et de principes généraux tels que le respect des libertés et des droits fondamentaux des individus, la protection des personnes et des biens.

La philosophie générale d'un tel plan doit également respecter un équilibre entre la prévention, la répression et le suivi. Faire de la sécurité une priorité ne signifie pas mener une politique sécuritaire. La répression seule, aussi forte qu'elle puisse être, ne suffit pas pour garantir la sécurité de nos concitoyens.

S'il est important de concevoir une politique en matière de sécurité dans un système global qui passe certainement par une amélioration de l'efficacité de l'appareil répressif, il est plus que vital de concevoir, en amont, une politique de l'emploi, de l'intégration sociale, de l'éducation, de la réhabilitation urbaine, et de l'accessibilité aux services de l'Etat en ce compris la justice.

Ce n'est que dans cette optique que notre groupe peut soutenir le concept de gestion intégrée de la sécurité.

A cet égard, la place accordée à la prévention a largement progressé grâce à notre intervention par rapport aux premières ébauches. Mais le plan aurait pu aller plus loin encore, en prévoyant un chapitre spécifique regroupant l'ensemble des projets relatifs à la prévention et en développant plus amplement ces projets. La prévention demeure la partie congrue de ce plan. Nous espérons que grâce aux accords de coopération avec les communautés, cet aspect pourra s'améliorer, de même que résoudre les difficultés financières actuelles.

Le groupe socialiste ne conteste pas que la sanction demeure nécessaire et indispensable comme instrument subsidiaire de la régulation sociale, mais elle doit s'inscrire dans un processus d'éducation et d'intégration.

A ce titre, l'instauration des peines alternatives en peine autonome, le développement de la médiation pénale ainsi que la création d'un tribunal et d'un juge d'application des peines sont des points très importants. Ce sont des modèles qui allient davantage la répression avec une politique sociale et une optique de responsabilisation et de réconciliation sociale. Un premier pas vers ce que l'on nomme aujourd'hui une justice restauratrice.

Un autre élément positif est l'ajout, dans le plan, d'un chapitre consacré à "une administration de la justice rapide et humaine" qui intègre tant la problématique de l'accès à la justice que celle de l'arriéré judiciaire.

A cet égard, l'instauration d'un véritable système d'aide légale permettant d'assurer l'accès de la justice à tous doit être poursuivie. A ce titre, notre parti a déjà proposé et défendu le système de la mutualisation des risques judiciaires. Nous espérons qu'enfin, ce système pourra voir le jour sous cette législature et ce d'autant plus qu'il s'agit d'un point de l'accord gouvernemental.

Un autre point fondamental est la suppression des différents projets contenant une certaine privatisation de la justice. Il peut être admis que certaines activités de sécurité, telles que la surveillance des commerces, soient exécutées par des entreprises ou personnes privées, mais il est hors de question de se substituer à l'Etat dans ses missions de police ou de justice. L'Etat doit demeurer le seul garant de la puissance publique.

De même, notre groupe approuve la suppression de la tendance à la dépénalisation ou à une répression moindre de la criminalité en col blanc, le renforcement de la lutte contre la criminalité organisée ainsi que l'instauration d'un volet de lutte contre le travail au noir.

Cependant, malgré de nombreux aspects positifs, le groupe socialiste demeure inquiet vis-à-vis de certains projets ou axes envisagés. Il sera par conséquent très attentif lors de la mise en oeuvre des textes.

Ainsi, si la plate-forme de concertation peut se révéler un outil utile et efficace, nous serons cependant très vigilants, d'une part, face au risque d'instrumentalisation des recherches scientifiques et, d'autre part, quant au maintien de l'indépendance des institutions universitaires.

De même, l'Institut national de criminalistique et de criminologie est aujourd'hui un outil performant, indépendant et ayant acquis une grande expertise. Vous lui ôtez son service de criminologie, ce qui nous paraît fort regrettable. Parallèlement à cette amputation, nous souhaitons que les moyens tant humains que matériels de l'INC soient renforcés afin de répondre de manière efficace aux demandes de plus en plus nombreuses des magistrats. Quant au débat sur la banque de données et sur les expertises en matière d'ADN, il nous semble que l'INC est l'endroit désigné pour remplir ce rôle.

Si nous lisons ce texte de manière horizontale, monsieur le ministre, et que nous mettons en parallèle certains de vos projets, les députés socialistes ont la nette impression d'un renforcement du contrôle social pour certains types de délits, certains groupes cibles et certains quartiers, ce qui aboutit inévitablement à la stigmatisation de ces groupes ou de ces quartiers.

Karine Lalieux

Quelques exemples : la politique envers les noyaux durs des jeunes, le rappel immédiat de la norme et la décentralisation du parquet dans certains quartiers par le biais d'antennes de justice.

Tous ces projets mis parallèlement donnent le sentiment de voir resurgir une politique de la tolérance zéro. Or, comme vous l'avez parfaitement souligné en commission, une telle politique mène à de nombreuses dérives, discriminations et effets pervers. Notre groupe restera dès lors particulièrement vigilant pour que ces projets s'inscrivent dans un cadre strict et défini.

Il en est de même de l'idée de collaborer avec des réseaux d'information de quartier. Cela laisse craindre de nouvelles dérives malgré la suppression de la plupart des mesures d'incitation à la délation qui ouvraient grand la porte à une société de l'accusation. Dans ce domaine également, la prudence doit être de mise.

La sur-judiciarisation de certains conflits, et notamment pour les conflits intrafamiliaux et certains problèmes sexuels, fera l'objet d'une attention ferme et constructive.

S'il est clair que dans ce domaine, toutes les infractions doivent être réprimées par des sanctions sévères, les faits de moindre gravité ou certains conflits sont à résoudre par d'autres voies que le répressif. Il est primordial de faire plus amplement confiance aux acteurs psycho-sociaux, tout en leur permettant, si besoin est, de se délier sans crainte de leur secret professionnel.

Dans le domaine du suivi des délinquants sexuels, prévenir la récidive est essentiel. Les trois centres d'appui régionaux ont un rôle important et nous souhaitons que leurs moyens soient adaptés, et ce notamment au vu des demandes croissantes tant par le nombre que par la durée des traitements.

Quant à l'arriéré judiciaire et au défaut d'engagements dans les cadres existants - particulièrement à Bruxelles -, le groupe socialiste regrette qu'aucune solution ne soit envisagée dans ce texte.

Or, monsieur le ministre, vous avez promis des avancées non négligeables et rapides dans ce dossier. Certes, un projet relatif aux juges de complément est rédigé. Mais lors de la commission de la Justice du 23 mai dernier, vous avez clairement annoncé qu'il ne serait pas déposé au parlement tant qu'un accord ne serait pas intervenu sur l'ensemble du dossier et surtout sur la création d'un parquet Halle-Vilvoorde.

Pourtant, le groupe socialiste désire vivement que des solutions soient enfin dégagées, notamment par rapport aux exigences linguistiques imposées aux magistrats bruxellois, qui sont totalement inadaptées aux besoins réels de la fonction. Ces exigences découragent d'ailleurs de nombreux excellents juristes. Cette situation

est dommageable pour la qualité et l'efficacité de la justice à Bruxelles. Améliorer l'efficacité des services de police ne sert à rien si la justice ne suit pas. Nous surveillerons donc particulièrement ce dossier urgent.

En ce qui concerne la délinquance juvénile, vous introduisez la notion de proportionnalité qui renvoie de facto à un modèle sanctionnel. Nous vous rappelons que nous restons entièrement attachés au modèle protectionnel actuel. En effet, le modèle sanctionnel classique a montré toutes ses limites et ses effets pervers. S'orienter dans cette voie irait à l'encontre d'une approche progressive de la problématique de la délinquance juvénile.

Enfin, notre groupe souhaite vivement la consolidation et le développement des contrats de sécurité et de société comme contrats de prévention.

En effet, d'une part, ils ont été conçus pour apporter des réponses concrètes au sentiment d'insécurité, en tenant compte des spécificités locales et des besoins des quartiers concernés. D'autre part, ils permettent d'apporter des réponses intégrées et cohérentes tant par des mesures préventives que répressives, ce, sous la houlette des autorités locales. Il s'agit donc bien d'un pendant concret au niveau local du plan fédéral. Il serait dès lors paradoxal de recentrer les contrats uniquement sur les aspects répressifs ou de prévention policière.

Si une évaluation des dispositifs actuellement mis en place paraît indispensable, notre groupe plaide pour que ces contrats soient développés et étendus à des matières trop peu visées actuellement, comme le développement des expériences intergénérationnelles, ou encore la problématique de la violence dans les établissements scolaires, et ce, en concertation avec tous les niveaux de pouvoir concernés.

Cependant, la philosophie qui présidait à l'instauration de ces contrats reposait sur une certaine solidarité entre le pouvoir fédéral et les pouvoirs locaux et surtout sur un concept de discrimination positive. Aujourd'hui, nous sommes inquiets, car ce principe semble battu en brèche : les dernières déclarations de certains ministres font état d'une volonté d'élargir, selon des critères qui nous échappent, les contrats de sécurité et de société.

Encore une précision, la définition du concept de prévention sociale prévue dans le plan fédéral de sécurité est scindée en trois types de prévention : la prévention primaire, secondaire et tertiaire. Or, compte tenu de cette distinction et de la répartition des compétences entre le fédéral et les Communautés, le plan prévoit que le fédéral ne s'occupera que de la prévention secondaire et tertiaire, ce qui suscite une certaine crainte pour le niveau primaire, car il faudrait conclure que ces dernières mesures devront être abandonnées par manque de financement. Cela ne peut être permis.

Karine Lalieux

Enfin, nous estimons que le contexte pénitentiaire actuel mérite, au-delà des mesures proposées dans le plan, une réforme globale. C'est pourquoi nous sommes particulièrement satisfaits de l'aboutissement des travaux de la commission dénommée "Dupont", du tout prochain dépôt du rapport en commission et du débat qui s'ensuivra.

En conclusion, monsieur le ministre, le groupe socialiste est satisfait des évolutions positives apportées à ce plan et sera particulièrement attentif à sa réalisation équilibrée, à savoir un équilibre entre ses aspects préventif, répressif et de suivi.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er zijn momenten in het parlementair leven dat men zich existentiële vragen stelt over de manier waarop men thuis, aan het gezin en aan de kinderen uitleg moet verschaffen over de duur en de omvang van een debat, waarvan ik niet de indruk heb dat de passies hoog doet oplaaien.

Ik wil in eerste instantie het veiligheidsplan met heel wat goede punten belonen. Het bevat immers ook een aantal sterke punten. Het zou verkeerd zijn om, vanuit een gecrispeerde oppositiestijl, de inhoud van het veiligheidsplan af te keuren. Het plan is een goede synthese van de zaken die aan de orde zijn, de ontwikkelde pistes, de opgestarte projecten. De heer Van Parys heeft dat ook bevestigd.

Onze partij ziet deze schakels iets verfijnder dan minister Verwilghen in het veiligheidsplan heeft gerealiseerd. Een goed geïntegreerd veiligheidsbeleid begint bij de ondersteuning door de overheid van alles wat met kwaliteitsvolle relaties tussen mensen te maken heeft, met name het ondersteunen van opvoedingsprocessen en van mensen die in een opvoedingsproces tot weerbare, kritische burgers opgroeien. Bovendien moet de overheid een kansenbeleid organiseren waar bovenaan in de piramide een goede hulpverlening voor mensen met problemen primeert. Pas daarna moet de wetgever bepalen welke normen strafrechtelijk moeten worden beteugeld en wat via het repressieve apparaat als ongewenst gedrag moet worden bestreden. Daarna heeft collega Michel terecht naar verwezen. Dat staat ook in het plan. Het openbaar ministerie staat als organisatie, als onze vertegenwoordiger, in voor de opsporing en voor de bestrijding van de strafbaar gestelde fenomenen. De rechter moet dan een oordeel vellen waarna de opvolging naadloos in een straf maar ook in de begeleiding van de slachtoffers, moet aansluiten. We hebben een rijkere schakeling om een aantal stappen in het globaal veiligheidsplan te benaderen.

Mijnheer de minister, in uw plan staan heel veel studies, evaluaties en commissies. Ik heb daarvan een inventaris gemaakt en die was indrukwekkend. Een hoofdstuk werd

niet in uw veiligheidsplan opgenomen, namelijk de problematiek inzake de drugs, en dat ontkracht de geloofwaardigheid van uw plan. Immers, als er een maatschappelijk fenomeen is waarvoor u in de preventie, de vervolging en de opsporing bij prioriteit zou moeten investeren, dan is het precies het drugsfenomeen met zijn varianten van bezit tot georganiseerde criminaliteit. De drugsproblematiek is ook een belangrijke leverancier van slachtoffers en verslaafden die in de hulpverlening moeten kunnen worden opgevangen. Het drugsprobleem, dat in alle aspecten van het veiligheidsbeleid een symbool van een geïntegreerde aanpak kan zijn, komt niet in het veiligheidsplan voor.

Het wordt duidelijker, voor ons ook pijnlijker, dat men er impliciet voor kiest om deze problematiek opnieuw tussen haken te zetten, om de timing terzake reeds voor de derde keer naar het magische moment, na de gemeenteraadsverkiezingen, te verschuiven. Dan zal het parlement zich ook over euthanasie en een aantal andere hete hangijzers uitspreken. Drugs behoort ook tot dat pakket. Ik ben er nog steeds van overtuigd dat er onder de partners is afgesproken om weliswaar een stap te zetten in de richting van het gedoogbeleid maar dat dit nu niet kan gebeuren. Wij zullen zien of deze meerderheid achter de stelling blijft staan dat elk delict, elk drugsbezit door een proces-verbaal zal worden geregistreerd. Men kan natuurlijk de magische woorden zoeken om het gedoogbeleid in zijn perceptie ten overstaan van de publieke opinie te camoufleren. De juridisch-technisch harde vraag zal zijn of elk drugsfenomeen dat is geregistreerd en aanleiding gaf tot een proces-verbaal in het circuit terechtkomt.

De harde vraag zal ook zijn of er een gedoogbeleid komt op het vlak van de distributie. De ijzeren, schrikwekkende logica - die in Nederland wordt geïllustreerd - daarvan is dat er coffeeshops komen waarbij de eigen kweek vervolgens in een legaal circuit terechtkomt. Dat zullen de vragen zijn die zullen worden gesteld en dat weet de meerderheid zeer goed.

De meerderheid is het terzake trouwens niet eens en precies daarom heeft men de afspraak gemaakt om dit na de gemeenteraadsverkiezingen aan te pakken. Het druggebruik is een maatschappelijk dermate indringend probleem met een preventieve en strafrechtelijke connotatie dat ik het niet begrijp hoe men een veiligheidsplan kan opstellen zonder zich over dat probleem uit te spreken. Dit plan mist een belangrijke component : een toets op alle terreinen wordt niet vermeld.

Mijn tweede opmerking gaat eigenlijk over een Copernicaanse revolutie. Volgens mij hebben wij tijdens de vorige legislatuur een ommekeer gerealiseerd voor de politie en de justitie. Wij hebben de Grondwet gewijzigd. Wij hebben aan de magistraten gezegd dat zij korps-overste konden worden met tijdelijke mandaten, met

Karine Lalieux

evaluaties gekoppeld aan financiële incentives, met externe controle en met responsabilisering. Het moment was gekomen voor de wetgever om terzake zijn verantwoordelijkheid te nemen. Uit angst voor de implosie van de democratie hebben we dit toen samen beslist.

Ik was er toen van overtuigd dat men tijdens deze legislatuur - ongeacht de meerderheid - werk zou moeten maken van het behoorlijk bestuur in justitie en politie. Ik was ervan overtuigd dat we tijdens deze legislatuur zouden moeten starten met de re-engineering van de justitie. We moesten het bedrijf "openbaar ministerie" ten gronde reorganiseren zonder daarbij te verzanden in de "petite histoire" van elke dag - een wetje hier, een wetje daar.

Wij moeten op het vlak van het openbaar ministerie - de kern van het veiligheidsplan - meer investeren in de kwaliteit van de interne organisatie. Hoe vaak hebben we in de commissie-Dutroux niet moeten vaststellen dat er op het vlak van systemen van opvolging inzake de voorwaardelijke invrijheidstelling, evaluaties van parket-magistraten en deontologie - de manier waarop mensen normen aanvaarden en zich ernaar gedragen - iets grondig misliep in het openbaar ministerie.

Zojuist hoorde ik collega Erdman aan collega Michel zeggen dat we beter niet zouden beginnen aan een grote hervorming van het strafrecht. Ik zeg daarop in alle naïviteit dat ik had gehoopt dat het parlement en de regering in deze legislatuur het publiek duidelijk zouden hebben gemaakt dat het complexe probleem van de veiligheid een dringende hervorming vraagt van het openbaar ministerie en het gerecht in het algemeen. Dergelijke investeringen vragen veel tijd, energie en middelen. Dit betekent ook dat het parlement zich zal moeten bezighouden met dingen die voor het grote publiek vergezocht lijken. Voortbouwend op de vorige legislatuur zouden deze maatregelen echter de basis moeten vormen voor een performant bedrijf.

Ik vrees dat we geen signalen geven waaruit zou kunnen blijken dat de overheid bezig is met een kwaliteitsvolle aanpak van de noodzakelijke veranderingsprocessen die de veiligheid van de mensen beter zal garanderen. Maatregelen op het vlak van de gerechtelijke kantons zijn uitgesteld. Ik wil dit zeker niet herleiden tot een zwartwitrekening en de huidige minister daarvoor als enige verantwoordelijke aanwijzen. De justitiehuisen zijn onderbemand. Het snelrecht functioneert niet. We moeten vaststellen dat de wetgeving de werking van de Hoge Raad voor de Justitie tot in de details regelt wat heeft geleid tot een instituut dat nauwelijks een beleids marge heeft. Tijdens de vorige bespreking in deze Kamer hebben we de gelegenheid gemist om terzake enkele correcties aan te brengen. We hebben dit niet gedaan.

Benoemingen, een stand still. Wij vragen de veiligheid te garanderen van de burgers, het openbaar ministerie en de rechterlijke macht. Wij weten dat er een probleem is en wij zeggen dat wij dat dan zullen accepteren, omdat het noodzakelijk is.

Minister Marc Verwilghen : Mijnheer Vandeurzen, ik zou een korte onderbreking willen inlassen. Ik weet immers dat u eigenlijk geen metafysicus bent en probeert de problemen met veel realiteitszin te benaderen. Ik heb eens uitgerekend hoeveel plaatsen van magistratuur er open zullen komen. Ik kan natuurlijk niet in een kristallen bol zien wie zal worden uitgeschakeld door externe omstandigheden als ziekte, overlijden of wat dan ook. Ik kom in de doorlooptijd voor magistraten met ingang vanaf 2 augustus tot het parcours is beëindigd op 21 benoemingen. Dat is geen verschrikkelijk groot aantal. Ik denk dat zowel u als ik, onder de indruk van de termijn, hebben gedacht dat het om belangrijkere aantallen magistraten ging. Gelukkig is dit niet het geval. Ik zou dit willen onderstrepen omdat uit de gesprekken die ik heb gehad met de Hoge Raad voor de Justitie, meer bepaald met het oog op de inwerkingtreding hiervan op 2 augustus, is gebleken dat aan de maximumtermijnen iets kan worden gedaan. Dat kan ook door de minister van Justitie, die over zestig dagen beschikt na het laatste advies. Hij is niet verplicht die termijn op te gebruiken indien dat sneller zou kunnen. Ik heb de Hoge Raad voor de Justitie gevraagd om een gelijkaardige houding aan te nemen. Vermits het om een beperkt aantal plaatsen gaat, denk ik dat dit haalbaar moet zijn. We moeten dus niet bang zijn voor zeer lange wacht- en doorlooptermijnen. Wij hebben ze zelf geschetst en uitgerekend hoeveel ze maximaal bedragen.

Er bestaat wel een gevaar dat ik onder ogen wil zien. Als de Hoge Raad voor de Justitie de termijn laat verstrijken en geen voorstel doet, ontstaat een lacune in de wet en staan met de rug tegen de muur. Ik denk dat op dat vlak bij een eerste evaluatie van de werkzaamheden van de Hoge Raad voor de Justitie tot een correctie zal moeten worden overgegaan. Dat wordt echter bijzonder moeilijk, vermits dit raakt aan de essentie van artikel 151 van de Grondwet.

De heer Jo Vandeurzen (CVP) : Ik dank u voor deze verduidelijking. Naar aanleiding van de bespreking in de commissie van het nieuwe ontwerp op de toegang tot de magistratuur heb ik ook gevraagd om een aantal zaken eens te objectiveren. Ik ben blij met de objectivering en het aantal dat u noemt, maar nog steeds zijn een aantal kaders niet ingevuld. Ik pleit er echter voor dat, naar aanleiding bijvoorbeeld van de wet op de toegang tot de magistratuur, het parlement zou investeren in de ware kern van het probleem. Human resources management in Justitie is een zeer fundamentele zaak : daar staat of valt uw veiligheidsplan mee. Het is niet omdat men een

Jo Vandeurzen

aantal te bestrijden fenomenen heeft geïnventariseerd in een plan en over de partijen van de meerderheid heen de evenwichten in de teksten zorgvuldig heeft gedoseerd, dat aan de kern van het probleem wordt geraakt. Ik denk daarbij aan een performante justitie, een operationeel openbaar ministerie met interne kwaliteitscriteria, met metingen, met functiebeschrijvingen, met grote bedrijfseconomische imperatieven en rationaliteiten.

Wat dat betreft heb ik een zeer nare ervaring met de wet op de nationaliteit zoals die hier werd goedgekeurd. Ik versta nog altijd niet waarom deze meerderheid de bevolking durft te zeggen dat de administraties meer moeten gericht zijn op anticorruptieve instrumenten en dat wij moeten zorgen voor een gewapend bestuur, als u hier een wet durft goedkeuren waarbij u datzelfde openbaar ministerie dat uw veiligheidsplan moet waarmaken, een nationaliteitswetgeving geeft met gaten als een zeef. U legt daarin termijnen op die niet haalbaar zijn en legt het openbaar ministerie betwifelbare prioriteiten op.

U toont op dat vlak een bijzondere vorm van schizofrenie. U zegt aan de bevolking welke fenomenen u gaat bestrijden, terwijl u een wet laat goedkeuren waarvan u weet dat de termijnen niet haalbaar zijn. U zet de veiligheid van de burgers op het spel en bovendien geeft u aan het openbaar ministerie een signaal dat haaks staat op de prioriteiten die u hier predikt. Opnieuw zeg ik dat ik vrees dat het moment van de grote veranderingen, dat zo was voorbereid in de vorige legislatuur, stilaan verdwijnt.

Mijn voorlaatste punt heeft betrekking op de samenwerking tussen de gemeenschappen, de gewesten en de federale overheid. Aangaande de drugs-problematiek hebben wij een voorstel van resolutie ingediend om een samenwerkingsakkoord te sluiten. Men moet niet zeggen dat dit niet kan. Wij hebben een tekst voorbereid die illustreert dat over een dergelijk complex domein, in uitvoering van een aanbeveling die tijdens de vorige legislatuur door het parlement werd goedgekeurd, wel degelijk een akkoord tussen de gemeenschappen en de federale regering kan worden totstandgebracht.

Het probleem is dat in het veiligheidsplan de bevoegdheidsverdeling niet is geregeld en dus ook niet wie wat betaalt. Collega Van Parys heeft terecht gezegd dat het zeer vrijblijvend is wat dat betreft.

Mijnheer de minister, wij weten dat de perceptie daarover in dit land totaal verschillend is. Het is logisch dat uw plan een repressief kleurtje of geurtje moet hebben. U bent immers minister van Justitie en dat is een federale bevoegdheid. Het zou logisch zijn dat gezien de paars-groene grensoverschrijdende gedachte in ons land, de gemeenschappen spontaan zouden zeggen wat hun bijdrage is in het veiligheidsplan en welke extra inspanningen zij zullen doen op bijvoorbeeld het vlak van drugspreventie.

Vlaanderen noch Wallonië geven een dergelijk signaal. Het is ongetwijfeld de bedoeling om de preventie zo ruim te interpreteren dat het tot de bevoegdheid van het federale niveau behoort, zodat men er op federaal vlak de nodige financiële middelen voor moet mobiliseren. Dat is het probleem. We zijn ziek in het bedje waar we al zo lang ziek in zijn. Over de bevoegdheidsverdeling leeft een totaal andere perceptie in Vlaanderen dan in Wallonië.

Dat brengt mij bij mijn laatste punt, het openbaar ministerie. Mijnheer de minister, u hebt over de samenwerking tussen de gemeenschappen, de gewesten en de federale overheid heel wat in uw plan gezegd. Mijn collega heeft gesproken over het installeren van parketmagistraten die de milieudelicten gaan opsporen.

Collega's, de kern van de zaak is dat de gemeenschappen en de gewesten op het vlak van het bepalen van de prioriteiten in de opsporing en de vervolging, inspraak zouden moeten krijgen. Inzake de decreten die betrekking hebben op strafbepalingen zouden zij van het openbaar ministerie moeten eisen dat zij voor de regio waarvoor zij bevoegd zijn, de prioriteiten moeten kunnen vastleggen.

Het is dus niet de federale minister van Justitie die spontaan moet zeggen dat het milieudelict moet worden aangepakt. Het Vlaams Gewest moet van de minister van Justitie een gesprek afdwingen met het college van procureurs-generaal om te zeggen wat er moet gebeuren met onder meer de bouw misdrijven en de milieu-overtredingen. Het gaat immers om decreten en regionale bevoegdheden. Zij moeten eisen dat Justitie ook voor hen een coherent handhavingsbeleid organiseert. Zij moeten voor het openbaar ministerie de prioriteiten kunnen bepalen.

De regio's en de gemeenschappen moeten bij de totstandkoming van het veiligheidsplan worden betrokken. De kern van het veiligheidsplan, met name de performante organisatie van het openbaar ministerie, moet op een ordentelijke, transparante wijze worden georganiseerd. Wij hebben terzake een wetsvoorstel ingediend.

Het is maar een begin, want het communautaire virus is binnengedrongen in Justitie. U weet dit net zo goed als wij. Ik verwijs tevens naar de nationale orde van advocaten. Ook de bijzondere opsporingstechnieken ontsnappen er niet aan. Als men het heeft over studie en evaluatie, kennen wij als vroegere meerderheidspartij de Waalse collega's voldoende om te weten wat dat betekent.

Wij merken het in de perceptie van het beroepsgeheim. Het blijkt uit de perceptie van het drugprobleem, waarbij de wetsvoorstellen langs Franstalige kant om kwaliteitscontrole te organiseren altijd maar toenemen. In de justitie zult u aan het communautaire virus niet ontsnappen.

Jo Vandeurzen

pen. Een coherent veiligheidsbeleid, dat precies moet kunnen rekenen op de participatie van de gemeenschappen voor de grootste bijdrage in de preventie, zal niet lukken omdat daarover verschillende visies bestaan.

Om een grote hervorming door te voeren, heeft men een gouden moment nodig, een moment waarop de publieke opinie zegt: "Nu moet het gebeuren." Een moment waarop de parlementsleden beslissen dat zij niet anders kunnen dan de hervorming aan te pakken, op een ogenblik dat daartoe budgettaire marges zijn. Dat moment is begonnen met de conclusies van de commissie-Dutroux. De tekst die de grondslag vormt voor de hervorming van de politie en de justitie werd door iedereen goedgekeurd. Nu is er de budgettaire ruimte om die hervorming uit te voeren. Ik vrees echter dat dat gouden moment traag als zand tussen de vingers verdwijnt en de bereidheid om aan een performante justitie te werken, die de veiligheid van de burgers in de volgende 10 of 15 jaar kan garanderen, langzaam wegebt. De hervorming van justitie wordt opnieuw een thema zoals de andere, de tonton Tapis van de klassieke politiek. Dat is jammer genoeg niet de sfeer die nodig is voor een grote hervorming.

M. Jean-Pierre Viseur (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, je vous promets d'être l'orateur le plus bref de la soirée.

Le président : Nous verrons bien.

M. Jean-Pierre Viseur (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, lorsque j'écoute les discours de l'opposition, plus particulièrement sociale-chrétienne, il y a des moments où je trouve celle-ci un peu gonflée. En effet, Mme Milquet ose dire que le plan ne prévoit rien pour résorber l'arriéré judiciaire. Or, son parti a participé au pouvoir durant cinquante ans, période durant laquelle l'arriéré judiciaire n'a fait que croître. Et une fois que cette formation n'est plus au pouvoir, elle se permet de critiquer cet état de choses. Ne trouvez-vous pas la situation quelque peu surréaliste ?

Des choses ne devraient pas se dire, même lorsqu'on est dans l'opposition, parce qu'elles ne sont pas crédibles.

Pourtant, l'opposition a parfois raison lorsqu'elle analyse ce plan de sécurité. Il est un point sur lequel je lui donne à la fois raison et tort : c'est lorsqu'elle dit que ce plan n'est pas finançable. En effet, ce plan de sécurité n'est pas finançable, en tous cas à recettes inchangées.

Mais l'opposition a également tort quand elle dit cela parce que ce même plan de sécurité recèle en quelque sorte un pactole, un gisement de milliards. Ce gisement, c'est la lutte contre la criminalité organisée, la criminalité financière, la criminalité en col blanc et la fraude fiscale.

Pour illustrer mon propos, je cite un article de journal : "Le crime organisé a généré, en 1998, un volume d'affaires de près de 31 milliards de francs en Belgique." De qui émanent ces chiffres ? Du ministre Verwilghen lui-même, lorsqu'il présentait son rapport sur la criminalité organisée au Sénat.

C'est donc là qu'il faut aller chercher l'argent pour financer le plan de sécurité, la justice et sans doute encore d'autres projets. Il y a en effet certainement moyen d'y trouver de quoi financer tout un chapelet de mesures.

Les outils sont en place. On peut se passer d'en créer de nouveaux. La cellule de traitement des informations financières (CETIF), l'OCDEFO (ou brigade financière), l'ISI (l'inspection spéciale des impôts) et la cellule anti-corruption (l'ancien comité supérieur de contrôle) existent. Nous disposons donc de toute une série d'outils institutionnels. Nous avons aussi des moyens légistiques. Je pense, par exemple, à la convention de Strasbourg à propos des confiscations.

Donc, que faut-il faire maintenant ? Nous devons à la fois donner les moyens en hommes et en matériel nécessaires au bon fonctionnement de tous ces outils institutionnels. Et sur le plan légistique, les moyens doivent probablement encore être affinés : en matière de confiscation, il faut que l'on puisse opérer par équivalences, ou créer le délit d'escroquerie fiscale, qui n'existe pas aujourd'hui. Il faut peut-être aussi donner la qualité d'officier de police judiciaire aux agents de niveau 1 de l'inspection spéciale des impôts.

Monsieur le ministre, le titre paru dans la presse au moment où vous avez présenté votre rapport au Sénat, à savoir "Le crime paie toujours en Belgique", devait à l'époque être interprété comme le fait que cela rapporte d'être criminel. Je crois que si l'on met l'accent sur ces matières-là, il faudra dorénavant comprendre ceci : le crime paie à chaque fois qu'il est poursuivi en Belgique. En effet, si vous optez pour une tolérance zéro en matières de crime organisé et de délinquance financière, je puis vous dire que tous les écologistes vous soutiendront.

De heer Daniël Vanpoucke (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn bondig betoog beperkt zich tot de verhouding van het federaal veiligheids- en detentieplan tot andere plannen die werden aangekondigd in het kader van de politiehervorming, namelijk het nationaal veiligheidsplan en de zonale veiligheidsplannen.

Het federaal veiligheids- en detentieplan zal van doorslaggevende aard zijn voor de inhoud van het nationaal veiligheidsplan dat jaarlijks moet worden opgesteld door de ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie.

Daniël Vanpoucke

Het nationaal veiligheidsplan zal echter niet alleen de opdrachten en de prioritaire doelstellingen van de federale politie omvatten, maar zal eveneens de rode draad zijn voor de redactie van de zonale veiligheidsplannen.

Terecht wordt in het federaal veiligheids- en detentieplan opgemerkt dat bij de opstelling van een zonaal veiligheidsplan, niet alleen rekening moet worden gehouden met de prioriteiten uit het nationaal veiligheidsplan, maar dat ook voldoende ruimte moet worden geboden om specifiek in te spelen op de zonale veiligheidsbehoeftes. Het bestaan van een federaal veiligheids- en detentieplan houdt in dat van start kan worden gegaan met de redactie van het nationaal veiligheidsplan en van de zonale veiligheidsplannen.

Mijnheer de minister, welke timing werd terzake vooropgesteld ? Werd hieromtrent reeds overleg gepleegd tussen beide ministers of bleven de besprekingen beperkt tot werkgroep II ? Welke resultaten boekte deze werkgroep ?

In het federaal veiligheids- en detentieplan wordt terecht opgemerkt dat de lokale overheden, in het bijzonder de burgemeesters, een belangrijke rol vervullen bij de redactie van de zonale veiligheidsplannen. Gelet op het recent geformuleerde ongenoegen van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten in verband met de politiehervorming, had ik graag geweten of thans rekening zal worden gehouden met de inbreng van de lokale overheden, bij de uitwerking van de methodologie voor het opstellen van de zonale veiligheidsplannen.

Hoewel volgens de bepalingen van het federaal veiligheids- en detentieplan de lokale overheden een belangrijke verantwoordelijkheid dragen bij de redactie van de zonale veiligheidsplannen, werden zij niet vertegenwoordigd in de tien werkgroepen die de politiehervorming moeten voorbereiden en implementeren.

Wil de regering dat de politiehervorming daadwerkelijk ook door de bestuurlijke overheden wordt gedragen, dan kan zij onmogelijk de verantwoordelijkheden op lokaal vlak blijven negeren. Bij herhaling reeds beklemtoonden de leden van onze fractie dat, zonder een efficiënte politiestructuur die wordt gedragen en gesteund door alle betrokkenen, elk initiatief inzake veiligheid is gedoemd om te mislukken.

Voorts, mijnheer de minister, herhaal ik dat voldoende manschappen vereist zijn om het plan met succes te kunnen uitvoeren. Niet in het minst is er dringend nood aan duidelijkheid omtrent het aantal manschappen dat ter beschikking zal worden gesteld van de lokale overheden.

Het zonaal veiligheidsplan is immers een contract dat moet worden nageleefd. Dat is enkel mogelijk als ook de capaciteit voorhanden is om dit contract succesvol uit te

voeren. Het is in dat verband opvallend dat de notie basispolitiezorg niet in het veiligheidsplan wordt opgenomen. Nochtans is de invulling van dit begrip noodzakelijk om de nodige capaciteit op het lokale niveau te bepalen en om de doelstelling meer blauw op straat te krijgen, te realiseren.

Tenslotte is het plan vrij onduidelijk over het verdere lot van de stads- of de buurtwachten, die in sommige steden zijn ingezet. In het plan wordt enkel vermeld dat deze wachten geen alternatief zijn voor de agent die zijn ronde doet. Hoe zal de functie van wijkagent worden gehervat zodra de oprichting van deze wachten overbodig zou worden ? Is er al een profiel van die nieuwe wijkagent opgesteld ? Welke nieuwe taken zal hij krijgen ? Volgens welke parameters zal het aantal nieuwe wijkagenten worden vastgelegd ?

Mijnheer de voorzitter, dit plan bevat lovenswaardige initiatieven. De politie-ambtenaren moeten deze echter efficiënt kunnen uitvoeren. Daarom moet de implementatie van de politiehervorming gelijke tred houden met de uitvoering van het voorliggend plan.

Mme Marie-Thérèse Coenen (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je voudrais m'exprimer sur l'étiquette de la lutte contre la violence. J'aime bien l'idée de M. Erdman qui suggère que ce plan serve à ce que chacun et chacune puissent avoir le droit de vivre dans une société où l'on se sent bien.

J'aimerais attirer votre attention sur une forme de violence qui ne fait pas la une des journaux mais remplit les colonnes des faits divers, celle qui se passe dans l'intimité de la famille. Elle n'est pas considérée comme un problème, parce qu'elle ne menace pas la sécurité générale. Pourtant, elle est quotidienne.

Dans le cadre du plan de sécurité, un point traite de la question de la violence dans les familles. Mais ce sujet mériterait, me semble-t-il, un peu plus que les dix-neuf lignes qui y sont consacrées. Je me permets donc de proposer quelques pistes de réflexion et de travail pour creuser davantage cette problématique de la violence au sein des familles.

Tout d'abord, il faut éviter de faire un amalgame entre toutes les victimes et toutes les catégories de victimes au sein de la famille. Sur un plan scientifique et conceptuel, je plaide pour que l'on ne mélange pas les femmes adultes avec les handicapés, les personnes âgées avec les enfants. Chaque catégorie de victimes de violence mérite une attention particulière et des réponses respectives.

Voici une deuxième proposition pour améliorer ce projet 19 : elle concerne l'élément statistique. Et je puis vous assurer, monsieur le ministre, que cela ne vous coûtera

Marie-Thérèse Coenen

pas un franc. Il s'agirait de se doter d'outils d'analyse et pour qu'ils puissent servir à cette problématique particulière de la violence au sein des ménages, de la famille, il faudrait simplement "sexuer" les chiffres, savoir qui sont les victimes, qui sont les auteurs de violence. Lorsqu'on pourra mieux définir la problématique et la mesurer, l'on améliorera aussi les outils d'intervention.

Sur le plan préventif, l'éducation est un facteur très important pour lutter contre la violence au sein de la famille. M. Erdman et plusieurs intervenants l'ont souligné : il est particulièrement important de travailler en coopération avec les Communautés, puisque c'est de leur compétence. Il existe un champ énorme de travail pour lutter contre la violence dans la famille.

Au plan fédéral également, on peut aller de l'avant et l'on peut mener des campagnes de sensibilisation et d'information pour rendre cette problématique plus visible. Il serait important à travers les campagnes de sensibilisation de montrer que la violence qui s'exerce dans la sphère privée est un délit, que l'homme qui bat sa femme commet un crime.

L'Etat peut également améliorer son outil législatif. J'ai été interpellée par l'intervention de M. Michel et par son désir de modifier le code pénal. J'ai quelques propositions à lui faire d'ailleurs pour rajeunir ce code pénal qui est profondément inégalitaire dans sa source et dans sa conception du 19ème siècle. Mais des lois existent et il convient de les appliquer.

Ainsi disposons-nous, depuis 1998, de la loi réprimant les violences intraconjugales. Pourtant, dans la réalité, cette dernière ne se trouve pas appliquée et le nombre de plaintes laissées sans suite peut parfois mener à des situations dramatiques. A titre d'exemple, rappelons-nous que le jury de la Cour d'assises de Mons a acquitté une femme, ce 20 juin, accusée du meurtre de son mari au motif que celle-ci avait elle-même été, durant de nombreuses années, la victime des coups et sévices de la part de son conjoint et que les nombreuses plaintes qu'elle avait pourtant déposées étaient restées sans suite.

A mon sens, c'est justement à ce niveau que la politique doit intervenir et il vous appartient, monsieur le ministre, d'inviter les parquets à prendre beaucoup plus au sérieux pareilles plaintes et de garantir de la sorte une meilleure protection des victimes.

Enfin, en matière de lutte contre les violences physiques ou sexuelles à l'intérieur de la famille, je trouve qu'il serait opportun - comme on a pu le faire, du reste, à l'encontre d'autres types de délinquance - de prévoir des mesures répressives plus contraignantes, de simplifier les procédures judiciaires, d'assurer un strict respect des jugements concernant la famille. De même, je profite de cette intervention pour plaider à nouveau en faveur de la

création d'un fonds de créances alimentaires au sein de votre ministère. Cet outil peut paraître insignifiant, mais je suis pourtant sûre qu'il pourrait enrayer la précarisation des ménages, lutter contre le chantage et la violence au sein de couples en crise.

Monsieur le ministre, je rêve que l'on puisse disposer, pour la fin de cette législature - et ce, au crédit de ce plan de sécurité - d'une opération de tolérance zéro relativement aux violences qui s'exercent au sein de la famille.

Mevrouw Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het veiligheidsplan kan niet klagen over een gebrek aan belangstelling. De talrijke sprekers die vandaag deze tribune hebben beklommen, bewijzen dat.

Het veiligheidsplan heeft een brede discussie tweegebracht over de samenleving waarin we in de toekomst willen leven. We kunnen wel zeggen dat de derde versie een vooruitgang is ten opzichte van de eerste. Er wordt immers meer nadruk gelegd op het evenwicht tussen preventie, repressie en nazorg. Bovendien wordt uitdrukkelijk gesteld dat er federale bevoegdheden en gemeenschapsbevoegdheden zijn. Het gaat immers niet op dat het veiligheidsplan een project inzake de jeugddelinquentie bevat maar met betrekking tot de preventie alleen maar verwijst naar het onderwijs. Er moeten met het onderwijs goede afspraken gemaakt worden. Als dat niet gebeurt, dreigt de zorg voor preventie verloren te gaan.

Dit plan wil eveneens een antwoord bieden op een groeiend gevoel van onveiligheid. De overheid heeft de plicht haar burgers te beschermen en in te staan voor de veiligheid. Zij moet de orde kunnen bewaren en de wetten doen respecteren. Het onveiligheidsgevoel heeft een sterk subjectieve kant. Burgers voelen zich bedreigd door de in het straatbeeld aanwezige rondhangende jongeren in de buurt van verwaarloosde huizen. Men voelt zich bedreigd als men geconfronteerd wordt met bedelaars en leuders en met vormen van onbeleefdheid. Deze fenomenen verstoren de rust en het beeld van de welvaartsstaat. Agressief gedrag wordt niet steeds op dezelfde manier beoordeeld. Als volwassenen met elkaar op de vuist gaan in het verkeer, schrijft men dat toe aan de stress. Als volwassenen na het voetbal amok maken, noemt men dit een gevolg van feestvieren. Als jongeren of kinderen op een zomeravond op straat blijven napraten, heet dit overlast. Als jongeren met heel velen samen een festival bijwonen, loopt dit meestal rustig af.

Onveiligheid en dreigend gevaar zijn echter niet in de sterkste mate in het straatbeeld aanwezig, maar veeleer in het sluipend gif van de georganiseerde misdaad dat onze instellingen, onze samenleving en onze rechtsstaat aantast. De maffia is niet altijd zichtbaar en nadrukkelijk in het straatbeeld aanwezig zoals men ons in de films wil

Kristien Grauwels

doen geloven. Men gebruikt veel subtielere vormen die veel moeilijker te ontdekken en te bestrijden zijn. Als het veiligheidsplan de georganiseerde misdaad wil aanpakken, moeten de bestrijding van de maffia een prioriteit zijn.

In het verleden heeft de overheid veiligheidscontracten gesloten om de steden te ondersteunen. Deze veiligheidscontracten hebben veel extra middelen gevergd, zorgden voor meer werkgelegenheid en meer politie. De veiligheidscontracten hebben echter niet altijd het gewenste resultaat opgeleverd. Integendeel, het is gebleken dat steden met een veiligheidscontract het slechter deden dan de andere. De minister van Binnenlandse Zaken heeft, ons inziens terecht, beslist een evaluatie van de contracten te maken. Misschien is dat de reden waarom er over de veiligheidscontracten zo weinig terug te vinden is in het veiligheidsplan.

Inzake de veiligheidscontracten is er sprake van politio-nale en van sociale preventie. Ik ga wat dieper in op dit laatste. Sociale preventie gaat over hulpverlening met als bedoeling crimineel gedrag af te remmen. Bij de evaluatie van de veiligheidscontracten moet er een oplossing komen voor de positie van de straathoekwerkers, een oud en gekend probleem.

Het probleem is gisteren trouwens nog aangekaart in de commissie voor de Justitie. Straathoekwerkers doen aan preventie in het kader van veiligheidscontracten. Zij hebben een specifieke taak. Het is hun doel om in contact te komen met hen die niet meer bereikt worden door de gekende sociale diensten en de maatschappelijke werkers. Zij bouwen een vertrouwensband op met mensen die in de problemen zitten en proberen hen opnieuw te integreren in een sociaal netwerk en in het maatschappelijk leven. Hun werk is moeizaam en het is niet spectaculair. De resultaten zijn niet altijd gemakkelijk in statistieken te vatten. Hun impact op een leven kan zeer bepalend zijn, soms is het zelfs de laatste kans.

Straathoekwerkers zijn gebonden door het beroepsgeheim. Doordat ze soms in contact komen met verslaafden, mensen aan de rand van de samenleving of de criminaliteit, vernemen ze soms geheime informatie. Het beroepsgeheim van de straathoekwerkers schept soms problemen en verkeerde verwachtingen in de contacten met de politie en het parket. Deze laatsten verwachten soms dat de vertrouwelijke informatie die straathoekwerkers verwerven, wordt doorgegeven en kan worden gebruikt.

In dit conflict is er geen eenvoudige oplossing voorhanden. Dit conflict illustreert hoe preventie en repressie mekaar raken en toch moeten samengaan. Ik kan me best voorstellen dat straathoekwerkers, politie en Justitie kunnen bijstaan in het aangeven van tendensen en in het voorspellen van gevaren.

Ik kom tot de laatste opmerking. De instelling die opgericht is om de veiligheidscontracten te onderhandelen en mee te evalueren, wordt niet vermeld bij het stuk over de veiligheidscontracten. Als het Vast Secretariaat voor het Preventiebeleid wordt aangehaald, is dat in negatieve zin om aan te geven dat het niet beantwoordt aan de verwachtingen. Er wordt gesteld dat de ondersteuning voor het preventiebeleid beter moet. Het Vast Secretariaat zou nochtans het instrument kunnen zijn om garantie te waarborgen voor de aandacht die men aan preventie geeft.

Mijnheer de minister, collega's, met mijn uiteenzetting heb ik willen aantonen dat voor ons preventie voorop moet staan. Het gaat dan niet enkel over preventie in de technische zin zoals bijvoorbeeld een winkel uitrusten met een alarmsysteem dat rechtstreeks in contact staat met de politie. Het gaat ook over de mensen die het sociale werk doen, zoals straathoekwerkers en sociale werkers. Zij rekenen ook op ons.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, degenen die van spanning en emoties houden, zullen vanaf 18.00 uur eerder hun gading gevonden hebben in Nederlanders en Italianen die op zoek zijn naar de golden goal, dan in het debat dat we hier gevoerd hebben. Nochtans gaat het hier over een essentieel maatschappelijk debat waarvan de waarde niet mag onderschat worden. Het legt eigenlijk een plooi in de wijze waarop wij onze maatschappij willen organiseren.

Zowel voor de democratie, voor de federale regering als voor mezelf als minister van Justitie is een belangrijke dag aangebroken. Ik zeg dit niet in een vorm van triomfalisme, het is ook niet euforisch bedoeld. Ik zeg het daarentegen met fierheid en nederigheid. Fierheid wanneer ik het heb over het feit dat de regering er in slaagt om een van de prioriteiten die ze in haar regeringsprogramma heeft neergeschreven, te realiseren. Nederigheid omdat - zoals het door verschillende sprekers van meerderheid en oppositie is aangehaald - het zware werk nu pas moet beginnen.

Eindelijk hebben we een veiligheidsplan, waarmee ons land zich bij het peloton van landen voegt, die de inspanning hebben gedaan om de veiligheid tastbaar te verbeteren.

On pourrait peut-être s'interroger sur le libellé de ce plan. Tout au long des débats, j'ai entendu que les termes "sûreté" et "sécurité" recouvraient des notions tout à fait différentes.

Au travers des interventions d'aujourd'hui et de celles des membres des commissions de la Justice de la Chambre et du Sénat, je constate que nous avons progressé vers une meilleure entente.

Marc Verwilghen

Le niveau intellectuel des débats, aussi bien dans les commissions mixtes qu'aujourd'hui en séance plénière, a été très élevé.

Pour les partis démocratiques, il est essentiel de se pencher en toute liberté d'esprit sur ce thème.

In mijn uiteenzetting zal ik de aandacht vestigen op vier punten. Ik zal dat ook vrij bondig doen, want het is niet de bedoeling dat ik het debat in de commissie voor de Justitie herneem. Dit betekent niet dat ik de vragen van de parlementsleden niet belangrijk zou vinden. Ze zullen trouwens steeds moeten worden herhaald bij de uitvoering van het plan. Het veiligheids- en detentieplan is immers niet statisch, maar voortdurend in beweging. Het zal steeds opnieuw moeten worden geëvalueerd.

Mijnheer de voorzitter, ik zal ingaan op de realisatie van het federaal veiligheids- en detentieplan, het belang ervan voor het veiligheidsbeleid en de inhoudelijke opbouw, om te eindigen met enkele persoonlijke bemerkingen die ik eraan vastknoop.

Voorafgaandelijk laat ik opmerken dat de benaming van het plan, "Federaal veiligheids- en detentieplan", volgens mij niet de lading dekt, maar, zoals Shakespeare het al zei "What's in a name"? De naam is voor mij niet het essentiële, wel de inhoud en de uitvoering ervan.

Ik heb er reeds aan herinnerd dat in het federaal regeerakkoord "Een brug naar de 21ste eeuw" een hoofdstuk werd gewijd aan de veilige samenleving. Daarin krijg ik van de federale regering de opdracht om, ten eerste, een veiligheidsplan op te stellen, ten tweede, een nieuw strafuitvoerings- en gevangenisbeleid uit te werken en, ten derde, te komen tot een snelle en humane rechtspleging. Ik heb dan ook geprobeerd die drie taken concreet gestalte te geven in het federaal veiligheids- en detentieplan. Vandaar dat er een groot verschil bestaat tussen het oorspronkelijk document dat op 21 december door de federale regering werd besproken, het op 10 januari van dit jaar gepresenteerde werkdocument en de uiteindelijke tekst. Ik kan alleen maar zeggen dat het plan dankzij de medewerking van eenieder - dat is normaal als het gaat om de veiligheid, wat een taak is voor iedereen - aan maturiteit en sterkte heeft gewonnen.

Over dit plan werd niet alleen in de federale regering beraadslaagd; er werd ook overleg gepleegd met de ministers-presidenten van de gemeenschappen en de gewesten.

Cela ne nous a pas suffi, nous avons aussi demandé l'avis de plusieurs instances que j'ai déjà citées lors du mini-débat.

Nous avons interrogé les acteurs de terrain, soit de la magistrature comme le collège des procureurs généraux, soit du département de la Justice - je pense ici à l'Institut national de criminalistique et de criminologie et au ser-

vice de politique criminelle -, soit des services de police - la gendarmerie, la police judiciaire, la police communale, la Sûreté, le service des étrangers, pour ne pas parler des autorités départementales comme le Secrétariat permanent à la prévention, l'Institut belge de la sécurité routière, les douanes, l'Inspection spéciale des impôts et le Centre pour l'égalité des chances.

Voor de uitvoering van dit federaal veiligheids- en detentieplan hebben al deze diensten hun opmerkingen kenbaar gemaakt om een volledig, constructief plan te kunnen creëren.

De vraag naar de functie van het federaal veiligheids- en detentieplan is eigenlijk cruciaal. Wat willen we ermee bereiken? Wat beogen we ermee? Het plan is een blauwdruk voor een ruimer beleidskader voor het strafrechtelijk beleid. Misschien is het symbolisch dat net vandaag het College van Procureurs-Generaal heeft plaats gevonden. We kwamen tot een eerste ontwerp voor de samenwerking tussen de minister, het college van procureurs-generaal en de dienst van het strafrechtelijk beleid. Samen zullen zij gestalte geven aan dit strafrechtelijk beleid, onder meer door de omzetting van het federaal veiligheidsplan en ook door het te sturen in de richting van de politieplannen, zoals deze werden bepaald door de wet van 7 december 1998. Het artikel 4 van die wet nodigt ons namelijk uit een nationaal veiligheidsplan op te stellen en het artikel 35 nodigt ons uit een zonaal veiligheidsplan op te stellen.

Natuurlijk hebben niet gewacht tot dit instrument klaar was. Ik heb de procureurs des Konings van de vijf belangrijkste steden van dit land uitgenodigd om mij hun prioriteiten te laten kennen op drie beleidsdomeinen. Ik wou van hen vernemen welke aanpak van de georganiseerde criminaliteit, de jeugddelinquentie en de straatcriminaliteit zij voorstelden. Ieder van hen heeft deze oefening gemaakt, alsof het ging om de vertaling van het strafrechtelijk beleid in het gerechtelijk arrondissement waar zij zullen instaan voor het vervolgingsbeleid. Dit vervolgingsbeleid zal op zijn beurt model staan voor het opsporingsbeleid.

Volgens alle collega's die vandaag gesproken hebben - op één na - is de opbouw van het federaal veiligheids- en detentieplan gebaseerd op algemeen aanvaarde principes. Deze principes worden vertaald in de integrale veiligheidszorg en in de keten met drie schakels. Eerst komt de belangrijkste schakel, de preventie. Daarna komt de repressie, die als een ultiem middel moet worden beschouwd. Als onmisbaar sluitstuk komt de nazorg.

Het feit dat de federale regering de inspanning heeft gedaan om haar verantwoordelijkheid terzake op te nemen, staat niet los van de bevoegdheden die aan de gemeenschappen en de gewesten werden toegewezen. Ik leg er nogmaals de nadruk op dat de federale regering deze bevoegdheden wenst te respecteren.

Marc Verwilghen

Het plan is wetenschappelijk onderbouwd. Het heeft twee doelstellingen : de daadwerkelijke daling van alle vormen van criminaliteit en de wezenlijke verhoging van de ophelderingsgraad van misdrijven. Toen we deze doelstellingen vooropstelden, zorgden we terzelfdertijd voor een projectmatige aanpak, gekoppeld aan een wetenschappelijke ondersteuning. We zorgden tevens voor een meting van de projecten om de werkelijke vooruitgang in de praktijk te kunnen vaststellen.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : De doelstellingen - dat is in de commissie ook al eens door de CVP en daarstraks ook door mezelf aangehaald - werden in het oorspronkelijk veiligheidsplan van de VLD gekwantificeerd volgens de aangiften, de feiten. Hoewel ook andere factoren daarin meespelen, kan men er toch naar streven dat de ophelderingsgraad stelselmatig wordt verhoogd door het aantal uitgevoerde interventies, de verhoging van de middelen en dergelijke meer. Streeft u nog altijd naar een ernstige verhoging van die ophelderingsgraad, die men op een of andere manier in percentages kan uitdrukken, of is dat voor u volkomen bijkomstig ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer Laeremans, het is niet omdat men een cijfer vooropstelt, dat men bij het halen van dit cijfer effectief zou kunnen zeggen dat men een bijzonder grote vooruitgang heeft geboekt. Laat ons zeggen dat wij geen cijfer hebben gekozen, niet om achteraf niet met een mislukking te worden geconfronteerd, maar omwille van het feit dat er een aantal elementen zijn waarvan wij zeer moeilijk op voorhand het slaagpercentage kunnen inschatten.

Het spreekt voor zich dat iedereen, en ik bedoel daarmee, boven de partijgrenzen en communautaire spanningen heen, hoopt dat de nieuwe geïntegreerde politie inderdaad het maximale resultaat kan afleveren. Het lijkt mij even evident dat wie de verantwoordelijkheid draagt voor het departement van Justitie hoopt dat het openbaar ministerie in alle mogelijke facetten van haar optreden effectief en op de best mogelijke wijze opereert. De feiten zullen aantonen of wij inderdaad een vooruitgang op dit gebied boeken. Het is door de verschillende sprekers aangehaald - ik vind dat hoegenaamd geen kritiek, maar beschouw het als een terechte opmerking - dat de hervorming slechts zal kunnen slagen indien iedereen zijn medewerking verleent. Met iedereen bedoel ik niet alleen alle departementen van de federale overheid, maar ook de departementen van de lokale, de gewestelijke en de gemeenschapsoverheden. Ik heb het hier ook over de diensten die het in de praktijk zullen moeten waarmaken. Deze diensten - de laatste spreker heeft het nog onderstreept - betreffen niet alleen de politie en niet alleen de justitie, maar ook de straathoekwerkers, degenen die in de preventiesector werken en er de noden

proberen te lenigen die kunnen worden gelenigd. Ik spreek ook over degenen die zich met de nazorg zullen bezighouden op het ogenblik dat veroordelingen zijn uitgesproken.

Wij hebben in elk geval drie prioriteiten naar voren geschoven. Een van de prioriteiten betreft de snelle en de humane rechtspleging, maar hebben ook prioriteiten gelegd in zelf gekozen items.

Le programme fédéral prévoit les délits avec violence, le crime organisé, la criminalité en col blanc, la traite et l'exploitation des êtres humains, les délits sexuels, la délinquance juvénile et le hooliganisme. Je conçois que deux thèmes n'aient pas été abordés de façon définitive dans ce plan. Pour cette raison, le plan n'est pas encore définitif ni complet. L'approche des nuisances et criminalités liées à la drogue est essentielle, comme celle des accidents de circulation ayant entraîné des lésions corporelles.

Le gouvernement a convenu que les ministres qui ont une responsabilité dans ces domaines auraient un rôle-clé dans l'élaboration de ce plan. Cela me semble tout à fait normal en raison de leurs compétences.

Les moyens d'action sont également connus. Il s'agira d'une police moderne. On prévoit une simplification du droit pénal et une amélioration de la procédure pénale. Je suis très heureux d'entendre qu'un jeune parlementaire ait exprimé sa volonté d'aborder ce thème. Même si un collègue rusé nous a averti que nous risquions de nous écrouler en nous chargeant d'une tâche trop lourde, je crois que nous avons adopté la bonne attitude. Évidemment, le parlement devra prendre la relève, mais il peut compter sur mon soutien et celui de mon administration pour l'aider dans sa tâche. Je suis en effet persuadé qu'une réforme de cette envergure doit être entreprise par le parlement.

Ik verheug mij over de steun die wij ook van de oppositiepartijen hebben gekregen. Als ik de uiteenzettingen van de heren Vandeurzen en Van Parys goed heb begrepen, hebben zij hun medewerking betuigd.

Bij de actiemiddelen blijf ik ook nog even stilstaan bij het versterken van de strafbemiddeling en de alternatieve straffen. Tussendoor geef ik mee dat in het huidige debat dat in Frankrijk plaatsvindt mevrouw Digoux zich moest verantwoorden voor het parlement. Zij heeft toen meegedeeld dat intussen 67% van de strafzaken wordt afgehandeld met een versnelde procedure maar dat dit tegelijkertijd ook een vermenigvuldiging met drie van de alternatieve straffen en de strafbemiddeling opgeleverd heeft. Dit toont duidelijk aan dat het ene middel het andere niet uitsluit. Integendeel, beide kunnen perfect samengaan. U zult zich herinneren dat bij ons gesprek

Marc Verwilghen

met de Franse magistraten Lille als voorbeeld van een grootstad genomen werd en dat daar toen een cijfer van 20% aan de orde was. Dit blijkt intussen met drie te zijn vermenigvuldigd. Als u wil, kan ik u deze gegevens bezorgen.

De bestrijding van de corruptie en de oprichting van een federale anticorruptiedienst, het normstellend optreden, de internationale samenwerking en het blokkeren en in beslag nemen van de criminele vermogens en een efficiënte inning van de geldboetes blijven hoe dan ook actiemiddelen op zich. Ze moeten juist de mogelijkheid scheppen om de keuzes die door de regering zijn gemaakt in te vullen. Persoonlijk blijf ik bij de stelling dat ik binnen de prioriteiten voor Justitie in elk geval over mijn prioriteiten zal blijven waken. Het gaat ten eerste om de aanpak van de jeugddelinquentie. Er moet geïnvesteerd worden in onze jeugd en de begeleiding moet dus maximaal zijn. Ten tweede gaat het om de stads-criminaliteit, dit omwille van de leefbaarheid van onze steden. Tot slot gaat het om de georganiseerde misdaad in al haar afgeleide vormen.

Ik had gezegd dat ik zou afronden met enkele persoonlijke opmerkingen. Ik moet dan even teruggrijpen naar de besprekingen die wij in de commissie voor de Justitie hebben gehad. Ik heb toen gemerkt dat drie thema's naar voren gekomen zijn. Ze zijn hier ook vandaag weer aan bod gekomen. Het gaat om de timing, de kostprijs en het vaderschap van het federaal plan. Ik zal even kort stilstaan bij elk van deze onderwerpen.

Met betrekking tot de timing wens ik uitdrukkelijk te verklaren dat ik mijzelf voor de projecten die onder mijn bevoegdheid vallen een stringente timing zal opleggen. U zult dit gemakkelijk kunnen volgen omdat ik mijn administratie de opdracht heb gegeven een driejaren-programma Justitie op te stellen. Daarin zult u kunnen vaststellen welke projecten ik op welke termijn en tegen welke kostprijs zal uitwerken. Het is evident dat ik geen arbitraire timing kan opleggen aan mijn collega-ministers van de federale regering, laat staan aan die van de gemeenschaps- of gewestregeringen. Ik meen dat iedereen zijn verantwoordelijkheid moet opnemen en dat het voor het parlement perfect mogelijk zal zijn om één en ander van nabij te volgen.

Wat de kostprijs betreft, heb ik met mijn kabinet een berekening gemaakt. Ik weet dat een aantal van de voorliggende projecten geen investering vereisen terwijl anderen reeds opgenomen zijn in de begroting voor 2000 en een groot aantal nog moet worden begroot. Dat is ook de reden waarom ik, net als mijn voorgangers, gevraagd heb om dit te vertalen in een meerjarenplan voor Justitie.

Ik heb het bedrag van 15 miljard aangehaald omdat dit zo uit de planning naar voren kwam.

De burger heeft recht op veiligheid. Dat is het recht van ieder mens. Hij heeft ook het recht om die veiligheid van de overheid, van de rechtsstaat af te dwingen. Als de federale regering dit veiligheidsplan ernstig neemt, moet ze ook kleur bekennen op het ogenblik dat de cijfers zullen worden begroot.

Tot slot heb ik nog een laatste opmerking inzake het vaderschap.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, er werd reeds in de commissie en nadien in een aparte commissie over de begroting van dit plan gesproken. Het is echter de eerste keer dat u over een cijfer terzake spreekt.

Minister **Marc Verwilghen** : Ik heb dit cijfer reeds in de gemeenschappelijke commissie voor de Justitie uitgesproken.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Is dit het cijfer voor het komende begrotingsjaar of is dit een cijfer op langere termijn met betrekking tot het meerjarenplan ?

Minister **Marc Verwilghen** : Dit cijfer heeft betrekking heeft op het voorgestelde meerjarenplan. Mijnheer Laeremans, ik wil beklemtonen dat er nog andere zaken op het vlak van de justitie moeten worden gerealiseerd die los van het veiligheidsplan staan. Ik heb het nu alleen over de begroting van de projecten in het veiligheidsplan en alleen deze projecten die mijns inziens op het domein van de justitie betrekking hebben.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Tijdens de bespreking van de begroting streefde u ernaar om voor het volgende begrotingsjaar een verhoging van 15 miljard frank te realiseren.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer Laeremans, ik weet doorgaans wat ik zeg. Het veiligheidsplan heeft wel een andere invulling in tijd en begroting, maar dat neemt niet weg dat de andere projecten die het departement van Justitie moet realiseren en die niet in het veiligheidsplan zijn opgenomen, niet ter sprake zouden komen.

Ik wil een laatste opmerking inzake het vaderschap maken. Ik weet dat bepaalde vaderschappen graag worden opgenomen en dat men andere vaderschappen niet graag op zich neemt. Ik wil, zonder enige pretentie, opmerken - zonder een vergelijking met het veiligheidsplan te maken - dat er natuurlijk overwinningen zijn die vele vaders kennen. In de nederlaag staat men echter alleen. De woorden van de heer Arlacchi hebben voor mij echter de meest waardevolle basis. De heer Arlacchi is in de Commissie voor de Justitie op bezoek is geweest en houdt zich voor de Verenigde Naties bezig met de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit. Hij heeft in elk

Marc Verwilghen

geval zijn felicitaties aan de Belgische regering betuigd omwille van de planning die hij inzake het federaal veiligheids- en detentieplan leerde kennen. Ik denk dat dit, ook in deze context, mag worden onderstreept.

Met betrekking tot het veiligheidsplan weet ik dat talrijke interkabinettenvergaderingen hebben plaatsgevonden met de eerste minister, de vice-eerste ministers, de ministers bevoegd voor Binnenlandse Zaken, voor het Grootstedelijk Beleid en voor Justitie en met de ministers-presidenten. Deze vergaderingen werden door professor Cools geleid die het initiële werkdocument heeft opgesteld en afgewerkt. Als iemand een vaderschap wil claimen, kan en mag dit duidelijk hier in het halfroond worden gezegd.

Mijnheer de voorzitter, ik denk dat elke rechtgeaarde democraat zich straks in een stemming over dit plan zal kunnen uitspreken. Ik kom zelf uit het parlement. Ik respecteer dit parlement, zijn werkzaamheden en de middelen die ter beschikking van de parlementsleden worden gesteld. Het gaat mijns inziens om meer dan de loutere tekst van de resolutie. Het gaat om de inhoud en de realisatie van het plan. Ik beschouw de resolutie als het symbool dat men gebruikt om iets te veruitwendigen, als het uiteindelijke hart en de geest van het veiligheidsplan. Ik hoop dan ook dat dit plan de goedkeuring van de meerderheid van de leden kan wegdragen.

Het is in elk geval met enige fierheid maar zeker ook met nederigheid dat ik zeg dat het werk voor deze meerderheid nu pas echt begint.

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

La discussion est close.

Vier voorstellen van resolutie werden ingediend in de volgende chronologische volgorde (716/3) :

- een eerste door de heren Tony Van Parys, Servais Verherstraeten en Jo Vandeurzen;
- een tweede door de heren Bert Schoofs en Bart Laeremans;
- een derde door de heren Fred Erdman, Thierry Giet en Vincent Decroly en mevrouw Karine Lalieux en de heren Claude Desmedt, Charles Michel en Hugo Coveliers;
- een vierde door de heer Jean-Jacques Viseur.

Quatre propositions de résolution ont été déposées dans l'ordre chronologique suivant (716/3) :

- une première par MM. Tony Van Parys, Servais Verherstraeten et Jo Vandeurzen;
- une deuxième par MM. Bert Schoofs et Bart Laeremans;

- une troisième par MM. Fred Erdman, Thierry Giet et Vincent Decroly et Mme Karine Lalieux et MM. Claude Desmedt, Charles Michel et Hugo Coveliers;

- une quatrième par M. Jean-Jacques Viseur.

De stemming over deze voorstellen van resolutie zal later plaatsvinden.

Le vote sur ces propositions de résolution aura lieu ultérieurement.

Collega's, ik denk dat wij ernstig gedebatteerd hebben en dat sommigen straks voor de stemmingen nog het woord kunnen nemen alhoewel mij dit niet echt nodig lijkt.

Ik laat ook het verslag uitdelen van onze vergadering van vandaag tot 17.30 uur.

Vous allez recevoir les annales, dites vertes, jusqu'à 17.30 heures. Je remercie également le compte rendu analytique qui nous remettra demain matin l'ensemble de la séance d'aujourd'hui.

(De heer Jef Valkeniers fluistert de voorzitter in het oor dat er in de match Nederland-Italië ondertussen penalty's worden getrapt)

Ik onderbreek niet voor de penalty's. De werkzaamheden in het parlement krijgen voorrang.

S'ils ne viennent pas, tant pis.

Mme **Joëlle Milquet** (PSC) : Monsieur le président, pourriez-vous nous accorder cinq minutes de suspension pour les penalties ?

Le **président** : Je vais laisser le temps, non aux joueurs, mais aux membres de la Chambre de nous rejoindre mais, malgré les événements sportifs du jour, certains groupes sont présents sur les bancs à 60 ou à 80 % !

Collega's, we gaan straks over tot de stemmingen.

Inoverwegingneming van voorstellen

Prise en considération de propositions

Aan de orde is de inoverwegingneming van een reeks voorstellen waarvan de lijst als bijlage gaat.

Geen bezwaar ? *(Nee)*

De inoverwegingneming is aangenomen.

L'ordre du jour appelle la prise en considération d'une série de propositions dont la liste est reprise en annexe.
Pas d'observation ? (*Non*)

La prise en considération est adoptée.

Ordre des travaux

Regeling van de werkzaamheden

Il semble y avoir un consensus pour suspendre pendant cinq minutes.

La séance est suspendue.

De vergadering is geschorst.

- *La séance est suspendue à 20.35 heures.*

- *De vergadering wordt geschorst om 20.35 uur.*

- *La séance est reprise à 20.45 heures.*

- *De vergadering wordt hervat om 20.45 uur.*

La séance est reprise.

De vergadering is hervat.

Als een fractie een schorsing vraagt, dan wordt deze toegekend. Ik heb een vraag tot schorsing gekregen van de PSC en heb dus een schorsing toegestaan. De reden is mij minder bekend.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik wil toch mijn verontwaardiging uiten over het feit dat de Kamer niet gewoon haar werkzaamheden heeft kunnen voortzetten.

De **voorzitter** : Ik durf aan deze houding geen hoedanigheidswoord toekennen.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik vind dat alle democratische partijen zouden moeten protesteren.

De **voorzitter** : Ik ben hier alleen gebleven met enkele charmante dames.

Mevrouw **Simonne Leen** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik vind het werkelijk een schande voor het veiligheidsplan, ik vind het een schande voor de democratie, ik vind het een schande voor alle ouders die naar huis moesten gaan omdat hun kinderen wachten met hun rapport. Misschien kunnen wij alle parlementairen een videorecorder schenken, zodat wij de volgende keer niet moeten schorsen voor het voetbal.

Votes

Stemmingen

Motions déposées en conclusion de l'interpellation de Mme Greta D'Hondt sur "les 'piliers des pensions' et plus particulièrement le développement du 'second pilier'" (n° 419)

Moties ingediend tot besluit van de interpellatie van mevrouw Greta D'Hondt over "de 'pensioenpijlers' en meer in het bijzonder de uitbouw van de 'tweede pijler'" (nr. 419)

Cette interpellation a été développée en réunion publique de la commission des Affaires sociales du 20 juin 2000.

Deze interpellatie werd gehouden in de openbare vergadering van de commissie voor de Sociale Zaken van 20 juni 2000.

Deux motions ont été déposées (n° 25/103) :

- une motion de recommandation a été déposée par Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et M. Luc Goutry;

- une motion pure et simple a été déposée par Mme Pierrette Cahay-André et MM. Joos Wauters, Jan Peeters et Filip Anthuenis.

Twee moties werden ingediend (nr. 25/103) :

- een motie van aanbeveling werd ingediend door de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heer Luc Goutry;

- een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Pierrette Cahay-André en de heren Joos Wauters, Jan Peeters en Filip Anthuenis.

La motion pure et simple ayant la priorité de droit, je mets cette motion aux voix.

Daar de eenvoudige motie van rechtswege voorrang heeft, breng ik deze motie in stemming.

Vraagt iemand het woord voor een stemverklaring ?

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit is geen strafschoep, dit is een opbouw vanuit het middenveld.

Mijn interpellatie aan minister Vandenbroucke had als doel te vernemen hoe ver de regering staat met de uitvoering van de in het regeerakkoord ingeschreven uitbouw van de tweede pijler van de pensioenen. Ik citeer : "De regering zal in het kader van sectorale CAO's opgerichte pensioenfondsen in de tweede pijler met vorming van collectieve kapitalisatiesystemen aanmoedigen door ze ook buiten de loonnorm toe te laten". In onze interpellatie beklemtoonden wij dat op korte termijn een duidelijk politiek signaal of initiatief noodzakelijk is,

Greta D'Hondt

vooral in het kader van het zich op gang trekkende sociaal overleg over nieuwe interprofessionele en sectorale akkoorden. Indien dit nu niet op korte termijn gebeurt, dreigt een periode van twee jaar verloren te gaan. Ik zal u het antwoord van minister Vandenbroucke niet voorlezen, maar verwijs daarvoor naar de Handelingen. Hij antwoordde mij dat ik volledig gelijk had en dat, mocht het van hem alleen afhangen, dit zou gebeuren voor het parlementair reces.

De mening van minister Vandenbroucke is belangrijk, ook voor mij. Hij verklaarde echter dat de regering de discussie nog moest voeren en daarom hebben wij een motie van aanbeveling ingediend die letterlijk de tekst van het regeerakkoord overneemt en die er op aandringt dat de regering onverwijld maatregelen neemt om hiertoe een wettelijk kader te creëren. Dit is geen overdreven aandringen, want binnen twee weken gaan wij in parlementair reces. Nochtans, collega's, dienden de meerderheidspartijen een eenvoudige motie in. In het pensioendossier hebben alle meerderheidspartijen deze week het vertrouwen van de leerkrachten verspeeld. U kunt ook nog het vertrouwen verspelen van alle andere loon- en weddetrekkenden aan wie u in het regeerakkoord beloftes deed over de uitbouw van de tweede pensioenpijler en dit via in sectorale CAO's opgerichte pensioenfondsen met vorming van collectieve kapitalisatiesystemen. Als u de motie van aanbeveling wegstemt, zullen niet alleen de leerkrachten u hun vertrouwen ontnemen, maar ook andere grote groepen van werknemers.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik zal het kort houden. Ik zou willen penetreren vanuit de voorlijn.

Mevrouw D'Hondt, het heeft weinig zin om moties te steunen die letterlijk in het regeerakkoord staan. Wij zijn het er volledig mee eens, maar het staat in het regeerakkoord. Wat is dan de zin van het ondertekenen van een motie ? Daarom ondertekenen wij de eenvoudige motie.

De **voorzitter** : Begin van de stemming / Début du vote.

Heeft iedereen gestemd en zijn stem gecontroleerd ? /
Tout le monde a-t-il voté et vérifié son vote ?

Einde van de stemming / Fin du vote.

Uitslag van de stemming / Résultat du vote.

(stemming/vote 1)			
<i>Oui</i>	69		<i>Ja</i>
<i>Non</i>	35		<i>Nee</i>
<i>Abstentions</i>	7		<i>Onthoudingen</i>
<i>Total</i>	111		<i>Totaal</i>

La motion pure et simple est adoptée. Par conséquent, la motion de recommandation est caduque.

De eenvoudige motie is aangenomen. Bijgevolg vervalt de motie van aanbeveling.

Reden van onthouding ?

Raison d'abstention ?

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Ik heb een stemafpraak met mevrouw Fientje Moerman voor deze en de volgende stemmingen.

M. **Raymond Langendries** (PSC) : J'ai pairé avec M. Fred Erdman.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Ik heb een stemafpraak met de heer Stef Goris voor deze en de volgende stemmingen.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Ik heb een stemafpraak met de heer Mark Eyskens voor deze en de volgende stemmingen.

De heer **Jozef Van Eetvelt** (CVP) : Ik heb een stemafpraak met de heer Yvon Harmegnies voor deze en de volgende stemmingen.

Mevrouw **Els Van Weert** (VU&ID) : Ik heb een stemafpraak met mevrouw Magda De Meyer voor deze en de volgende stemmingen.

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 2, eerste lid, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (overgezonden door de Senaat) (519/4)

Projet de loi modifiant l'article 2, alinéa 1er, de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population et aux cartes d'identité et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques (transmis par le Sénat) (519/4)

Vraagt iemand het woord voor een stemverklaring ?
(Nee)

Quelqu'un demande-t-il la parole pour une déclaration avant le vote ? (Non)

Begin van de stemming / Début du vote.

Heeft iedereen gestemd en zijn stem gecontroleerd ? /
Tout le monde a-t-il voté et vérifié son vote ?

Einde van de stemming / Fin du vote.

Els Van Weert

Uitslag van de stemming / Résultat du vote.

<i>(stemming/vote 2)</i>			
<i>Oui</i>	111		<i>Ja</i>
<i>Non</i>	0		<i>Nee</i>
<i>Abstentions</i>	0	<i>Onthoudingen</i>	
<i>Total</i>	111	<i>Totaal</i>	

En conséquence, la Chambre adopte le projet de loi. Il sera renvoyé au Sénat.

Bijgevolg neemt de Kamer het wetsontwerp aan. Het zal naar de Senaat worden teruggezonden. **(519/5)**

Wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois tot wijziging van artikel 72, 5°, van de nieuwe gemeentewet (652/1)

Proposition de loi de M. Geert Bourgeois modifiant l'article 72, 5°, de la nouvelle loi communale (652/1)

Vraagt iemand het woord voor een stemverklaring ? *(Nee)*

Quelqu'un demande-t-il la parole pour une déclaration avant le vote ? *(Non)*

Begin van de stemming / Début du vote.

Heeft iedereen gestemd en zijn stem gecontroleerd ? / Tout le monde a-t-il voté et vérifié son vote ?

Einde van de stemming / Fin du vote.

Uitslag van de stemming / Résultat du vote.

<i>(stemming/vote 3)</i>			
<i>Oui</i>	111		<i>Ja</i>
<i>Non</i>	0		<i>Nee</i>
<i>Abstentions</i>	0	<i>Onthoudingen</i>	
<i>Total</i>	111	<i>Totaal</i>	

En conséquence, la Chambre adopte la proposition de loi. Elle sera transmise en tant que projet au Sénat.

Bijgevolg neemt de Kamer het wetsvoorstel aan. Het zal als ontwerp aan de Senaat worden overgezonden. **(652/3)**

Wetsvoorstel van de heer Hugo Coveliers tot wijziging van artikel 1ter van de wet van 6 augustus 1931 houdende vaststelling van de onverenigbaarheden en ontzeggingen betreffende de ministers, gewezen ministers en ministers van Staat, alsmede de leden en de gewezen leden van de wetgevende Kamers (665/1)

Proposition de loi de M. Hugo Coveliers modifiant l'article 1er ter de la loi du 6 août 1931 établissant des incompatibilités et interdictions concernant les ministres, anciens ministres et ministres d'Etat, ainsi que les membres et anciens membres des Chambres législatives (665/1)

Vraagt iemand het woord voor een stemverklaring ? *(Nee)*

Quelqu'un demande-t-il la parole pour une déclaration avant le vote ? *(Non)*

Begin van de stemming / Début du vote.

Heeft iedereen gestemd en zijn stem gecontroleerd ? / Tout le monde a-t-il voté et vérifié son vote ?

Einde van de stemming / Fin du vote.

Uitslag van de stemming / Résultat du vote.

<i>(stemming/vote 4)</i>			
<i>Oui</i>	69		<i>Ja</i>
<i>Non</i>	5		<i>Nee</i>
<i>Abstentions</i>	38	<i>Onthoudingen</i>	
<i>Total</i>	112	<i>Totaal</i>	

En conséquence, la Chambre adopte la proposition de loi. Elle sera transmise en tant que projet au Sénat.

Bijgevolg neemt de Kamer het wetsvoorstel aan. Het zal als ontwerp aan de Senaat worden overgezonden. **(665/3)**

Reden van onthouding ?

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wij hebben ons onthouden om redenen ten gronde. Toch wil ik opmerken dat de meerderheid in globo de goedheid kan hebben om stemafspraken te maken, waaraan wij ons houden, maar dat door de vijf of zes stemafspraken die werden gemaakt omdat de meerderheid anders niet in aantal zou zijn, onze goedheid zeer zwaar op de proef wordt gesteld. Ik zou de meerderheid dus willen oproepen om haar gedrag te beteren.

De **voorzitter** : Ik heb dat nog horen zeggen, maar u hebt gelijk.

Collega's, dit is het vijftiende of zestiende wetsvoorstel dat wij hier goedkeuren.

De heer **Paul Tant** (CVP) : Misschien bij gebrek aan ontwerpen !

De **voorzitter** : Ik dacht dat het te wijten was aan de hoedanigheid van de voorstellen, mijnheer Tant.

oorstel van resolutie van de heer Jef Valkeniers inzake de landhervormingen in Zimbabwe (643/4)

Proposition de résolution de M. Jef Valkeniers relative aux réformes agraires au Zimbabwe (643/4)

Vraagt iemand het woord voor een stemverklaring ? (Nee)

Quelqu'un demande-t-il la parole pour une déclaration avant le vote ? (Non)

Begin van de stemming / Début du vote.

Heeft iedereen gestemd en zijn stem gecontroleerd ? / Tout le monde a-t-il voté et vérifié son vote ?

Einde van de stemming / Fin du vote.

Uitslag van de stemming / Résultat du vote.

(stemming/vote 5)			
<i>Oui</i>	112		<i>Ja</i>
<i>Non</i>	0		<i>Nee</i>
<i>Abstentions</i>	0		<i>Onthoudingen</i>
<i>Total</i>	112		<i>Totaal</i>

En conséquence, la Chambre adopte la proposition de résolution. Elle sera transmise au gouvernement.

Bijgevolg neemt de Kamer het voorstel van resolutie aan. Het zal aan de regering worden overgezonden. **(643/5)**

Voorstel van resolutie van de heer Ferdy Willems betreffende de tegen de Koerdische PKK-leider Öcalan uitgesproken doodstraf (21/8)

Proposition de résolution de M. Ferdy Willems relative à la condamnation à mort prononcée à l'encontre du leader kurde du PKK, M. Öcalan (21/8)

Vraagt iemand het woord voor een stemverklaring ? (Nee)

Quelqu'un demande-t-il la parole pour une déclaration avant le vote ? (Non)

Begin van de stemming / Début du vote.

Heeft iedereen gestemd en zijn stem gecontroleerd ? / Tout le monde a-t-il voté et vérifié son vote ?

Einde van de stemming / Fin du vote.

Uitslag van de stemming / Résultat du vote.

(stemming/vote 6)			
<i>Oui</i>	102		<i>Ja</i>
<i>Non</i>	0		<i>Nee</i>
<i>Abstentions</i>	10		<i>Onthoudingen</i>
<i>Total</i>	112		<i>Totaal</i>

En conséquence, la Chambre adopte la proposition de résolution. Elle sera transmise au gouvernement.

Bijgevolg neemt de Kamer het voorstel van resolutie aan. Het zal aan de regering worden overgezonden. **(21/9)**

Voorstel van resolutie van mevrouw Claudine Drion c.s. betreffende het standpunt van België in de verhoudingen tussen de Europese Unie en de Staat Israël (399/1)

Proposition de résolution de Mme Claudine Drion et consorts relative à la position de la Belgique dans les relations entre l'Union européenne et l'Etat d'Israël (399/1)

Vraagt iemand het woord voor een stemverklaring ? (Nee)

Quelqu'un demande-t-il la parole pour une déclaration avant le vote ? (Non)

Begin van de stemming / Début du vote.

Heeft iedereen gestemd en zijn stem gecontroleerd ? / Tout le monde a-t-il voté et vérifié son vote ?

Einde van de stemming / Fin du vote.

Uitslag van de stemming / Résultat du vote.

(stemming/vote 7)			
<i>Oui</i>	112		<i>Ja</i>
<i>Non</i>	0		<i>Nee</i>
<i>Abstentions</i>	0		<i>Onthoudingen</i>
<i>Total</i>	112		<i>Totaal</i>

En conséquence, la Chambre adopte la proposition de résolution. Elle sera transmise au gouvernement.

Bijgevolg neemt de Kamer het voorstel van resolutie aan. Het zal aan de regering worden overgezonden. **(399/3)**

Voorstel van resolutie van de heer Lode Vanoost betreffende Leonard Peltier, strijder voor de mensenrechten van de Noord-Amerikaanse autochtone volkeren (nieuw opschrift) (483/4)

Proposition de résolution de M. Lode Vanoost relative à Leonard Peltier, militant des droits de l'homme des peuples autochtones d'Amérique du Nord (nouveau intitulé) (483/4)

Vraagt iemand het woord voor een stemverklaring ? (Nee)

Quelqu'un demande-t-il la parole pour une déclaration avant le vote ? (Non)

Begin van de stemming / Début du vote.

Heeft iedereen gestemd en zijn stem gecontroleerd ? / Tout le monde a-t-il voté et vérifié son vote ?

Einde van de stemming / Fin du vote.

Uitslag van de stemming / Résultat du vote.

(stemming/vote 8)		
<i>Oui</i>	112	<i>Ja</i>
<i>Non</i>	0	<i>Nee</i>
<i>Abstentions</i>	0	<i>Onthoudingen</i>
<i>Total</i>	112	<i>Totaal</i>

En conséquence, la Chambre adopte la proposition de résolution. Elle sera transmise au gouvernement.

Bijgevolg neemt de Kamer het voorstel van resolutie aan. Het zal aan de regering worden overgezonden. **(483/5)**

Voorstellen van resolutie ingediend in het kader van het debat over het federaal veiligheids- en detentieplan (716/3)

Propositions de résolution déposées dans le cadre du débat sur le plan fédéral de sécurité et de politique pénitentiaire (716/3)

1. Voorstel van resolutie van de heren Tony Van Parys, Servais Verherstraeten en Jo Vandeuren

1. Proposition de résolution de MM. Tony Van Parys, Servais Verherstraeten et Jo Vandeuren

Vraagt iemand het woord voor een stemverklaring ? (Nee)

Quelqu'un demande-t-il la parole pour une déclaration avant le vote ? (Non)

Begin van de stemming / Début du vote.

Heeft iedereen gestemd en zijn stem gecontroleerd ? / Tout le monde a-t-il voté et vérifié son vote ?

Einde van de stemming / Fin du vote.

Uitslag van de stemming / Résultat du vote.

(stemming/vote 9)		
<i>Oui</i>	24	<i>Ja</i>
<i>Non</i>	71	<i>Nee</i>
<i>Abstentions</i>	18	<i>Onthoudingen</i>
<i>Total</i>	113	<i>Totaal</i>

La première proposition de résolution est rejetée. Par conséquent, la Chambre peut se prononcer sur la deuxième proposition de résolution.

Het eerste voorstel van resolutie is verworpen. Bijgevolg kan de Kamer zich uitspreken over het tweede voorstel van resolutie.

2. Voorstel van resolutie van de heren Bert Schoofs en Bart Laeremans

2. Proposition de résolution de MM. Bert Schoofs et Bart Laeremans

Vraagt iemand het woord voor een stemverklaring ? (Nee)

Quelqu'un demande-t-il la parole pour une déclaration avant le vote ? (Non)

Begin van de stemming / Début du vote.

Heeft iedereen gestemd en zijn stem gecontroleerd ? / Tout le monde a-t-il voté et vérifié son vote ?

Einde van de stemming / Fin du vote.

Uitslag van de stemming / Résultat du vote.

(stemming/vote 10)		
<i>Oui</i>	11	<i>Ja</i>
<i>Non</i>	101	<i>Nee</i>
<i>Abstentions</i>	1	<i>Onthoudingen</i>
<i>Total</i>	113	<i>Totaal</i>

La deuxième proposition de résolution est rejetée. Par conséquent, la Chambre peut se prononcer sur la troisième proposition de résolution.

Het tweede voorstel van resolutie is verworpen. Bijgevolg kan de Kamer zich uitspreken over het derde voorstel van resolutie.

3. Voorstel van resolutie van de heren Fred Erdman, Thierry Giet en Vincent Decroly en mevrouw Karine Lalieux en de heren Claude Desmedt, Charles Michel en Hugo Coveliers

3. Proposition de résolution de MM. Fred Erdman, Thierry Giet et Vincent Decroly et Mme Karine Lalieux et MM. Claude Desmedt, Charles Michel et Hugo Coveliers

Vraagt iemand het woord voor een stemverklaring ?
(Nee)

Quelqu'un demande-t-il la parole pour une déclaration avant le vote ? (Non)

Begin van de stemming / Début du vote.

Heeft iedereen gestemd en zijn stem gecontroleerd ? /
Tout le monde a-t-il voté et vérifié son vote ?

Einde van de stemming / Fin du vote.

Uitslag van de stemming / Résultat du vote.

(stemming/vote 11)

<i>Oui</i>	<i>71</i>	<i>Ja</i>
<i>Non</i>	<i>31</i>	<i>Nee</i>
<i>Abstentions</i>	<i>11</i>	<i>Onthoudingen</i>
<i>Total</i>	<i>113</i>	<i>Totaal</i>

La troisième proposition de résolution est adoptée. Elle sera transmise au gouvernement.

Het derde voorstel van resolutie is aangenomen. Het zal aan de regering worden overgezonden. **(716/4)**

La quatrième proposition de résolution est donc caduque.

Aldus vervalt het vierde voorstel van resolutie.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

- *La séance est levée à 21.02 heures. Prochaine séance plénière jeudi 6 juillet 2000 à 14.15 heures.*

- *De vergadering wordt gesloten om 21.02 uur. Volgende plenaire vergadering donderdag 6 juli 2000 om 14.15 uur.*

BIJLAGE

PLENAIRE VERGADERING
DONDERDAG 29 JUNI 2000

STEMMINGEN*Detail van de naamstemmingen*

De uitslag van elke naamstemming alsmede de verklaringen na sluiting van de stemming worden vermeld in het corpus van het "Beknopt Verslag" en van de "Parlementaire Handelingen"

ANNEXE

SEANCE PLENIERE
JEUDI 29 JUIN 2000

VOTES*Détail des votes nominatifs*

Le résultat de chaque vote nominatif ainsi que les déclarations après vote figurent dans le corps du "Compte rendu analytique" et des "Annales parlementaires"

Vote nominatif n° 1 - Naamstemming nr. 1

Ont répondu oui - Voor hebben gestemd :

Les membres-De leden : Anthuenis, Avontroodt, Bacquelaine, Bartholomeeussen, Barzin, Bonte, Burgeon, Cahay-André, Canon, Chabot, Chastel, Coenen, Collard, Cortois, Coveliers, Dardenne, De Block, Decroly, De Croo, de Donnéa, Dehu, Delizée, Denis, Descheemaeker, Desimpel, Desmedt, Douifi, Dufour, Eeman, Eerdeken, Frédéric, Gerkens, Giet, Gilkinet, Grauwels, Herzé, Hove, Janssens, Laenens, Lahaye, Lalieux, Lansens, Larcier, Leen, Lenssen, Michel, Minne, Moriau, Peeters, Pelzer-Salandra, Philtjens, Schellens, Seghin, Smets Tony, Talhaoui, Tavernier, Timmermans, Van Aperen, Van Campenhout, Vandenhove, van der Hooft, Van der Maelen, Van Grootenbrulle, Vanvelthoven, van Weddingen, Verlinde, Viseur Jean-Pierre, Wauthier, Yerna.

Ont répondu non - Tegen hebben gestemd :

Les membres-De leden : Borginon, Bouteca, Brepoels, Creyf, De Clerck, De Man, Detremmerie, D'Hondt Greta, Féret, Goutry, Goyvaerts, Grafé, Hendrickx, Laeremans, Lefevre, Leterme, Milquet, Mortelmans, Pieters Dirk, Pieters Trees, Pinxten, Poncelet, Schauvliege, Schoofs, Smets André, Spinnewyn, Tastenhoye, Van de Castele, Van den Broeck, Van den Eynde, Vandeuren, Van Peel, Van Rompuy, Verherstraeten, Willems.

Se sont abstenus - Hebben zich onthouden :

Les membres-De leden : Langendries, Valkeniers, Van Eetvelt, Van Hoorebeke, Van Parys, Vanpoucke, Van Weert.

Vote nominatif n° 2 - Naamstemming nr. 2

Ont répondu oui - Voor hebben gestemd :

Les membres-De leden : Anthuenis, Avontroodt, Bacquelaine, Bartholomeeussen, Barzin, Bonte, Borginon, Bouteca, Brepoels, Burgeon, Cahay-André, Canon, Chabot, Chastel, Coenen, Collard, Cortois, Coveliers, Creyf, Dardenne, De Block, Decroly, De Croo, de Donnéa, Dehu, Delizée, De Man, Denis, Descheemaeker, Desimpel, Desmedt, Detremmerie, D'Hondt Greta, Douifi, Dufour, Eeman, Eerdeken, Féret, Frédéric, Gerkens, Giet, Gilkinet, Goutry, Goyvaerts, Grafé, Grauwels, Hendrickx, Herzé, Hove, Janssens, Laenens, Laeremans, Lahaye, Lalieux, Langendries, Lansens, Larcier, Leen, Lefevre, Lenssen, Leterme, Michel, Milquet, Minne, Moriau, Mortelmans, Peeters, Pelzer-Salandra, Philtjens, Pieters Dirk, Pieters Trees, Pinxten, Poncelet, Schauvliege, Schellens, Schoofs, Seghin, Smets André, Smets Tony, Spinnewyn, Talhaoui, Tant, Tastenhoye, Tavernier, Timmermans, Valkeniers, Van Aperen, Van Campenhout, Van de Castele, Van den Broeck, Van den Eynde, Vandenhove, van der Hooft, Van der Maelen, Vandeuren, Van Eetvelt, Van Grootenbrulle, Van Hoorebeke, Van Parys, Van Peel, Vanpoucke, Van Rompuy, Vanvelthoven, van Weddingen, Van Weert, Verherstraeten, Verlinde, Viseur Jean-Pierre, Wauthier, Willems, Yerna.

Ont répondu non - Tegen hebben gestemd :

Personne - Niemand.

Se sont abstenus - Hebben zich onthouden :

Personne - Niemand.

Vote nominatif n° 3 - Naamstemming nr. 3

Ont répondu oui - Voor hebben gestemd :

Les membres-De leden : Anthuenis, Avontroodt, Bacquelaine, Bartholomeeussen, Barzin, Bonte, Borginon, Bouteica, Brepoels, Burgeon, Cahay-André, Canon, Chabot, Chastel, Coenen, Collard, Cortois, Coveliers, Creyf, Dardenne, De Block, Decroly, De Croo, de Donnée, Dehu, Delizée, De Man, Denis, Descheemaeker, Desimpel, Desmedt, Detremmerie, D'Hondt Greta, Douifi, Dufour, Eeman, Eerdekens, Féret, Frédéric, Gerkens, Giet, Gilkinet, Goutry, Goyvaerts, Grafé, Grauwels, Hendrickx, Herzet, Hove, Janssens, Laenens, Laeremans, Lahaye, Lalieux, Langendries, Lansens, Larcier, Leen, Lefevre, Lenssen, Leterme, Michel, Milquet, Minne, Moriau, Mortelmans, Peeters, Pelzer-Salandra, Philtjens, Pieters Dirk, Pieters Trees, Pinxten, Poncelet, Schauvliege, Schellens, Schoofs, Seghin, Smets André, Smets Tony, Spinnewyn, Talhaoui, Tant, Tastenhoye, Tavernier, Timmermans, Valkeniers, Van Aperen, Van Campenhout, Van de Castele, Van den Broeck, Van den Eynde, Vandenhove, van der Hooft, Van der Maelen, Vandeurzen, Van Eetvelt, Van Grootenbrulle, Van Hoorebeke, Van Parys, Van Peel, Vanpoucke, Van Rompuy, Vanvelthoven, van Weddingen, Van Weert, Verherstraeten, Verlinde, Viseur Jean-Pierre, Wauthier, Willems, Yerna.

Ont répondu non - Tegen hebben gestemd :

Personne - Niemand.

Se sont abstenus - Hebben zich onthouden :

Personne - Niemand.

Vote nominatif n° 4 - Naamstemming nr. 4

Ont répondu oui - Voor hebben gestemd :

Les membres-De leden : Anthuenis, Avontroodt, Bacquelaine, Bartholomeeussen, Barzin, Bonte, Bouteica, Burgeon, Cahay-André, Canon, Chabot, Chastel, Collard, Cortois, Coveliers, De Block, De Croo, de Donnée, Dehu, Delizée, De Man, Denis, Desimpel, Desmedt, Douifi, Dufour, Eeman, Eerdekens, Féret, Frédéric, Gerkens, Giet, Goyvaerts, Herzet, Hove, Janssens, Laeremans, Lahaye, Lalieux, Lansens, Larcier, Leen, Lenssen, Maingain, Michel, Moriau, Mortelmans, Peeters, Philtjens, Schellens, Schoofs, Seghin, Smets Tony, Spinnewyn, Tastenhoye, Timmermans, Van Aperen, Van Campenhout, Van den Broeck, Van den Eynde, Vandenhove, van der Hooft, Van der Maelen, Van Grootenbrulle, Vanvelthoven, van Weddingen, Verlinde, Wauthier, Yerna.

Ont répondu non - Tegen hebben gestemd :

Les membres-De leden : Borginon, Brepoels, Van de Castele, Van Hoorebeke, Willems.

Se sont abstenus - Hebben zich onthouden :

Les membres-De leden : Coenen, Creyf, Dardenne, Decroly, Descheemaeker, Detremmerie, D'Hondt Greta, Gilkinet, Goutry, Grafé, Grauwels, Hendrickx, Laenens, Langendries, Lefevre, Leterme, Milquet, Minne, Pelzer-Salandra, Pieters Dirk, Pieters Trees, Pinxten, Poncelet, Schauvliege, Smets André, Talhaoui, Tant, Tavernier, Valkeniers, Vandeurzen, Van Eetvelt, Van Parys, Van Peel, Vanpoucke, Van Rompuy, Van Weert, Verherstraeten, Viseur Jean-Pierre.

Vote nominatif n° 5 - Naamstemming nr. 5

Ont répondu oui - Voor hebben gestemd :

Les membres-De leden : Anthuenis, Avontroodt, Bacquelaine, Bartholomeeussen, Barzin, Bonte, Borginon, Bouteica, Brepoels, Burgeon, Cahay-André, Canon, Chabot, Chastel, Coenen, Collard, Cortois, Coveliers, Creyf, Dardenne, De Block, Decroly, De Croo, de Donnée, Dehu, Delizée, De Man, Denis, Descheemaeker, Desimpel, Desmedt, Detremmerie, D'Hondt Greta, Douifi, Dufour, Eeman, Eerdekens, Féret, Frédéric, Gerkens, Giet, Gilkinet, Goutry, Goyvaerts, Grafé, Grauwels, Hendrickx, Herzet, Hove, Janssens, Laenens, Laeremans, Lahaye, Lalieux, Langendries, Lansens, Larcier, Leen, Lefevre, Lenssen, Leterme, Maingain, Michel, Milquet, Minne, Moriau, Mortelmans, Peeters, Pelzer-Salandra, Philtjens, Pieters Dirk, Pieters Trees, Pinxten, Poncelet, Schauvliege, Schellens, Schoofs, Seghin, Smets André, Smets Tony, Spinnewyn, Talhaoui, Tant, Tastenhoye, Tavernier, Timmermans, Valkeniers, Van Aperen, Van Campenhout, Van de Castele, Van den Broeck, Van den Eynde, Vandenhove, van der Hooft, Van der Maelen, Vandeurzen, Van Eetvelt, Van Grootenbrulle, Van Hoorebeke, Van Parys, Van Peel, Vanpoucke, Van Rompuy, Vanvelthoven, van Weddingen, Van Weert, Verherstraeten, Verlinde, Viseur Jean-Pierre, Wauthier, Willems, Yerna.

Ont répondu non - Tegen hebben gestemd :

Personne - Niemand.

Se sont abstenus - Hebben zich onthouden :

Personne - Niemand.

Vote nominatif n° 6 - Naamstemming nr. 6

Ont répondu oui - Voor hebben gestemd :

Les membres-De leden : Anthuenis, Avontroodt, Bacquelaine, Bartholomeeussen, Barzin, Bonte, Borginon, Brepoels, Burgeon, Cahay-André, Canon, Chabot, Chastel, Coenen, Collard, Cortois, Coveliers, Creyf, Dardenne, De Block, Decroly, De Croo, de Donnéa, Dehu, Delizée, Denis, Descheemaeker, Desimpel, Desmedt, Detremmerie, D'Hondt Greta, Douifi, Dufour, Eeman, Eerdeken, Féret, Frédéric, Gerkens, Giet, Gilkinet, Goutry, Grafé, Grauwels, Hendrickx, Herzet, Hove, Janssens, Laenens, Lahaye, Lalieux, Langendries, Lansens, Larcier, Leen, Lefevre, Lenssen, Leterme, Maingain, Michel, Milquet, Minne, Moriau, Peeters, Pelzer-Salandra, Philtjens, Pieters Dirk, Pieters Trees, Pinxten, Poncelet, Schauvliege, Schellens, Seghin, Smets André, Smets Tony, Talhaoui, Tant, Tavernier, Timmermans, Valkeniers, Van Aparen, Van Campenhout, Van de Castele, Vandenhove, van der Hooft, Van der Maelen, Vandeuren, Van Eetvelt, Van Grootenbrulle, Van Hoorebeke, Van Parys, Van Peel, Vanpoucke, Van Rompuy, Vanvelthoven, van Weddingen, Van Weert, Verherstraeten, Verlinde, Viseur Jean-Pierre, Wauthier, Willems, Yerna.

Ont répondu non - Tegen hebben gestemd :

Personne - Niemand.

Se sont abstenus - Hebben zich onthouden :

Les membres-De leden : Bouteca, De Man, Goyvaerts, Laeremans, Mortelmans, Schoofs, Spinnewyn, Tastenhoye, Van den Broeck, Van den Eynde.

Vote nominatif n° 7 - Naamstemming nr. 7

Ont répondu oui - Voor hebben gestemd :

Les membres-De leden : Anthuenis, Avontroodt, Bacquelaine, Bartholomeeussen, Barzin, Bonte, Borginon, Bouteca, Brepoels, Burgeon, Cahay-André, Canon, Chabot, Chastel, Coenen, Collard, Cortois, Coveliers, Creyf, Dardenne, De Block, Decroly, De Croo, de Donnéa, Dehu, Delizée, De Man, Denis, Descheemaeker, Desimpel, Desmedt, Detremmerie, D'Hondt Greta, Douifi, Dufour, Eeman, Eerdeken, Féret, Frédéric, Gerkens, Giet, Gilkinet, Goutry, Goyvaerts, Grafé, Grauwels, Hendrickx, Herzet, Hove, Janssens, Laenens, Laeremans, Lahaye, Lalieux, Langendries, Lansens, Larcier, Leen, Lefevre, Lenssen, Leterme, Maingain, Michel, Milquet, Minne, Moriau, Mortelmans, Peeters, Pelzer-Salandra, Philtjens, Pieters Dirk, Pieters Trees, Pinxten, Poncelet, Schauvliege, Schellens, Schoofs, Seghin, Smets André, Smets Tony, Spinnewyn, Talhaoui, Tant, Tastenhoye, Tavernier, Timmermans, Valkeniers, Van Aparen, Van Campenhout, Van de Castele, Van den Broeck, Van den Eynde, Vandenhove, van der Hooft, Van der Maelen, Vandeuren, Van Eetvelt, Van Grootenbrulle, Van Hoorebeke, Van Parys, Van Peel, Vanpoucke, Van Rompuy, Vanvelthoven, van Weddingen, Van Weert, Verherstraeten, Verlinde, Viseur Jean-Pierre, Wauthier, Willems, Yerna.

Ont répondu non - Tegen hebben gestemd :

Personne - Niemand.

Se sont abstenus - Hebben zich onthouden :

Personne - Niemand.

Vote nominatif n° 8 - Naamstemming nr. 8

Ont répondu oui - Voor hebben gestemd :

Les membres-De leden : Anthuenis, Avontroodt, Bacquelaine, Bartholomeeussen, Barzin, Bonte, Borginon, Bouteca, Brepoels, Burgeon, Cahay-André, Canon, Chabot, Chastel, Coenen, Collard, Cortois, Coveliers, Creyf, Dardenne, De Block, Decroly, De Croo, de Donnéa, Dehu, Delizée, De Man, Denis, Descheemaeker, Desimpel, Desmedt, Detremmerie, D'Hondt Greta, Douifi, Dufour, Eeman, Eerdeken, Féret, Frédéric, Gerkens, Giet, Gilkinet, Goutry, Goyvaerts, Grafé, Grauwels, Hendrickx, Herzet, Hove, Janssens, Laenens, Laeremans, Lahaye, Lalieux, Langendries, Lansens, Larcier, Leen, Lefevre, Lenssen, Leterme, Maingain, Michel, Milquet, Minne, Moriau, Mortelmans, Peeters, Pelzer-Salandra, Philtjens, Pieters Dirk, Pieters Trees, Pinxten, Poncelet, Schauvliege, Schellens, Schoofs, Seghin, Smets André, Smets Tony, Spinnewyn, Talhaoui, Tant, Tastenhoye, Tavernier, Timmermans, Valkeniers, Van Aparen, Van Campenhout, Van de Castele, Van den Broeck, Van den Eynde, Vandenhove, van der Hooft, Van der Maelen, Vandeuren, Van Eetvelt, Van Grootenbrulle, Van Hoorebeke, Van Parys, Van Peel, Vanpoucke, Van Rompuy, Vanvelthoven, van Weddingen, Van Weert, Verherstraeten, Verlinde, Viseur Jean-Pierre, Wauthier, Willems, Yerna.

Ont répondu non - Tegen hebben gestemd :

Personne - Niemand.

Se sont abstenus - Hebben zich onthouden :

Personne - Niemand.

Vote nominatif n° 9 - Naamstemming nr. 9

Ont répondu oui - Voor hebben gestemd :

Les membres-De leden : Borginon, Brepoels, Creyf, Detremmerie, D'Hondt Greta, Goutry, Grafé, Hendrickx, Lefevre, Leterme, Milquet, Pieters Dirk, Pieters Trees, Pinxten, Poncelet, Schauvliege, Smets André, Tant, Van de Castele, Vandeurzen, Van Peel, Van Rompuy, Verherstraeten, Willems.

Ont répondu non - Tegen hebben gestemd :

Les membres-De leden : Anthuenis, Avontroodt, Bacquelaine, Bartholomeeussen, Barzin, Bonte, Burgeon, Cahay-André, Canon, Chabot, Chastel, Coenen, Collard, Cortois, Coveliers, Dardenne, De Block, Decroly, De Croo, de Donnée, Dehu, Delizée, Denis, Descheemaeker, Desimpel, Desmedt, Douifi, Dufour, Eeman, Eerdekens, Frédéric, Gerkens, Giet, Gilkinet, Grauwels, Herzet, Hove, Janssens, Laenens, Lahaye, Lallieux, Lansens, Larcier, Leen, Lenssen, Maingain, Mayeur, Michel, Minne, Moriau, Peeters, Pelzer-Salandra, Philtjens, Schellens, Seghin, Smets Tony, Talhaoui, Tavernier, Timmermans, Van Aperen, Van Campenhout, Vandenhove, van der Hooft, Van der Maelen, Van Grootenbrulle, Vanvelthoven, van Weddingen, Verlinde, Viseur Jean-Pierre, Wauthier, Yerna.

Se sont abstenus - Hebben zich onthouden :

Les membres-De leden : Bouteica, De Man, Féret, Goyvaerts, Laeremans, Langendries, Mortelmans, Schoofs, Spinnewyn, Tastenhoye, Valkeniers, Van den Broeck, Van den Eynde, Van Eetvelt, Van Hoorebeke, Van Parys, Vanpoucke, Van Weert.

Vote nominatif n° 10 - Naamstemming nr. 10

Ont répondu oui - Voor hebben gestemd :

Les membres-De leden : Bouteica, De Man, Féret, Goyvaerts, Laeremans, Mortelmans, Schoofs, Spinnewyn, Tastenhoye, Van den Broeck, Van den Eynde.

Ont répondu non - Tegen hebben gestemd :

Les membres-De leden : Anthuenis, Avontroodt, Bacquelaine, Bartholomeeussen, Barzin, Bonte, Borginon, Brepoels, Burgeon, Cahay-André, Canon, Chabot, Chastel, Coenen, Collard, Cortois, Coveliers, Creyf, Dardenne, De Block, Decroly, De Croo, de Donnée, Dehu, Delizée, Denis, Descheemaeker, Desimpel, Desmedt, Detremmerie, D'Hondt Greta, Douifi, Dufour, Eeman, Eerdekens, Frédéric, Gerkens, Giet, Gilkinet, Goutry, Grafé, Grauwels, Hendrickx, Herzet, Hove, Janssens, Laenens, Lahaye, Lallieux, Lansens, Larcier, Leen, Lefevre, Lenssen, Leterme, Maingain, Mayeur, Michel, Milquet, Minne, Moriau, Peeters, Pelzer-Salandra, Philtjens, Pieters Dirk, Pieters Trees, Pinxten, Poncelet, Schauvliege, Schellens, Seghin, Smets André, Smets Tony, Talhaoui, Tant, Tavernier, Timmermans, Valkeniers, Van Aperen, Van Campenhout, Van de Castele, Vandenhove, van der Hooft, Van der Maelen, Vandeurzen, Van Eetvelt, Van Grootenbrulle, Van Hoorebeke, Van Parys, Van Peel, Vanpoucke, Van Rompuy, Vanvelthoven, van Weddingen, Van Weert, Verherstraeten, Verlinde, Viseur Jean-Pierre, Wauthier, Willems, Yerna.

Se sont abstenus - Hebben zich onthouden :

Les membres-De leden : Langendries.

Vote nominatif n° 11 - Naamstemming nr. 11

Ont répondu oui - Voor hebben gestemd :

Les membres-De leden : Anthuenis, Avontroodt, Bacquelaine, Bartholomeeussen, Barzin, Bonte, Burgeon, Cahay-André, Canon, Chabot, Chastel, Coenen, Collard, Cortois, Coveliers, Dardenne, De Block, Decroly, De Croo, de Donnée, Dehu, Delizée, Denis, Descheemaeker, Desimpel, Desmedt, Douifi, Dufour, Eeman, Eerdekens, Frédéric, Gerkens, Giet, Gilkinet, Grauwels, Herzet, Hove, Janssens, Laenens, Lahaye, Lallieux, Lansens, Larcier, Leen, Lenssen, Maingain, Mayeur, Michel, Minne, Moriau, Peeters, Pelzer-Salandra, Philtjens, Schellens, Seghin, Smets Tony, Talhaoui, Tavernier, Timmermans, Van Aperen, Van Campenhout, Vandenhove, van der Hooft, Van der Maelen, Van Grootenbrulle, Vanvelthoven, van Weddingen, Verlinde, Viseur Jean-Pierre, Wauthier, Yerna.

Ont répondu non - Tegen hebben gestemd :

Les membres-De leden : Bouteica, Creyf, De Man, Detremmerie, D'Hondt Greta, Féret, Goutry, Goyvaerts, Grafé, Hendrickx, Laeremans, Lefevre, Leterme, Milquet, Mortelmans, Pieters Dirk, Pieters Trees, Pinxten, Poncelet, Schauvliege, Schoofs, Smets André, Spinnewyn, Tant, Tastenhoye, Van den Broeck, Van den Eynde, Vandeurzen, Van Peel, Van Rompuy, Verherstraeten.

Se sont abstenus - Hebben zich onthouden :

Les membres-De leden : Borginon, Brepoels, Langendries, Valkeniers, Van de Castele, Van Eetvelt, Van Hoorebeke, Van Parys, Vanpoucke, Van Weert, Willems.

PLENAIRE VERGADERING
DONDERDAG 29 JUNI 2000

SEANCE PLENIERE
JEUDI 29 JUIN 2000

INTERNE BESLUITEN

DÉCISIONS INTERNES

COMMISSIES

Samenstelling

Volgende wijziging werd door de PRL FDF MCC-fractievoorgesteld :

PARLEMENTAIRE OVERLEGCOMMISSIE

Plaatsvervangers

Mevrouw Anne Barzin vervangen door de heer Charles Michel.

COMMISSIONS

Composition

La modification suivante a été proposée par le groupe PRL FDF MCC :

COMMISSION PARLEMENTAIRE DE CONCERTATION

Membres suppléants

Remplacer Mme Anne Barzin par M. Charles Michel.

INTERPELLATIEVERZOEKEN

DEMANDES D'INTERPELLATION

Ingekomen

1. de heer Thierry Giet tot de minister van Justitie over "zijn voorlichtingsbeleid van de burger".

(nr. 453 - verzonden naar de commissie voor de Justitie)

2. mevrouw Jacqueline Herzet tot de minister van Justitie over "het mislukken van de gemengd Belgisch-Marokkaanse Commissie betreffende de ontvoeringen door ouders".

(nr. 454 - verzonden naar de commissie voor de Justitie)

Demandes

1. M. Thierry Giet au ministre de la Justice sur "sa politique d'information vers le citoyen".

(n° 453 - renvoi à la commission de la Justice)

2. Mme Jacqueline Herzet au ministre de la Justice sur "l'échec de la Commission mixte belgo-marocaine sur les raptus parentaux".

(n° 454 - renvoi à la commission de la Justice)

VOORSTELLEN

PROPOSITIONS

Inoverwegingneming

1. Wetsvoorstel (mevrouw Magda De Meyer en de heer Jan Peeters) tot oprichting van een Hoge Raad voor Ethiek en Deontologie van de Gezondheidszorg, nr.724/1.

Verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de maatschappelijke Hernieuwing

2. Wetsvoorstel (de heer Geert Bourgeois en mevrouw Frieda Brepoels) betreffende de parlementaire controle op de samenwerking inzake justitie en binnenlandse aangelegenheden binnen de Europese Unie, nr.725/1.

Prise en considération

1. Proposition de loi (Mme Magda De Meyer et M. Jan Peeters) portant création d'un Conseil supérieur de l'Ethique et de la Déontologie des soins de santé, n°724/1.

Renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société

2. Proposition de loi (M. Geert Bourgeois et Mme Frieda Brepoels) relative au contrôle exercé par le parlement sur la coopération en matière de justice et d'affaires intérieures au sein de l'Union européenne, n°725/1.

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen

3. Wetsvoorstel (de heren Jean-Pierre Detremmerie en André Smets) tot afschaffing van de geautomatiseerde stemming en tot veralgemening van de stemopneming door middel van een systeem voor optische lezing, nr.726/1.

Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt

4. Wetsvoorstel (de heren Patrick Moriau en Thierry Giet) tot wijziging van de wet van 24februari1921 betreffende het verhandelen van de gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica, teneinde het gebruik van cannabis uit het strafrecht te halen, nr.727/1.

Verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de maatschappelijke Hernieuwing

5. Wetsvoorstel (mevrouw Joëlle Milquet) tot wijziging van de artikelen 1582, 1583 en 1589 van het Burgerlijk Wetboek, nr.728/1.

Verzonden naar de commissie voor de Justitie

6. Wetsvoorstel (de heer Jean-Jacques Viseur) tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 50 van 24oktober1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers en van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen teneinde de cumulatie toe te staan van een overlevingspensioen en een uitkering wegens ziekte, invaliditeit of onvrijwillige werkloosheid, nr.729/1.

Verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken

7. Wetsvoorstel (de heer Francis Van den Eynde) tot wijziging van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, nr.730/1.

Verzonden naar de commissie voor de Justitie

8. Wetsvoorstel (mevrouw Kathleen van der Hooft) tot wijziging van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, wat de au pairs betreft, nr.731/1.

Verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken

9. Wetsvoorstel (mevrouw Yolande Avontroodt en de heer Filip Anthuenis) tot instelling van een adoptieverlof voor werknemers en zelfstandigen, nr.734/1.

Verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken

10. Wetsvoorstel (mevrouw Greta D'Hondt) tot wijziging van de reglementering inzake de gewaarborgde gezinsbijslag, met betrekking tot het rechtgevend kind dat het bestaansminimum geniet, nr. 768/1.

Verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken

Renvoi à la commission des Relations extérieures

3. Proposition de loi (MM. Jean-Pierre Detremmerie et André Smets) visant la suppression du vote automatisé et la généralisation du dépouillement par lecture optique, n°726/1.

Renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique

4. Proposition de loi (MM. Patrick Moriau et Thierry Giet) modifiant la loi du 24 février 1921 concernant le trafic de substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiants, désinfectantes ou antiseptiques en vue de dépénaliser l'usage du cannabis, n° 727/1.

Renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société

5. Proposition de loi (Mme Joëlle Milquet) modifiant les articles 1582, 1583 et 1589 du Code civil, n° 728/1.

Renvoi à la commission de la Justice

6. Proposition de loi (M. Jean-Jacques Viseur) modifiant l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés ainsi que l'arrêté royal n° 72 du 10 novembre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs indépendants en vue d'autoriser le cumul entre une pension de survie et une indemnité pour cause de maladie, d'invalidité ou de chômage involontaire, n°729/1.

Renvoi à la commission des Affaires sociales

7. Proposition de loi (M. Francis Van den Eynde) modifiant la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire, n°730/1.

Renvoi à la commission de la Justice

8. Proposition de loi (Mme Kathleen van der Hooft) modifiant la loi du 30 avril 1999 relative à l'occupation des travailleurs étrangers, en ce qui concerne les jeunes au pair, n°731/1.

Renvoi à la commission des Affaires sociales

9. Proposition de loi (Mme Yolande Avontroodt et M. Filip Anthuenis) instaurant un congé d'adoption pour les travailleurs salariés et les travailleurs indépendants, n°734/1.

Renvoi à la commission des Affaires sociales

10. Proposition de loi (Mme Greta D'Hondt) modifiant la réglementation relative aux prestations familiales garanties, en ce qui concerne l'enfant bénéficiaire auquel est octroyé le minimum de moyens d'existence, n° 768/1.

Renvoi à la commission des Affaires sociales

Toelating tot drukken*Rgt art 64-2*

1. Voorstel van bijzondere wet (mevrouw Annemie Van de Casteele) tot wijziging van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, nr.761/1.
2. Wetsvoorstel (mevrouw Annemie Van de Casteele) tot opheffing van artikel 107 van de gecoördineerde kinderbijslagwet voor werknemers, nr.762/1.
3. Voorstel van bijzondere wet (de heren Olivier Maingain en Daniel Bacquelaine) tot wijziging van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen teneinde de democratische werking van de instellingen van het Brussels Gewest te waarborgen, nr. 766/1.
4. Voorstel van verklaring (de heren Olivier Maingain en Daniel Bacquelaine) tot herziening van artikel 142 van de Grondwet, nr.767/1.
5. Wetsvoorstel (mevrouw Greta D'Hondt) tot wijziging van de reglementering inzake de gewaarborgde gezinsbijslag, met betrekking tot het rechtgevend kind dat het bestaansminimum geniet, nr.768/1.

Autorisation d'impression*Rgt art 64-2*

1. Proposition de loi spéciale (Mme Annemie Van de Casteele) modifiant la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des communautés et des régions, n°761/1.
2. Proposition de loi (Mme Annemie Van de Casteele) abrogeant l'article 107 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, n°762/1.
3. Proposition de loi spéciale (MM. Olivier Maingain et Daniel Bacquelaine) modifiant la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises afin de garantir le fonctionnement démocratique des institutions de la Région bruxelloise, n°766/1.
4. Proposition de déclaration (MM. Olivier Maingain et Daniel Bacquelaine) de révision de l'article 142 de la Constitution, n°767/1.
5. Proposition de loi (Mme Greta D'Hondt) modifiant la réglementation relative aux prestations familiales garanties, en ce qui concerne l'enfant bénéficiaire auquel est octroyé le minimum de moyens d'existence, n°768/1.

PLENAIRE VERGADERING
DONDERDAG 29 JUNI 2000

SEANCE PLENIERE
JEUDI 29 JUIN 2000

MEDEDELINGEN

COMMISSIE

Verslag

Volgend verslag werd ingediend :
namens de commissie voor de Comptabiliteit,
- door mevrouw Zoé Genot, over de rekeningen van het College van de federale ombudsmannen van het begrotingsjaar 1999 (nr.771/1).

ARBITRAGEHOF

Arresten

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van :

- het arrest nr. 67/2000 uitgesproken op 14 juni 2000 over het beroep tot vernietiging van de artikelen 1, 2, 4°, 3, 4 en 5 van het decreet van het Waalse Gewest van 19 november 1998 tot invoering van een belasting op de verlaten woningen in het Waalse Gewest, ingesteld door de VZW Algemeen eigenaarssyndicaat en anderen;

(rolnummer : 1612)

- het arrest nr. 68/2000 uitgesproken op 14 juni 2000 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 52 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, gesteld door de arbeidsrechtbank te Brugge bij vonnis van 19 februari 1999, inzake L. Beirnaert tegen de NV Westvlaamse Betonwerkerij en inzake D.DeRidder en P. De Block tegen de NV De Vreese & Simon;

(rolnummer : 1626)

- het arrest nr. 69/2000 uitgesproken op 14 juni 2000 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 5 van de wet van 8 juli 1977 houdende goedkeuring van volgende internationale akten :

1. verdrag betreffende de eenmaking van enige beginse-
len van het octrooirecht, opgemaakt te Straatsburgo
27 november 1963;

COMMUNICATIONS

COMMISSION

Rapport

Le rapport suivant a été déposé :
au nom de la commission de la Comptabilité,
- par Mme Zoé Genot, sur les comptes du Collège des médiateurs fédéraux de l'année budgétaire 1999 (n°771/1).

COUR D'ARBITRAGE

Arrêts

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie :

- l'arrêt n° 67/2000 rendu le 14 juin 2000 concernant le recours en annulation des articles 1er, 2, 4°, 3, 4 et 5 du décret de la Région wallonne du 19 novembre 1998 instaurant une taxe sur les logements abandonnés en Région wallonne, introduit par l'ASBL Syndicat national des propriétaires et autres;

(n° du rôle : 1612)

- l'arrêt n° 68/2000 rendu le 14 juin 2000 concernant la question préjudicielle relative à l'article 52 de la loi du 4 août 1996 relative au bien-être des travailleurs lors de l'exécution de leur travail, posée par le tribunal du travail de Bruges par jugement du 19 février 1999, en cause de L.Beirnaert contre la SA "Westvlaamse Betonwerkerij" et de D. De Ridder et P. De Block contre la SA De Vreese & Simon;

(n° du rôle : 1626)

- l'arrêt n° 69/2000 rendu le 14 juin 2000 concernant la question préjudicielle relative à l'article 5 de la loi du 8 juillet 1977 portant approbation des actes internationaux suivants :

1. convention sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention, faite à Strasbourg le 27 novembre 1963;

2. verdrag tot samenwerking inzake octrooien, en uitvoeringsreglement, opgemaakt te Washington op 19 juni 1970;

3. verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien (Europees octrooiverdrag), uitvoeringsreglement en vier protocollen, opgemaakt te München op 5 oktober 1973;

4. verdrag betreffende het Europees octrooi voor de gemeenschappelijke markt (gemeenschapsoctrooiverdrag), en uitvoeringsreglement, opgemaakt te Luxemburg op 15 december 1975;

gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel bij vonnis van 19 maart 1999, inzake de vennootschap naar Amerikaans recht Centocor Inc. tegen de Belgische Staat;

(rolnummer : 1653)

- het arrest nr. 70/2000 uitgesproken op 14 juni 2000 over de prejudiciële vragen betreffende artikel 67 van het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gesteld door de correctionele rechtbank te Leper bij drie vonnissen van 15 april 1999, inzake het openbaar ministerie tegen S. Vanoverberghe en de BVBA Translini;

(rolnummers : 1677, 1678 en 1679)

- het arrest nr. 71/2000 uitgesproken op 14 juni 2000 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 195, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering, gesteld door het Hof van Cassatie bij arrest van 16 juni 1999, inzake F. Akremi;

(rolnummer : 1726)

- het arrest nr. 72/2000 uitgesproken op 14 juni 2000 over de prejudiciële vragen betreffende artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gesteld door de Raad van State bij arrest van 20 juli 1999, inzake A. Grigoreva tegen de Belgische Staat en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen;

(rolnummer : 1756)

- het arrest nr. 73/2000 uitgesproken op 14 juni 2000 over de prejudiciële vragen betreffende de artikelen 263 en 267 en volgende van het koninklijk besluit van 18 juli 1977 tot coördinatie van de algemene bepalingen inzake douane en accijnzen, gesteld door het hof van beroep te Antwerpen bij arrest van 2 september 1999, inzake het openbaar ministerie en het ministerie van Financiën tegen J. Ryde en de NV Van Vliet-Ryde; door de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde bij vonnis van 28 juni 1999, inzake de minister van Financiën tegen M. Huyghe en anderen; door het hof van beroep te Antwerpen bij arrest van 16 september 1999, inzake het openbaar ministerie en het ministerie van Financiën tegen N. Suringh en anderen; door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen bij vonnis van 23 september 1999,

2. traité de coopération en matière de brevets, et règlement d'exécution, faits à Washington le 19 juin 1970;

3. convention sur la délivrance de brevets européens (Convention sur le brevet européen), règlement d'exécution et quatre protocoles, faits à Munich le 5 octobre 1973;

4. convention relative au brevet européen pour le Marché-commun (convention sur le brevet communautaire), et règlement d'exécution, faits à Luxembourg le 15 décembre 1975;

posée par le tribunal de première instance de Bruxelles par jugement du 19 mars 1999, en cause de la société de droit américain Centocor Inc. contre l'Etat belge;

(n° du rôle : 1653)

- l'arrêt n° 70/2000 rendu le 14 juin 2000 concernant les questions préjudicielles relatives à l'article 67 de l'arrêté royal du 16 mars 1968 portant coordination des lois relatives à la police de la circulation routière, posées par le tribunal correctionnel d'Ypres par trois jugements du 15 avril 1999, en cause du ministère public contre S. Vanoverberghe et la SPRL Translini;

(n°s du rôle : 1677, 1678 et 1679)

- l'arrêt n° 71/2000 rendu le 14 juin 2000 concernant la question préjudicielle relative à l'article 195, alinéa 3, du Code d'instruction criminelle, posée par la Cour de cassation par arrêt du 16 juin 1999, en cause de F. Akremi;

(n° du rôle : 1726)

- l'arrêt n° 72/2000 rendu le 14 juin 2000 concernant les questions préjudicielles relatives à l'article 21, alinéa 2, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, posées par le Conseil d'Etat par arrêt du 20 juillet 1999, en cause de A. Grigoreva contre l'Etat belge et le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides;

(n° du rôle : 1756)

- l'arrêt n° 73/2000 rendu le 14 juin 2000 concernant les questions préjudicielles relatives aux articles 263 et 267 et suivants de l'arrêté royal du 18 juillet 1977 portant coordination des dispositions générales relatives aux douanes et accises, posées par la cour d'appel d'Anvers par arrêt du 2 septembre 1999, en cause du ministère public et du ministère des Finances contre J. Ryde et la SA Van Vliet-Ryde; par le tribunal de première instance de Termonde par jugement du 28 juin 1999, en cause du ministre des Finances contre M. Huyghe et autres; par la cour d'appel d'Anvers par arrêt du 16 septembre 1999, en cause du ministère public et du ministère des Finances contre N. Suringh et autres; par le tribunal de première instance d'Anvers par jugement du 23 septembre 1999, en cause du ministère des Finances et du

inzake het ministerie van Financiën en het openbaar ministerie tegen P. Crijnen en anderen; door het hof van beroep te Antwerpen bij arrest van 13 oktober 1999, inzake het openbaar ministerie en het ministerie van Financiën tegen R. De Graeve en anderen; door het hof van beroep te Antwerpen bij arrest van 13 oktober 1999, inzake het openbaar ministerie en het ministerie van Financiën en de NV Doms-Van Den Bossche tegen P. Van Duyse en anderen; door het hof van beroep te Antwerpen bij arrest van 20 oktober 1999, inzake het openbaar ministerie en het ministerie van Financiën tegen R. De Graeve; door het hof van beroep te Antwerpen bij arrest van 27 oktober 1999, inzake het openbaar ministerie en het ministerie van Financiën tegen F. Barendse en anderen; door het hof van beroep te Antwerpen bij arrest van 24 november 1999, inzake het openbaar ministerie, de minister van Financiën en de Belgische Staat tegen G. Derez en anderen; door het hof van beroep te Antwerpen bij arrest van 24 november 1999, inzake het openbaar ministerie, het ministerie van Financiën, de vennootschap naar Nederlands recht Mobil Oil BV en anderen tegen L. Harrison en anderen; (rolnummers : 1763, 1764, 1769, 1780, 1784, 1785, 1790, 1793, 1823 en 1824)

- het arrest nr. 74/2000 uitgesproken op 14 juni 2000 over de vordering tot schorsing van de artikelen 27 en 34 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspeelinrichtingen en de bescherming van de spelers, ingesteld door de NV Tony Rus Activities en anderen; (rolnummer : 1941)

- het arrest nr. 75/2000 uitgesproken op 21 juni 2000 over de prejudiciële vraag betreffende de artikelen 23, § 1, 3°, 28, 49 en 53, 1°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gesteld door het hof van beroep te Luik bij arrest van 6 januari 1999, inzake P. Van Malder en R. Schietecatte tegen de Belgische Staat; (rolnummer : 1618)

- het arrest nr. 76/2000 uitgesproken op 21 juni 2000 over het beroep tot vernietiging van artikel 103 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 14 juli 1998 betreffende het onderwijs IX, ingesteld door de Ministerraad; (rolnummer : 1633)

- het arrest nr. 77/2000 uitgesproken op 21 juni 2000 over de prejudiciële vragen betreffende artikel 6 van de wet van 2 juni 1998 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken en over artikel 3 van voormeld koninklijk besluit, gesteld door de correctionele rechtbank te Bergen bij vonnis van 23 februari 1999, inzake het openbaar ministerie en C. Berwaert tegen G. Mercier, M. Mercier en de BVBA "La bonne affaire"; door de correctionele recht-

ministère public contre P. Crijnen et autres; par la cour d'appel d'Anvers par arrêt du 13 octobre 1999, en cause du ministère public et du ministère des Finances contre R. De Graeve et autres; par la cour d'appel d'Anvers par arrêt du 13 octobre 1999, en cause du ministère public, du ministère des Finances et de la SA Doms-Van Den Bossche contre P. Van Duyse et autres; par la cour d'appel d'Anvers par arrêt du 20 octobre 1999, en cause du ministère public et du ministère des Finances contre R. De Graeve; par la cour d'appel d'Anvers par arrêt du 27 octobre 1999, en cause du ministère public et du ministère des Finances contre F. Barendse et autres; par la cour d'appel d'Anvers par arrêt du 24 novembre 1999, en cause du ministère public, du ministre des Finances et de l'Etat belge contre G. Derez et autres; par la cour d'appel d'Anvers par arrêt du 24 novembre 1999, en cause du ministère public, du ministère des Finances, de la société de droit néerlandais Mobil Oil BV et d'autres contre L. Harrison et autres;

(n°s du rôle : 1763, 1764, 1769, 1780, 1784, 1785, 1790, 1793, 1823 et 1824)

- l'arrêt n° 74/2000 rendu le 14 juin 2000 concernant la demande de suspension des articles 27 et 34 de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs, introduite par la SA Tony Rus Activities et autres;

(n° du rôle : 1941)

- l'arrêt n° 75/2000 rendu le 21 juin 2000 concernant la question préjudicielle relative aux articles 23, § 1er, 3°, 28, 49 et 53, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992, posée par la cour d'appel de Liège par arrêt du 6 janvier 1999, en cause de P. Van Malder et R. Schietecatte contre l'Etat belge;

(n° du rôle : 1618)

- l'arrêt n° 76/2000 rendu le 21 juin 2000 concernant le recours en annulation de l'article 103 du décret de la Communauté flamande du 14 juillet 1998 relatif à l'enseignement IX, introduit par le Conseil des ministres;

(n° du rôle : 1633)

- l'arrêt n° 77/2000 rendu le 21 juin 2000 concernant les questions préjudicielles relatives à l'article 6 de la loi du 2 juin 1998 modifiant l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 portant interdiction à certains condamnés et aux faillis d'exercer certaines fonctions, professions ou activités et conférant aux tribunaux de commerce la faculté de prononcer de telles interdictions et à l'article 3 de l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 précité, posées par le tribunal correctionnel de Mons par jugement du 23 février 1999, en cause du ministère public et de C. Berwaert contre G. Mercier, M. Mercier et la SPRL La bonne affaire; par le tribunal correctionnel de Bruges par jugement du 21 avril 1999, en cause du ministère public,

bank te Brugge bij vonnis van 21 april 1999, inzake het openbaar ministerie, E. Hanchard, P. Cession, de NV Ebov-Invest en de NV Heco & C° tegen P. Marchand en A. Marchand; en door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel bij vonnis van 17 juni 1999, inzake de procureur des Konings tegen E. Verheyden en S. Verheyden;

(rolnummers : 1641, 1663 en 1713)

- het arrest nr. 78/2000 uitgesproken op 21 juni 2000 over de prejudiciële vragen betreffende artikel 87, §§ 2 en 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988, gesteld door de Raad van State, bij arresten van 19 maart 1999, inzake respectievelijk de VZW "Groupe d'étude et de réforme de la fonction administrative", A. Menu, H. Orfinger en M. De Baenst tegen de Belgische Staat;

(rolnummers : 1657, 1658, 1659 en 1660)

- het arrest nr. 79/2000 uitgesproken op 21 juni 2000 over de prejudiciële vraag betreffende de artikelen 192, 195, 196, 197, 199 en 200 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, gesteld door de vrederechter van het kanton Torhout bij vonnis van 27 april 1999, inzake B. Billiet, G. Kisters en B. Kisters;

(rolnummer : 1666)

- het arrest nr. 80/2000 uitgesproken op 21 juni 2000 over de prejudiciële vragen betreffende artikel 42, § 1, van de wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, gecoördineerd op 19 december 1939, zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit van 21 april 1997 dat bekrachtigd werd bij wet van 12 december 1997, gesteld door de arbeidsrechtbank te Kortrijk bij vonnis van 19 mei 1999, inzake D. Sameyn en I. Desmet tegen de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers en door de arbeidsrechtbank te Dendermonde bij vonnis van 9 november 1999, inzake N. Hellebroeck tegen de VZW Algemene Compensatiekas voor werknemers;

(rolnummers : 1688 en 1810)

- het arrest nr. 81/2000 uitgesproken op 21 juni 2000 over het beroep tot vernietiging van de wet van 18 december 1998 tot regeling van de gelijktijdige of kort opeenvolgende verkiezingen voor de federale Wetgevende Kamers, het Europees Parlement en de Gewest- en Gemeenschapsraden en van de wet van 18 december 1998 tot organisatie van de geautomatiseerde stemopneming door middel van een systeem voor optische lezing en tot wijziging van de wet van 11 april 1994 tot organisatie van de geautomatiseerde stemming, ingesteld door L. Michel en anderen.

(rolnummer : 1707)

Ter kennisgeving

E. Hanchard, P. Cession, la SA Ebov-Invest et la SA Heco & C° contre P. Marchand et A. Marchand; et par le tribunal de première instance de Bruxelles par jugement du 17 juin 1999, en cause du procureur du Roi contre E. Verheyden et S. Verheyden;

(n°s du rôle : 1641, 1663 et 1713)

- l'arrêt n° 78/2000 rendu le 21 juin 2000 concernant les questions préjudicielles relatives à l'article 87, §§ 2 et 4, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, modifié par la loi spéciale du 8 août 1988, posées par le Conseil d'Etat par arrêts du 19 mars 1999, respectivement en cause de l'ASBL Groupe d'étude et de réforme de la fonction administrative, A. Menu, H. Orfinger et de M. De Baenst contre l'Etat belge;

(n°s du rôle : 1657, 1658, 1659 et 1660)

- l'arrêt n° 79/2000 rendu le 21 juin 2000 concernant la question préjudicielle relative aux articles 192, 195, 196, 197, 199 et 200 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, posée par le juge de paix du canton de Torhout par jugement du 27 avril 1999, en cause de B. Billiet, G. Kisters et B. Kisters;

(n° du rôle : 1666)

- l'arrêt n° 80/2000 rendu le 21 juin 2000 concernant les questions préjudicielles relatives à l'article 42, § 1er, des lois relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, coordonnées le 19 décembre 1939, modifié par l'arrêté royal du 21 avril 1997, qui a été confirmé par la loi du 12 décembre 1997, posées par le tribunal du travail de Courtrai par jugement du 19 mai 1999, en cause de D. Sameyn et I. Desmet contre l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés et par le tribunal du travail de Termonde par jugement du 9 novembre 1999, en cause de N. Hellebroeck contre l'ASBL "Algemene compensatiekas voor werknemers";

(n°s du rôle : 1688 et 1810)

- l'arrêt n° 81/2000 rendu le 21 juin 2000 concernant le recours en annulation de la loi du 18 décembre 1998 réglant les élections simultanées ou rapprochées pour les Chambres législatives fédérales, le Parlement européen et les Conseils de région et de communauté et de la loi du 18 décembre 1998 organisant le dépouillement des votes automatisés au moyen d'un système de lecture optique et modifiant la loi du 11 avril 1994 organisant le vote automatisé, introduit par L. Michel et autres.

(n° du rôle : 1707)

Pour information

VERZOEKSCHRIFT

Een verzoekschrift waarin wordt gevraagd de kinderarbeid te stoppen werd overhandigd aan de Kamer.

Verzonden naar de commissie voor de Verzoekschriften

PÉTITION

Une pétition demandant de stopper le travail des enfants a été transmise à la Chambre.

Renvoi à la commission des Pétitions

JAARVERSLAG

Centrum voor gelijkheid van kansen
en voor racismebestrijding

Bij brief van 22 juni 2000 zendt de directeur van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, overeenkomstig artikel 6 van de wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, het jaarverslag 1999 (Strijd tegen de mensenhandel - Tussen beleid en middelen: de diepe kloof?) over van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding.

Ingediend ter griffie, in de bibliotheek en rondgedeeld

RAPPORT ANNUEL

Centre pour l'égalité des chances
et la lutte contre le racisme

Par lettre du 22 juin 2000, le directeur du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme transmet, conformément à l'article 6 de la loi du 15 février 1993 créant un Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme, le rapport annuel 1999 (Lutte contre la traite des êtres humains - Entre la politique et les moyens: le grand fossé?) du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme.

Dépôt au greffe, à la bibliothèque et distribution